

கடவுளதுணை,
நீதிநெறிவிளக்கமுலம்

கடவுள்வாழ்த்து.

நீரிற் குமிழி யிளமை நிறை செலவழி
நீரிற் சுருட்டு நெடுநதிகைகள் -- நீரில்
எழுததாகும் யாககை நமரங்கா னெனனே
வழுததாத தெம்பிரான் மன்று.

நூல்

'நானின் பழங்கீழும்பயக்கும்
நீடநலவிசையும நாட்டிம்-உறுங்கவெல
துழியுகைகொடுகுங்கல்வியி னூங்கில்லை
மறுயிர்க்குற்றதுணை.

தொடங்குகாறறுன்பமாயின்பழ்பயகமும்
மடங்கொன்றறிவகறறுங்கல்வி-நெடுங்காமம்
முறபயககுஞ்சின்னீரவிற்பத்திள்முற்றிழையி
பிறபயககும்பிழைபெரிது.
கலவியேகறபுடைப்பெண்டிரபவபணடாகஞ்ச
செல்வப்புதல்வகைகொங்கலியர்ச்-செல்வன்ம
மலலவெறுக்கையர்மாணவைமன்னுறுத்துஞ்
செல்வமுமுணமிசிலர்ககு. (ந)
எததுணையவாயினுங்கலவியிடமறிந் [ரந்துஞ்
துயத்துணர்விலெனினில்லாகும் - உயதுணை
சொலவனமையின்னெனன்னுமன்-துண்டேந்
பொன்மனாநாற்றமுடைத்து.

'நானின் பழங்கீழும்பயக்கும்
நீடநலவிசையும நாட்டிம்-உறுங்கவெல
துழியுகைகொடுகுங்கல்வியி னூங்கில்லை
மறுயிர்க்குற்றதுணை.

ரத்துண்ணார்செல்வமுநல்கூர்ந்தாரின்னலமும்
பூத்தலிழ்வாமைநன்று. (நி)

6. கலைமகளவாழ்க்கைமுகத்ததெனினும் [ன்செய
மலரணவண்டமிழோர்க்கொவ்வான் - மலரவ
வெற்றுடம்புமாய்வனபோன்மாயாபுகழுகொண
மற்றிவர்செய்யுமுடம்பு. [டு]

7. வருநதித்தாங்கற்றனவோம்பீரதுமற்றும்
பரிந்துசிலகற்பான்ருடங்கல்-கருந்தனம் [ங
கைத்தலத்தவ்யத்துச சொரிந்திட டரிப்பரித்தா
கெய்த்துப்பொருள்செய்திடல். (எ)

8. எனைத்துணையவேனுமிலம்பாட்டாராகல்வி [ன்
தினைத்துணையுஞ்சீர்ப்பாடிவலவாம் - மனைத்தககா
மாண்பிலளாயின்மணமகனல்லறம்
பூண்டபுலப்படாபோல். (அ)

9. இன்சொல்லன்றாழ் நகையுனையினு மொன்றில்
வன்சொல்லினல்லதுவாய்திறவா-என்சொலினுங்
கைத்துடையான் காற்கி மொதுங்குங்கடன்றா
பித்துடையவல்லபிற. [லம்]

10. இவறன்மைகண்டுமுடையாயாராம்
குறையிரந்துங்குற்றேவல்செய்பி-பெரிநந்தாம்
முற்பகனோலாதார்தோற்றாராப்பின்செல்லம்
கற்பன்றேகல்லாமையன்று.

நீதிநெறிவிளக்கமூலம்.

1. கற்றோர்க்குதகல்விநலனேகலனல்லால்
மற்றோரணிகலம்வேண்டாவாம்-முற்ற
முழுமணிப்பூணுக்குப்பூண்வேண்டாயாரோ
அழகுக்கழகுசெயவார. (கக)
12. முற்றுமுணர்ந்தவரில்லைமுழுவதூஉங்
கற்றனமென்றுகளியறக-சிற்றுளியால்
கல்லுந்தகருந்தகராகன்ங்குழாய்
கொல்லுலைகூட்டத்தினால். (கஉ)
13. தம்மின்மெல்லியாரானோர்க்கித்தமதுடைமை
அம்மாபெரிதென்றகமகிழ்க-தம்மினுங்
கற்றாரானோர்க்கிசகருத்தழிககற்றதெல்லாம்
எறறேயிவர்க்குநாமென், (கங)
14. கல்வியுடைமைபொருளுடைமையென்றிரண்டு
செல்வமுஞ்செல்வமெனப்படும்-இல்லார்
குறையிரந்துதம்மூன்னர்நிற்ப்போற்றமுந்
கலைவணங்கித்தாழப்பெறின், (கச)
15. ஆக்கமெல்லியார்சிறியாரிடைப்பட்ட
மீசசெய்வார்ணினைதாழ்ப-தூக்கினை
நியதுவென்மேலெழச்செல்லச்செல்ல
கன்றேதாழ்ந்துலைக்கு (கரு)

16. விலககியவோமபிவிதித்தனவேசெய்யும்
நலத்தகையாரநல்வினையுநதிதே-புலப்பகையை
வெனறனம்நல்லொழுககி னினறேமபிறவென்று
தமபாடுதம்மிற்கொளின். (ககூ)
17. தன்னைவியப்பிப்பானறறபுகழ்தநீசகடர்
நன்னீர்சொரிந்துவளாததறமுல-தன்னை
வியவாமையன்றேவிடப்பாவதின்பம
நயுவாமையன்றேநலம். (ககௌ)
18. பிறராற்பெருஞகட்டுவேண்டுவான்யாண்டும்
ஈறவாமேநோற்படுதான்னுண்டு-பிறர்பிறா
சொலலாந்தூற்றிச்சிறுமைபுறங்காதது
யார்யார்க்குந்தாழ்ச்சிசொலல். (ககி)
[உம]
19. கற்றுப்பிறர்க்குரைத்துத்தரவில்லார்வாய்ப்படு
வெறறுரைக்குண்டோவாய்வுடைமை-சொறறநீ
ரில்லாததென்னென்று நானுறைப்பேநர்ந்தொ
சொல்லாமேகுழந்துசொலல். [ருவன]
20. பிறாககுபபயன்பட்டத்தாங்கற்றவிற்ப்பார்
தமக்குபபயன்வேறுண்டியார்-திறப்படுஉம.
திவினையஞ்சாவிறல்கொண்டுதென்புலத்
கோவினேவேலைகொளல்.

21. கற்பனவழிமுற்றார்கல்விக்கழகத்தாங்
கொறகமின்றுததைவாயவகாத்தல்-மற்றுத்தம்
வலலுருவஞ்சன்மினென்பவேமாற்றவை
புலலுருவஞ்சுவபோல. (உக)

22. கற்றனகல்லார்செவிமாட்டிக்கையுறாஉங்
குற்றந்தமதேபிறிதன்று-முற்றினர்ந்துந
தாமவர்தன்மையுணராதாரதமமுணரா
ஏதிலரானோவதெவன். (உஉ)

23. வேத்தவைகாவார்மிகன்மக்கள்வேறுசிலர் [ய
கர்த்ததுகொண்டாங்குவீப்பெய்தார-மர்த்தகை
அந்தப்புரத்ததுபுனைபுறநக்டைய
கந்துகொலபூட்டகைககளிறு. (உங)

24. குலமகட்டுத்தெய்வங்கொழநனேமன்ற்
புதல்வர்க்குத்தந்தையுந்தாபும்-அறவோர்க
கடிகளேதெயவுமனைவோர்க்குந்தெய்வம்
இலைமுகப்பைம்பூணிறை. (உச)

25. கண்ணிற்சொலிச்செவியினோக்குமிறைமாட்சி
ண்ணியத்தின்பாலதேயாயினும்-தண்ணியால்
புழையேயாம்பாதாக் கென்னும் வயப்படை
பயககுமாணல்லவர்க்கு. [மற

26. குடிகொன்றிறைகொள்ளுங்கோமகற்குக்கற்றா
மடிகொன்றுபால்கொளலுமாண்பே - குடியோ
ம்பிக் கொள்ளுமாகொளவோர்க்குககாண்டுமே
வெள்ளத்தின்மேலுமபல. [மாநிதியம]

27. இன்றுகொளற்பாலநானைகொளப்பொருள்
நின்றுகுறைவிரப்பநேர்படான்-சென்றொருவன்
ஆவனகூறினெயிறலைப்பாறலைக்கும்
வேடலனவேந்துமலன். (உஎ)

28. முடிப்பமுடித்துப்பின்புசுவபுகி
உடுப்பவுடித்துண்பவுண்ணை-இடித்திடித்துக்
கட்டுகாகூறிற்செவிக்குகாளாகண்விழியா
நெட்டுயிர்ப்போடுற்றபிணம். (உஅ)

29. ஒற்றிற்றெரியாசிறைப்புறத்தோர்துமெனப்
பொற்றோடுணையாத்தெரிதந்துங்-சூற்றடி
அறிவரிதென்றஞ்சுவதே செங்கோன்மைசென்
முறையிடினுங்கேளாமையன்று. [அ]

30. ஏதிலார்யாதும்புகலவிழைமகன் [ன்று
கோதொரி இக்கோள்கைமுதுக்குறைவு- நோநி
காக்கைவெளிதென்பரொன்சொலார்தாய்க்
சாலபுடைத்தென்பாருமுண்டு.

31 கண்கூடாப்பட்டதுகேடென்னுங்கீழ்மக்கட்-
குண்டோவுணர்ச்சிமற்றில்லாகும்-மண்டெரி
நான்வாய்மடுபபினுமாகுணங்கண்டியில்
பேராபெருமூசசெறிந்து. (ந.க)

32. நட்புப்பிரித்தல்பகைநட்டலென்றிகழ்தல்
பககத்தார்யாரையுமையுறுதல்கக்கார
நெடுமொழிகோறல்குணம்பிறதாதல்
கெடுவதுகாட்டுங்குறி. (ந.உ)

33 கண்ணோக்கரும்பாநகைமுகமேநான்மலரா
இன்மொழியின்வாய்மையேதீங்காயா-வண்மை
பலமாநலங்கனிந்தபண்டினையாரன்றே
சலியாதகற்பதரு. (ந.ந)

34. வாங்குங்கவளத்தொருசிறிதுவாய்தப்பிற்
றாங்குகளிறோதுயருற-ஆங்கதுகொண்
ருமெறும்பிங்கொருகோடியுய்யுமால்
ஆருங்கினையோடயின்று. (ந.ச)

. மாகஞ்சிறுகக்குவித்துநிதிக்குவை
யிகையெனக்கழுத்தழிக்குணபுல-மாநொல்
பகைமுகத்தவெள்வேலரன்பார்வையிற்றீட
நிகைமுகத்தநன்குமதிப்பு. (ந.ரு)

36. களைகணத்தம்மடைந்தார்க்குற்றுழியுமறரோர்
விளைவுன்னிவெற்றுடம்புதாங்கார்-தளர்நடைய
தூனுடம்பென்றுபுகழுடம்போம்புதற்கே
தூனுடம்பட்டாராகட்டாம். (ந.சு)

37. தமமுடையாற்றலுமாநமுநதாற்றறுததம்
இன்னுயிரோம்பினுமோம்புக-பின்னாச
சிறுவரையாபினுமன்றதமக்காங்
கிறுவரையில்லையெனின் (ந.எ)

38 கலனழிந்தகற்புடைப்பெண்டிருமைந்துடபின்
புலனொருங்கப்பெய்யொழிந்தாரும்-கொலைஞர்
மொய்ம்புடைவீரருமஞ்சாரமுரணமறவி
தும்பைப்முடிசூடினும். (ந.அ)

39. புழுநெளிந்துபுண்ணழுகியோசனைநாறுங்
கழிமுடைநாற்றத்தேனும்-விழலா
விளிவுன்னிவெயதுயிர்ப்பாமெய்ப்பயன்கொண்
சுளியார்சுமைபோடுதற்கு. [டா]

40. இகழினிகழ்ந்தாங்குறைமகனொன்று
புகழினுமொக்கப்புகழ்ப+இகன்மன்னன்
சீர்வழிப்பட்டதேமனபதைமற்றென்செய்
நீர்வழிப்பட்டபுணை.

41. செவிசுடசசென்றங்கிடித்தறிவுமுடடி.
வெகுளினுமவாயவெரீஇப்பேரர-கவிழ்மதத்த
கைமமாவயத்ததேபாகுமற்றெத்திறத்தும
ஆம்மாணபினவேயமைச்சு. (சுக)

42. கைவரும்வேந்தனமக்கென்றுகாதலித்த
செவ்விதெரியாதுநாயறக-ஒவ்வொருசுல்ல
எண்மையனேனுமரியன்பெரிதம்மா
கண்ணிலனுள்வெயர்ப்பினுன.

43. பழமைகடைப்பிடியார்கேண்மையும்பாரார
கிழமைபிறிதொன்றுங்கொள்ளார-வெகுளினமற
காதன்மையுண்டேயிறைமாணடார்க்கேதிலரும
ஆரவலருமிலையவாகு. (சுரு)

44. மன்னர்புறங்கடைகாத்நும்வறிதேயாம்
எந்நலங்காண்டுமென்றெளளறக-பனென்டுநாள்
காததவையெலலாங் கடைமுறைபோயக கை
வேத்தவையினமிகஞ்சசெயும. [கொடுதது

45. உறுதிபயப்பகடைபோகாவேனும்
றுவனாகாறுமுயல்ப-இறுமுயிராக்கும்
புண்மருக்தொழுக்கறிதனருலல்லனபோல
வனவுமுண்டிசில. (சுரு)

46 முயலாதுவைத்துமுயற்றின்மையாலே
யுயலாகாஆழ்த்திறத்தவென்றா-மயலாயும்
ஊறறமிறுவிளக்கமூழுண்மைகாண்டுமென
தேறறூரொறிகான்முகத்து. (சசு)

47. உலையாமுயற்சிகளைகணுஆழின்
வலிசிறதும்வன்மையுமுண்டே-உலகறியப
பானமுளைதின்னுமறவியுயிர்குடித்த
கானமுளையேசாலுங்கரி. (சஎ)

48. காலமறிந்தாங்கிடனறிந்துசெய்வினையின்
மூலமறிந்துவினைவறிந்து-மேலுந்தாளு
சூழவனசூழ்ந்துதுணைமைவவிதெரிந
தாளவினையாளபபடும. (சஅ)

49. மெய்வருத்தம்பாரார்பசினோககார்கண்டுஞ்சா
எவ்வெவர்தீமையுமேறகொள்ளார-செவவி டா
அருமையுமபாராரவமதிப்புங்கொள்ளார்
கருங்கேகண்ணாயினா. (சசு)

50. சிறியபகையெனினுமோம்புததேறறூ
பெரிதும்பிழைபாடுடையா-நிறைகயத்
தாழ்நீரமடுவிறறவளைகுதிப்பினும
யானைநிழல்காண்பரிது.

கடவுளதுணை.

நீதிநெறிவிளக்கம் பதவுரை.

—:—

விளங்குசெய்தலெனனும் பொருளிலவந்த விளக்கம் எனனும் பிறவினைத்தொழிற்பெயா தீபம் எனனும் பொருண்மேற்சென்று ஆகுபெயராய், இரண்டாமுருபு தொக்கநெறியின பயனிலையாயநின்றது, அது புறத்திருளேநீக்கிக்கட்புலங்களுக்கு விடயமாகின்ற பொருள்களை யககண்களுக்குப் புலப்படுத்தாமாறுபோல, அகத்திருளேநீக்கி யுயிரகடகு விடயமாகிய அறப்பயன முதலிய விதிப்பொருள்களை யவவுயிரகளுக்குப் புலப்படுத்தும் இந்நூற்குத் தொழிலபற்றி வந்தவுவமையாகுபெயராயக காரணக்குறியாயிற்று.

இதனை இரும்பியாகுபெயா எனினும் அமையும்.

நீதிநெறிவிளக்கம் - நீதிநூலுட்கூறிய நெறியைவிளக்குநதீபமென, மூன்றுசொல் இரண்டு சந்தியாககி முன்னது உருபும பயனும் உடனொருக்க ஏழாமவேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடா எனவும், பின்னது இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடா எனவும்கொள்க. நீதிநூல் மது முதலிய நூல். நீதி தனனையுணர்த்தும் நூலினமே நிறநலிற்

911வாகுபெயா, அனறித் தனக்கிடமாகிய நூலினமேல

912 தானியாகுபெயா எனினும் ஓகும். விளக்கம் விஎன்னும் தனவினைப்பகுதி விகாரப்பட்டு நின்ற விளக

கு பிறவினைப்பகுதி - உகரக்கேடுசநதி - அம தொழிற்பெயர் விசுதி. விளக்குதலாகிய வினைக்கு முதறபொருளில் நின்ற தெனக்கொண்டு அம வினைமுதறபொருளில் வந்த விசுதி என்னும் அமையும.

இ - ள். இளமை - இளமையுபருவமானது, நீரில - நீரி னிடத்துண்டாகும், குமிழிஆகும் - குமிழியாம், நிறைசெல் வம்-நிறைந்த செல்வமானது, நீரில-நீரினிடத்து, ஈருடடு ம-(காற்றால்) மடக்கப்படும், நெடுமை - நெடிய, திசைகள் ஆகும்-அலைகளாம், யாககை - சரீரம், நீரில - நீரினிடத்து, எழுத்துஆகும்-(எழுதிய) எழுத்தாம் (ஆதலின்) நமரங்காவ - நமமவாகளே, எம்பிரான - எமது கடவுளாகிய நடேசனது, மனது - பொன்னம்பலத்தை, வருத்தாதது - வ்ணங்காதிருத் தல் - என - யாது (சொல்லுகள்) எ-று.

ஆனமாக்கள் இம்மையி லனுபவித்தற்குரிய பொருள் சான்ற இன்பதுகாதற்கு இளமைப்பருவமும், அத்தருச் சாதனமாகிய செல்வமும் சரீரமும் முக்கியப்பொருள்கள் ஆதலின், அவற்றின் நிலையாமையை யுணர்த்த எடுத்துக் கொண்டவா நீரக்குமிழி தோன்றி யழிதலபோல இளமை தோன்றி யழிதலின், குமிழி இளமை எனவும், அலைகள் தோன்றும்போது பெரிதாகத் தோன்றிக் கரைசாரக் கரை சாரச் சுருங்குதலபோலச் செல்வம்தோன்றும்போது பெரி தாகத்தோன்றிவரவரச்சுருங்குதலின், செல்வம்நெடுநதிநா கள் எனவும், நீரில் எழுதிய எழுத்து அப்பொழுதே யுழி தலபோல்த தோன்றிய சரீரம் உடனே யழிதலின், நீரில்

எழுததாகும் யாக்கை எனவுநகூறி, அநநிலையாப பொருள்களைக் கொண்டு நிலைத்த பொருளைப் பெறவேண்டும் என பார எம்பிரான மனது வழுத்தாதது என எனவுந கூறினா. எழுத்தாதது - எழுவாய - என பயனிலை. குமிழி வினைமுதற் பொருளில் வந்த தொழிற்பெயர் - குமிழ் பகுதி - இ விசுதி - குமிழ்தல புடைத்தல. திரை காற்றால் அலைக்கப்படுங் கடலநீரின விகாரம் ஆதலால் செயப்படுபொருளில் வந்த ஐகார விசுதியொடு புணர்ந்து குன்றிய தொழிற்பெயர், அன்றி அலைதலாகிய வினைக்கு முதற்பொருளில் வந்த இகர விசுதியொடு புணர்ந்து குன்றிய தொழிற்பெயர் எனினும் அமையும. எழுத்து செயப்படு பொருளில் வந்த ஐகார விசுதியொடு புணர்ந்து குன்றிய தொழிற்பெயர் - எழுது பகுதி - ஐகார விசுதி, புணர்ந்து குன்றியவழிவிரிந்ததகரம் விகாரம். யாககை கட்டப்படுவது அதாவது தோலிரத்தமுதலியதான சளாறகட்டப்படுவது. யாபகுதி, கு சாரியை, ககரத்தோற்றமும், உகரக்கேடுஞ்சந்தி, ஐசெயப்படுபொருளில்வந்தவிசுதி. கட்டிதலஎன்னும்பொருளபடவருநதொழிற்பெயராயில் யாபகுதி - க சந்தி - கைவிசுதி. வழுத்தாததுஎதிமறைத் தொழிற்பெயர் - வழுத்து பகுதி - உ - கேடு சந்தி - ஆ எதிமறை விசுதி - அனைத்துமொப்பகுதி - து, அ இரண்டுஞ்சாரியைகள் - உகேடுசந்தி - துவிசுதி. சுருட்டிமபிறவினைப்பெயரொச்சம், சுருள்பகுதி - ளட ஆகத்திரிதல சந்தி - து பிறவினைவிசுதி - அனைத்துமொப்பகுதி உகேடு சந்தி - உம்விசுதி. எவன என்னும் வினைவினைக்குறிப்பு வினைமுற்று இடைக்குறையாய் என்னென நின்றது. நமரங்காள் நாம் பகுதி - நாம் முதல் குறுகல விகாரம் அர் பலாபால் விசுதி - அம் சாரியை - மகரத்திரிதல

நீதிநெறிவிளக்கம்.

சந்தி - கள் விசுதிமேல விசுதி, நற்றயல் அகரம் ஆகார
மாதலால விளியுருபு - ந - பெ - றுச-ரு - உள - அயனீட்சி.
சொல்லுங்கள் இசையெச்சம்.

1. இ-ள. அறம்உம்-தரும்ததையும், பொருள்உம்-பொரு
ளையும். இனடமஉம்-இன்பததையும், வீடுஉம்-மோட்சததை
ரிம, பயகரும் - கொடுக்கும், புறங்கடை - தலைவாயிலில்,
நல இசை உம் - நலபுகழையும், நாட்டிம் - நிலைநிறுத்தும்,
உறும - மிகக, கவல ஒன்று-கவலைபாகிய ஒருசெயல், உற்ற
உழிஉம் - வந்தவிடத்தும், கைகொடுக்கும் - ஊன்றுகோல
போல நிற்கும் (ஆதலின) சிறு உயிர்க்கு-சில வாழ்நாட்களை
யுடைய வுயிரகட்டு, உற்றதுணை - பொருந்திய துணை, கலவி
இன - கலவிப்பொருளைப் பார்க்கிலும், ஊங்கு - மிககபொ
ருள, இலலை - வேறில்லை. எ-று.

இதுமுதல் வேததவைகாவார் இறுதியாகக் கலவியாலா
யபயன கூறுகின்றார்.

சினனாட்பல்பிணிச் சிறற்றிவினையுடையவியாகட்டு இம்
மைக்குரிய அறமுதலிய மூன்றையும், அவற்றாலாகிய புக
ழையுந் தருதற்குச்சாதனம் செல்வப்பொருளாயினும் மனக்
கவலையை யொழித்தற்கும்முத்தியையடைவித்தற்குஞ் சாத
னம் ஆகாமையால், அவை யெல்லாவற்றையுந் தருதற்குச்
சாதனங் கல்வியேயென்பார சிற்றுவிரிக் குற்றதுணை கலவி
யினுங் கில்லை என்றார். துணை - எ, இலலை-ப. இன்பம் பண
புப்பெயர் - இனிமை பகுதி - ஈறும் "இனையவும்" என்றதி
னால் இகரமுங்கெடுத்தல் சந்தி - ப விரித்தல் விகாரம் - ஆஹ.

விசுதி. இதற் கெதிராகிய துன்பம் என்பது துன்னப்படு வது எனனுஞ் செயப்படுபொருளில் வந்த தொழிற்பெயரா கக்கொள்க. வீடு விடு எனனும முதனிலை திரிந்த நின்றத னுல முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். கலவினைப் பகுதி பே தொழிற்பெயர்ப் பொருளில் வருதலால் முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கலவினென்னுமவிசுதிபெறுவந்த தொழிற பெயர். பயக்கும், நாட்டிம், கைகொடுக்கும் இம்மூன்றும் திணைபாலகட்குப் பொதுவினைமுற்றுகள், பயபகுதி-கு சாரி யை - க தோற்றமும், உ கேடும் சந்தி - உம் விசுதி. நாட்டு பகுதி - உ கேடு சந்தி-உம் விசுதி. இது நடு எனனும பகுதி முகனீண்டு இடையில் ஒற்றிரட்டித்த நின்றதென்க. ஊங்கு மிசுதி - இதுபொருள்மேல் நிறைவின் பண்பாகு பெயர், உரிச்சொல்லெல்லாம் பல்வகைப்பண்பும பகாபெயர் ஆத லின். உயிர் - உயிர்த்தல் - இது முதனிலைத் தொழிலாகு பெயர். இன உருபு எல்லைப்பொருட்டு. உறறுழி உறற ஈறு தொக்கபெயரெச்சம். அறம்பொருள்இறுதியில் எண்ணும்மை தொகுத்தல். இசை, உழி எனபவற்றி னிறுதியில் நின்றஉம மைகள் இறந்ததுதழீஇய வுயர்வு சிறப்புப்பொருளன. (ச)

2. இ-ள். முற்றிழாய் - தொழில் முடிந்த ஆபரணத்தை யுடையவளே, மடமை-அறியாமையை, கொன்று-கெடுத்து அறிவு - அறிவினை, அகற்றும் - விசாலிககச்செய்யும், கல்வி - கலவியானது, தொடங்கும் கால் - ஆரம்பிக்குங்காலத்தில் - துன்பம்ஆய் - (முன்பு சிறிய) துன்பத்தைத்தந்தது, இன்பம், (பின்புபெரிய) இன்பத்தை, பயக்கும்-தரும், நெடுங்காமம் - பெரியகாமமானது, முன்பயக்கும் - முன்புதரும். சில் நீர - அழ்ந்த தன்மையையுடைய, இன்பத்து இன் - இன்பத்தைப்

பார்க்கிலும், பின்பயக்கும் - பின்புதரும்-பீழை - தன்பம், பெரிது - மிக்கது, எ-று.

கலவி பெரிதோ காமம் பெரிதோ வென்று வினாவினா குக் கலவி பெரிதென்பாரா காமத்தின் குணங் குறறங்களைக் கூறி விஸ்க்குதற்கு முறபயக்குஞ் சினனீரவின்பத்தின பிற பயக்கும பீழைபெரிது என்றனர், ஆதலிற் கல்வியே யிடை விடாது பயிலவேண்டும் எனபதுகருதது. இதுமகடே உமுன னிலை. ஆகே உமுன்னிலையாகக் கூறுதலும் உண்டு. அறியா ளமைய யழித்தலும் அறிவினை வளர்த்தலும் கல்விக்குரிய தொழிலாதலின் அவற்றை அதற்கு அடையாகக் கொண்ட னம், கல்வி, பீழை எ-பயக்கும, பெரிது ப. காலம் கால எனக் கடைக்குறையாய் நின்றது, மடங்கொன்று ஈறுகெடு தலும் இனவெழுதகுத் தோன்றுதலும் - ந-ப-அ-கு. மட ளம் பகுதி. நெடுங்காமமும் அது. நீர பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயரெச்சம் - நீர்மை பகுதி - ஈறுகெடுத்தல சந்தி - அ விசுதி. பெரிது பண்படியாகப் பிறந்த ஒன் றன பாற படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்று, பெருமை பகுதி-ஈறு கேடுதலும் உகரம் இகரமாகத் திரிதலுஞ் சுகதி - து விசுதி. இன் எல்லைப்பொருட்டி. முற்றிழாய வினியுருபு - ஷெ பெ-சக - கு - உள் “அல்லவற்றாயுமாரும்” அகறதும்பிறவினைப பெயரெச்சம் - அகல் பகுதி - ல் ற ஆகத்திரிதல் சந்தி - து பிறவினை விசுதி - அனைத்தும் ஓர் பகுதி - உ கேடு சந்தி-உம விசுதி. முன்பின் என்னும் இடைச்சொற்கள இடவேறுபாட் டிண்மேல் நிலலாத காலவேறுபாட்டினமேல் நின்றன. இவ ற்றீ னீறுதி ஷெ - மெ - சு - கு - ஆல் - இயல் பாகாத, ஷெ ஷெ - ஈடு-கு - ஆல் திரிந்தன. முன்னர் பின்னர் எவ்வு

சபையை, அஞ்சா - அஞ்சாமற்பேசும், ஆதலம் சொல்உம-
ஆரவாரச் சொல்லுகளும், நவைஅஞ்சி (கொடாமையால்
உரும) குற்றததையஞ்சி, ஈந்து - (பிறருக்கு) கொடுத்த,
உண்ணா - (தாமும்) அனுபவியாரது, செல்வமும் - நல்குந்
தார் - வறுமை யடைந்தாரது, இன நலமஉம-இனியதாட்சி
ணியமும், பூததல்இன - உண்டாதலைப் பார்க்கிலும், பூவா
மை - உண்டாகாமையே, நன்று - நல்லது.

பூவாமை எ - நன்று ப, மெய விதிப்பார் உயர் திணை
யொடு சார்ந்த அஃறிணை உயர திணை முடிபேற்றது திணை
உழுவமைதி ந - பொ-உசு-சூ. ஆகுலச்சொல் ஆரவாரமாகி
டசொல என நின்றவின் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொ
கை நிலைத்தொடா. அஞ்சி என்னும் இறந்தகால வினைபெச
சம் உண்ணர் என்னும் எதிர்மறை வினைமுற்றின் முதனிலை
யொடுமுடிந்தது. அஞ்சாறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச
சம், ஈறுகெடுத்தல் ந - உயி - சசு - சூ - ஆல் உபலக்கணம்
ஆக்கக்கொள்க. ஈதது வலித்தல் விகாரம். ஈ பகுதி. நல
கூர்ந்தார இறந்தகால வினைமுற்றுப்பெயர், நல்குந் பகுதி-
ந சந்தி - த இடைநிலை - ஆர்விசூதி இது நல்குரவு என்னும்
பெயர்ச்சொல் அடியாகப்பிறந்தது. பூததல் உடன்பாட்டுத்
தொழிற்பெயர். பூவாமை எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். மை
விசூதி உடன்பாட்டில் வரும்போது இறந்தகால நிகழ்கால
இடைநிலைகள் பெற்றுப்பூத்தமை, பூக்கின்றமை எனவரும்.
சொல், செல்வம் இரண்டுஞ் சாதி யொருமைகள். விதிப்ப
பார உயரதிணைப் பலர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுப்பெயர்
விதிந் பகுதி ப் சந்தி ப் எதிர்கால விடைநிலை ஆர் விசூதி
பேசும் இசை பெச்சம்.

6 இ-ள. கலைமகள் - சரசுவதியினது, வாழ்வை-
வாழவு, முகத்தது எனினஉம்-(இருவர்க்கும்) முகத்தினிடந
ததாயிருந்தாலும், மலரவன் - பிரமன். செய்-படைக்கும்,
வெறுமை உடம்பு - பயனில்லாத சரீரம், மாயவனபோல-
அழிவனபோல, இவா - இவ்வுலகிலுள்ள புலவர்கள், செய
யும் - படைக்கும், மறறுஉடம்பு - ஞாலாகிய சரீரம், புகழ்
கொண்டு - புகழைக்கொண்டு, மாயா - அழியா, (ஆதலின்)
மலரவன் - அப்பிரமன், வண்மை தமிழோர்க்கு- வளப்பமு
டைய அத் தமிழ்ப்புலவாக்கு, ஒவ்வான் - ஒப்பாகான்.

மலரவன் எ-ஒவ்வான்¹ப. கலைமகள் ஞாலிற்குரியபெண்
வாக்கின்செல்வி எனபதனாலும் அறிக. மலரவன் தாமரை
மலரிலிருப்பவன். திரவிடம் எனனும் வடசொல் திரமிடம்
எனத்திரிந்து தமிழ் எனனாகித் தமிழ் என நின்றது.
அன்றித்தமிழ் இனிமை, அதுபண்பாகுபெயராய் அப்பாணை
யின்மேல் நின்ற தெனிலும் அமையும். குவ் வருபு ஒவ
வான் என்னும் இடைச்சொல் லடியாகப்பிறந்த எதிமறை
வினை முற்றின் முத னிலையோடு முடிந்தது. ஒ இடைச்
சொல் லடியாகப் பிறந்த வினைப் பகுதி - உடம்படு மெய்
பால் வந்த வகரமும், அம் மெய்யிரட்டித்தனும் சந்தி, ஆ
எதிமறை விசுதி - அனைத்தும் ஓர் பகுதி - ஆன் விசுதி,
விசுதியின் ஆகாரம் முதற்குறை. எதிமறை ஆகாரவிசுதி
மூன்றுகாலத்திற்கும் பொதுவாம், இல் என்னும் எதிர்மறை
விசுதி இறந்தகால நிகழ்கால விடைநிலைபெற்று ஒத்தி
லன், ஒக்கின்றிலன் எனவரும். உடம்பு என்னும் பால் பகா
அஃறிணைப்பெயர் மாய்வன் மாயா என்னும் பனமை
வினைகொண்டு பொதுமை நீங்கி நிற்பல் என்னால் பொது

வியல் - அ - சூ. மறறு பிறிது பொருளிலவரத இடைச சொல். மலரவன், தமிழோர் இவற்றின் முடிவில் அகரசு கூட்டுத் தொகுத்தல். பிரமணையம் புலவரையும் ஒப்புமை செய்து பின்புதொழிலான் வேறுபடுத்தியப் புலவரையுயர்த திசுக்கூறுதலின்வேற்றுமையணி “கூற்றினுங் குறிப்பினுமொப் புடை யிருபொருள் - வேற்றுமைப்படவரின வேற்றுமை “துவே” தண்டியலங்காரம். (சு)

7. இ-ள். தாம் வருநதி - தாமவருதமுற்று, கற்றன - கற்ற நூற்பொருள்களை, ஒம்பாது - பாதுகாவாமல், மறறு - ம சில-வேறு சில நூல்களை, பரிசுது-வருநதி, கற்பான தொ டங்கல் - கற்கப்புருதல், கைத்தலத்த - கையிறகிடைத்த, வருநனம் - பெரிய திரவியத்தை, உயரது சொரிந்தடி - (பறத்தில) கொண்டிபோயெறிநது, அரிப்பு அறிதது - அரிப டாலரிதது, எய்த்து - இளைத்து, பொருள் செய்திடல் - பொ ருளைச சேகரித தலையொக்கும்.

ஆங்கு எனபதனைச சொரிந்திட்டு என்பதனோடு கூட்டி எறித்த வவ்விடத்தில் எனினும் அமையும். கற்றநூற் பொரு ளைப் பலதாலுஞ் சிந்திக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. தொ டங்கல் எ - ஒக்கும் தோ ப. னூலின்மேல் நிறறலால் சில் பலவின்பாற படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்றுப் பெடர். சின்மை பகுதி-ஈறுகெடுதல் சந்தி-அ விழுதி. கற்பான் எதிர் கால வினையெச்சம், கல்பகுதி-ல் ற ஆகத்திரிதல் சந்தி-பான் எதிர்கால வினையெச்சவிழுதி. உய்த்துஇறந்தகாலவினையெச் சம் உப்பகுதி, த் சந்தி, த் இடைநிலை - உ விழுதி, இப்பகுதி பிழைத்துஎன்னும்பொருளில்வரில் உய்த்துஎன மெலவெழுத் துச்சந்தி பெற்றுவரும். பகுதி ஒன்றேசந்தி வகையால் பொ

ருள்வேறு படுதல்காண்க. ஒம்பாது எதிர்மறை வினையெச்சம்; ஒம்பு பகுதி-உகேடு சந்தி-ஆ எதிர்மறை வினாதி - அனைதும் ஓர் பகுதி - ஆ சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, - ஃ வினையெச்சவினாதி சொரிநதி-இ எய்தது இவ்விரண்டும் உடன பாட்டிறந்த காலவினை யெச்சங்கள். சொரிவினைப் பகுதி - ந சந்தி ஆ சாரியை இடு பகுதிட்பொருள். வினாதி - சொரிநதி-இ எனபது வகைக்கும் ஓர் வினைப் பகுதி, முதனிலை யெழுந்ததாயத தோன்றிநின்ற டசரமெய இடைநிலை - உகேடு சந்தி - உ வினாதி எய பகுதி-ந் சந்தி - த் இடைநிலை - உ வினாதி. அரிபு அரிததற்குக் கருவியாகிய பொருள்மேல் நிறைவில் தொழிலாடபெயர். அரி பகுதி ப சந்தி பு வினாதி-கைதலத்த சினைமயாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம், கைத்தலம்பகுதி-அத்துசாரியை-பகுதியீற்று மகரமெய்யும் சாரியையின அகரமும் நறறுகரமுங் கெடுதல் சந்தி-அ வினாதி. செய்யுள் ஆய்வுலகல சருத்தனம் கைதலத்த எனமாறி நின்றன. ஆய்வு, உம் அசை நிலைகள்.

(௭)

8. இ-ள். மனைதக்காள் - இல்லறத்திற்குத் தக்க மனைவியானவள், மாண்பு-நற்குணம், இலா ஆயின - இல்லாதவளானால், மணமகன்-அவர்கணவன், பூண்ட-மேற்கொண்ட, ஈல அறம் - நல்லதருமங்கள், புலப்படா - விளங்கா, பேரல் - அதுபோல, இலம்பாட்டா - தரித்திரரது, கல்வி-சுற்றகலவிகள், எனைத்துணைய ஏனும் - எவ்வளவு பெருமையையுடையன வானாலும், தினைதனை உம் - தினையளவும், சீர்பாடி - சிறப்படைதல், இல ஆம் - இல்லையாம். எ - னு.

நீதிநெறிவிளக்கம்.

கணவனசெய்யும் அறத்திற்கு மனைவி ஒத்த கருத்தினள் ஆதலவேண்டும் எனபா மாண்பிலளாயில் நல்லறம் புலப்படா எனரூர். தரித்திரா கற்றகல்வி பயன்படாது என்பது கருத்து. கல்வி தொழிறபெயர், கல்விநூல் எனக்கொள்ளில் சாரியவாகுபெயர் எனக. கல் பகுதி வி விசுதி. தினை அரிசி மேலநிறறலில் பொருளாகுபெயா. அனறி ஓ ரளவையெனி ழுமஒகரும். பாடுபடுதல், படுஎனனும் வினைப்பகுதிமுதனிலை திரிந்துநின்று, ாறுகெட்டுச் சாரியையேற்ற பண்பொடு ட ணாது இலம்பாடுஎன ஒருசொன்னீமைத் தாய்நின்றது. மனைத்தககாள் மாண்பிலளாயின உயர்திணையொடு சார்ந்த அஃறிணை உயர்திணை முடிபேற்றது தினைவழுவமைதி. இனமைப பண்புகுஞ்ச் செயப்படு பொருளிருத்தலின் மாண்பையிலளாயின எனக்கொள்ளினும் அனமயும். கல்வி இல, நல்லறம் புலப்படா எனப்பன்மை முடிபேற்றலில், நூல்கள், உறங்கள் என்றனம். புலப்படாபோல் வீணமுதறாத லால் வருமொழி வல்லெழுத்திடல்பு ஆதல் - உயி-உக-ஞ். உமமை இழிவு சிறப்புப்பொருட்டு. (அ)

இ-ள். இனசொல்லன (ஒருவன்) இனிய சொல்லையுடையவனும், தாழ் நடையன - பணிந்து நடக்கும் நடையயுடையவனும், ஆயினும் - ஆனாலும், ஒன்று இல்லான் ஏல் - (பொருள்) சிறிதும் இல்லாநாயில், கடல ஞாலம் - கடலுமுந் த வுலகிலுள்ளோர், வன்சொல் இன அல்லது - (அவனை நோக்கி) கமிஞ்சொற் சொல்லுவார்களே யல்லாமல், வாய்திறவா-இனிய சொற்களைச் சொல்லார், கைத்துஉடையான் - பொருள் உடையவன் - என்சொல் இன் உம் - யாது சொன்னாலும் கால் சீழ் - (அவனது) காலின் சீழ், ஒதுங்கும-

ஒதங்குவார் (ஆதலால்) பித்து உடைய - பயித்திய குணமு
டையவனோ (அல்லாமல்) பிற அல்ல-அது ஒழிந்த நறகுணம்
உடையவரல்லர். எ-று.

உலகு உயிர்க்குறுதியைத் தரும் ஒருவனது நல்லொ
ழுக்க முடைமையை நோக்காது, அழியுந் தன்மைத்தாசிய
பொருளுடைமையை நோக்கி மதித்தல் பெருங்குற்றம் ஆக
லில் பித்துடைய எனக்கூறியும் அமையாது பிறவல்ல என,
அதன் திழிபைப் பின்னும் வற்புறுத்திக்கூறினர். நல்லொ
ழுக்க முடையோராகனறி மறையோராக்கு இன்சொல்
சொல்லுதலும் பணிந்த நடித்தலும் இலவாடலில் அவ்வா
னடையும் எடுத்துக்கூறினர். ஞாலம் எ-வாய்திறவா, பிற
வல்ல ப. ஞாலம் மக்களமேல் நிறறவில் இடவாகுபெயா.
இது பொருணிலையால் உயர்த்தினை யேனும் சொன்னிலையால்
பாற்பகா சூற்றினைப்பெயராதலின் வாய்திறவா, ஒதங்கும்
உடைய, பிற, அல்ல என கூற்றினைமுடிபு தந்துகூறினா
ஒன்று சிறிது எனனும் பொருள்மேல் நினறது. இதனியுசு
யில் இழிவு சிறப்புமனம் தொகுத்தல். அல்லது பண்படியா
கப் பிறந்த எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையெச்சம், அல் பகுதி
ல சந்தி - அ சாரியை-து விசுதி. இப்பகுதியே எதிர்மறைப்
பொருளைத் தந்து நின்றலில் இடையே எதிர்மறை யுருபுபெ
றுது சாரியை பெறுவரும். என எவன எனனும் வினாவி
னைக் குறிப்பு முற்று இடைக்குறையாய் இரண்டாம் உருபு
தொக்கு நின்றலில் வினாவினைக் குறிப்பு முற்றுப் பெயா.
கடனஞாலம் வருமொழி முதல் மெல்லெழுத் தாதலின்,
லகரம் னசரம் ஆகத்திரிந்தது, ந - மெ - உச - ஞ - உள்
மெலி மேவினனவும் என்பதனால், கைத்து கையிலுள்ளது

என நின்றலில் சினையடியாகப்பிறந்த பெயர்ச்சொல், கை பகுதி த சந்தி - து விசுதி. (க)

10. இ-ஈ. இவறனமை - உலோபகுண முடைமையை, கண்டு உம - தெரிந்திருந்தும், உடையார் ஐ - பொருளுடையவர்களை, யார் உம்-எவரும், குறை இராத - (தமது) குறைகளைச் சொல்லி யிராத, குறறேவல் உம் - சிறிப் ஏவலையும், செயப - செயவார்கள - பெரிது உம - மிகவும், முன்பகல்-முன்னாளில், நோலாதார - தவஞ் செய்யாதவர்கள், நோற ரூ ஐ - தவஞ்செய்தவர்களை, பின் செல்லல் - பின் பறறிச செல்லுதல், கற்பு ஏ அன்று - அறிவே அல்லாமல் - சீலலாமை அன்று - அறிவிலலாமைபல்ல. எ-து.

உலோபகுணமுடையவரைப் பின்பற்றிச்செல்லல் அறியாமையென உலகினாகூறுங்கூற்றைமறுப்பார முன்னாளில் தவமுடையவரைத் தவமில்லார் பின்பற்றிச்செல்லல் முறையாதலில், கற்பனறே கல்லாமையன்று என்றார். “இலா லராகிய சாரண நோற்பார - சிலா பலா நோலாதவா” என்றா நாயனார். இவறல் என்னுநதொழிற்பெயா தனமைப் பொருளை யுணர்ததும் மை விசுதியோடு கூடி, ஒரு சொன்னீமைத் தாய் நின்றது. அன்றித் தனமை யென்பது முற்ற குறையாய் நின்ற தெனிலுமமையும். ஆண்மை, பெண்மை என வருதலுங் காண்க. இவறு பகுதி - உகேடு சந்தி - அல் விசுதி - வினை விதற்பங்களில் வரும்போது இவறின, இவறி. இவறினான் எனவரும். செய்ப உயர்திணைப் பலாபால் வினே முற்று. செய் பகுதி - ப விசுதி இவ் விசுதி எதிர் காஷங் காட்டியது. நோற்றார் உடன்பாட்டி வினைமுற்றுப் பெயர்;

நோலாதார் எதிர்மறை வினைமுற்றுப்பெயர் நோல்பகுதி-
ற இடைநிலை, ல ற ஆகத்திரிதல் சாதி - ஆர் விசுதி. அன்று
இரண்டனுள் முன்னது அன்றி எனனும் வினையெச்சத் திரிபு
எனவும், பின்னது குறிப்பு வினைமுற்று எனவுங்கொள்க.
அல் பகுதி - று விசுதி-ல் இனவெழுத்தாகத் திரிதல் சாதி.
கறபு உடன்பாட்டுத் தொழிற் பெயர், கலலாமை எதிர்
மறைத் தொழிற்பெயர், இவை அறிவு அறியாமை எனக்
காரணத்தைக் காரியம் ஆக உபசரிக்கப்பட்டன. ஏவலின
இறுதியின் உம்மை இரந்து என்பதன இறுதியிலும், கறபு
இறுதியின் ஏ-அன்று இறுதியிலும் நின்றன பொருத்தமில்
புணர்ச்சி. உமமை மூன்றனுள் முன்னது முற்றுப்பொருள்,
நடுவது இறந்ததுதழீஇய எச்சப்பொருள், இறுதியது அசை
நிலைப்பொருள். (௪௦)

11. இ-ள். முழுமணி - பருத்த இரத்தினங்கள் (அமுந
தி) புணுக்கு - ஆபரணதனக்கு, முற்ற - எப்போதும் பூண
வேண்டா-(அழகுசெய்ய) வேரூபரணம் வேண்டிவனஇல்லை
(அதுபோல) கறறோககு - (நூல்சுளை) கறறவர்க்கு, கல்வி
நலன் ஏ - கலவியினழகே, கலன் அல்லால் - ஆபரணமல்
லாமல், மறறு ஓர் அணிகலம் - வேறொரு ஆபரணம், வேண
டாஆம் - (அழகுசெய்ய) வேண்டிதல் இல்லையாம், அழகுரு-
அழகினுக்கு, அழகுசெய்வார் - அழகுசெய்ப்பவா - யார்-(உல
கில்) எவா - (இல்லையென்றபடி)

அணிகலம் எ-வேண்டா ப. நலம் கலம், என்பவற்றினி
றுதி மகரமெய் நகரமெய்யாய் நின்றது இறுதி நிலைப்போ
லி. நலன், கலன் எனநிற்பல் இயல்புஎனவும், மகரமெய

பாதல் போலியெனவும் ஓர் தூலாசிரியர் கூறுவார். அல்லால் எதிர்மறை வினை யெச்சம், அலபகுதி - ல்சநதி - ஆ சாரியை - மலவிகுதி - விஞ்சியின் மகரம் முதற்குறை. வேண்டா பல லின பாறபடாக்கை முற்று, வேண்டிபகுதி - உகேடு சநதி - அவிஞ்சி. இது எதிர்மறைக்கனறி உடன்பாட்டிற்கு வாராது புண செயப்படு பொருளில் வந்த இசரவிகுதிபொடி புணா நது குனறிய தொழிற்பெயர். முற்ற இறுதியில் முற்றும்ம தொகுததல். ஏ இரண்டனாள் முன்னதபிரிநிலை. பூணுகருப பூண்வேண்டா எனக்கூறியும் அமைபாது, அழகிற்கழகு செயவார்யார் எனப்பின்னுங் கூறியது முன்பு தொடங்கிய ஒரு பொருளை முடித்தமகாதலில் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி “முன்னொன்று தொடங்கி மற்றது முடித்ததற்குப் - பின்னொருபொருளி னுலகறிபெற்றி - ஏற்றிவைத்துணாப்பது வேற துப்பொருள் வைப்பே” தண்டியலங்காரம். (கக)

12. இ-ள். கனக்குழாய் - கனத்தகா தணியையுடைய வளே, சிறுஉளி ஆல் - (உருவில்) சிறியவுளியினால், தகரும் கல உம - உடைபடுங்கல்லும், கொல் உலை-கொல்லன் உலைக களத்திலுள்ள, கூடத்தின் ஆல் (உருவில் பெரிய) சம்மடடியினால், தகரா - உடைபடா - (ஆதலின்) முற்றுஉம் - (தூல்) முழுமையும், உணர்ந்தவா - அறிந்தவர், இலகை - (உலகில்) இல்கை (ஆக) முழுவதுஉம் - முழுமையும், கற்றனம் என்று - (யாம்) சறறோமென்று, கனியற்க - அகங்கரித்த லொழியக கடவன், எ-று.

பெரிய கல்வியுடையோரும் சிறிய கல்வியுடையோராலவமதிக்கப்படுவர் ஆதலிற் செருக்கடைத லொழிக என்பது

இசைந்துசொந்தது. “பலகற்றேம யாமென்றுதற் புகழீவன டாம் - அலாகதிர ஞாயிற்றைக் கைக்குடையுங் காக்கும சிலகற்றா கண்ணுமுளவாம பலகற்றாக் - கச்சாணியனை தோர்சொல்” எனபது அறநெறிச்சாரம். குழைகாதணிபு ளொன்று. (ஒருவன்) தோ எ - களியறக ப. முழுவது உரிச சொல், இதுபண்பாய் நூலையுணர்த்தி அவ்வாகுபெயராயநினை நது. முழுமைபகுதி-ஈறு கெடுதலும், வ் தோற்றமும் சந்தி- அது பகுதிப்பொருள் விசுதி. முழுவது உம் இன்னிசை நிறை ததற்கண்வந்த வுயிரளபெடை, இவ்வளபெடை இடையில் உள்ள வுதரம் விகாரப்பட்டுள்ளபெடுத்தது. களியறக எதிர மறைவியங்கோள் வினைமுறது, களிப்பகுதி - ய சந்தி - அல எதிர்மறைவிசுதி - அனைத்தும் ஓர் பகுதி - ல ற ஆசத்திரிதல சந்தி - கவிசுதி. இது ஈறுகெட்டிக சனிபலஎனநினை வியங் கோட்பொருளிலும், எதிர்மறை யொருமை யேவற பொரு ளிலும் வரும. கொல் சொல்லால் அஃறிணையாயினும் சாதிப பண்புப் பொருளையுணர்த்தி யவ்வாகுபெயராய் உயர்த்தினைப் பொருண்மேல் நின்றது. உம்மை இரண்டிம் முறையுப்பொரு ளன. கணஞ்சூழாய் விளியுருபு. (செ)

13. இ-ள். தம இன் - தம்மைப்பார்க்கிலும், மெலியா ஐ - எளியாரை, நோக்கி - பார்த்து, தமது உடைமை-தமது பொருளுடைமை, அம்மா - மிகவும், பெரிதுஎன்று - பெரியதெனதுசொதி, அகம்மகிழ்க - மனம் மகிழ்க்கடவர் (அது போல்அன்றி) தம் இன் உம - தம்மைப்பார்க்கிலும். கற்றார் ஐ - கற்றவரை, நோக்கி - பார்த்து, நாம் கற்றது - நாம் கற் றகல்வி, எல்லாம் - எல்லாநூல்களையும் (உணர்ந்த) இவர்கு-

இவாமுன - ஏற்று எத்தனமைத்தாமென்றுசுருதி, கருத்து அழிக - மனம வருநதக்கடவா. எ-று.

பொருமை முதலிய தீக்குணங்கள் கெடத் தம்மினுஞ் செலவமுடையானோராககியடங்கவேண்மம் எனபா எளி பானோர்க்கித் தமதுடைமை பெரிதென் றகமகிழ்க் என வும், தாமகறந்து அமையுமென்று ஒழியாது மேலுமேலுங் கறகவேண்மம் எனபா தமயினுங் கறநானோககிக் கருத தழிக் எனவுங்கூறினா, ஒருவர் தோள - அகமகிழ்க், கருத கழிக ப, அமமாவியப்புப் பொருளைத்தரும் இடைச்சொல் லாதலால் மிகவும் எனப்பொருள் கூறிலும். இன உருபு இர ணமும் எல்லைப்பொருளன. உடைமை, எல்லாம் இவை பொ ருள்மேலும் தூல்மேலும் நிறைவால் பண்பாகு பெயர்கள் எல்லாம் எனபது இருக்கிணைப்பன்மைப் பொதுப்பெயரானத தொல்காப்பியரும் நன்னூலாருங் கொளளுதலால் பன்மைப் பெயர் எனனது, பண்புப்பெயர் என்றதுஎனையெனின, — நன்று வினாவினாய் எல்லாம் எனபது முழுமை மென்பது போல எஞ்சாப் பொருட் டாகலின் எல்லாம் வல்லவன், எல்லாநெறிநதவன் என்ற வழிப்பொருள்மேற் செல்லுத லால் பண்பாகுபெயர் எனலவேண்மம். பன்மையாகுபெய ரொன ஒன்றில்லாமையின. கறந்து ஒன்றன்பாறபடர்க்கை வினை முறையுப் பெயராசலின், ஏற்று என்னும் ஒன்றன்பாற படர்க்கைக் குறிப்பு முற்றோடு முடிந்தது. எபகுதி-ற சந்தி- று விசுதி. கு உருபுமயக்கம். கருத்து வினைமுதற்பொருளில வநதஐ விசுதியோடுபுணர்நதுகுன்றியதொழிற்பெயர், கருது என்னும் வினைப்பகுதி ஐ விசுதியோடு புணர்நது குன்றிய போது பகுதி யிரட்டித்தது. அகமகிழ்க், கருத்தழிக உயா

கீணையோடுசாரத அஃறிணையுடா திணைமுடிபெற்றன திணை
உமுவுலமதி. உணாரத இசையெச்சம். (சந)

14 இ-ள. இல்லா (இருவகைச்செலவங்குகளில் ஒன்றே
னும்) இல்லாதவா, குறை இரஃது-குறைகளைச்சொல்லி யிரந
து, தமமுன்னா-தமமுன்னே, நிறப்போல - தாழ்நதுநிற்போ
போல, தாமஉம (அச்செலவங்குகளையுடைய) தாமும, தலை
வணங்கி-தலையாலவணங்கி, தாழ்பெறின (பிரா) பணிந்து
பாபாராபின (அவரனடங்க) கலவிஉடைம-கலவிச்செல
வம, பொருள உடைம, பொருட்செலவம் - எனது-என்று
சொல்லப்பட்ட, இரண்டு செலவம் உம - இரண்டு செலவங்
களையும், செலவம் எனப்படும் - செலவங்களென்று (உட
தாரால்) சொல்லப்படும். ஈ-று

இருவகைச் செலவங்களி லொன்றேனும் உடையோ
அச்செலவங்களிப்பால தமமமற்றது நடப்பில் பழிபாடங்
களிற்புகுத்தும் ஆதலிற் பணிந்து நடக்கவேண்டும் எனபா
தலைவணங்கித் தாழ்ப்பெறின எனவும், பணிந்து நடப்போ
செலவம் இம்மையிற் புகழும் மறுமையிற் சுகாதகாதி யின
புறத் தருதலில் செலவமெனப்படும் எனவுங்கூறினா. என்ற
இடைச்சொல் லடியாகப்பிறந்த பெயரொச்சம் ஈறுதொக்க
தென்னாது. என்று எனக்கொள்ளில் என்று எனனும் எண்ணி
டைச்சொல் ஒரிடத்துநின்று பிரிந்து பொருடோறுமபொரு
நதியிடுகியில் கொளையும் முற்றும்மையும் பெற்று நடந்தது
எனக்கொள்ளுக. ந - இ - க0 - கு. எனப்படும் இடைச்சொல்
லடியாகப்பிறந்த செய்யும் எனனும் உரையாட்டு வினைமுற்று

எனபகுதி, அசாரியை, பசுநதி, படுசெயப்படுபொருளுணாதும் விஞ்ஞ அனைததும். ஓர் பகுதி - உட்கடு சநதி உம்விஞ்ஞ. இச செயப்பாட்டு வினை உண எனனும் விஞ்ஞயைப்பெற்றுக் கட்டிண்டான என வருதல்காணக. நிற்ப தொழிற்பெயர், நில பகுதி - லற ஆகநதிரிதல் - சநதி, ப விஞ்ஞ. து விஞ்ஞ தொகக தெனக்கொள்ளில் ப் இடைநிலை, அசாரியை யெனக. தலைவணங்கி தலையால் வணங்கியென உருபு தொகக தொடராய நிறறலால் வணங்கி சினைவினையெச்சம் அனறு, முதல்வினை யெச்சம் எனக. (சசு)

15. இ-ன. ஆக்கம் பெரியா-பெரிய செல்வமுடையோர் சிறியா இடை - சிறிய செல்வமுடையாரிடத்து, பட்ட-உண்டாகிய, மீசெலவு - வரம்பிகநதநடையை, காணின-கண்டால், நனிதாழ்ப-மிகவுந்தாழ்வார், தூக்கின - ஆராயின, துலைகு - தலாககோலில், மெலியது-நொய்ய பொருளுள்ள தட்டு, மேல்மேல் - மிகவும், எழ செல்ல செல்ல - உயரச செல்லுந் தோறும், வலிதுஅனறுஏ-கிண்ணிய பொருளுள்ள தட்டல்லவா, தாழும் - தாழா நிறகும். எ-று.

தாழ்த்தல் பணிந்து நடத்தல். தூக்கல் நிறுத்திப்பாத்தல். ஆக்கம் எனறது இருவகைச் செல்வத்தையும். இருவகைச் செல்வங்களு ளொன்றேனுங் குறைவறப் பெற்றோர் அவற்றாலாய பயன் முற்றும் அறிந்தவராதலின், பணிந்து நடத்தல் அவர்க்கியல்பு எனபார் பெரியார் தாழ்பஎனவும், அவற்றிற சிறியோர் அவற்றாலாய பயன்முற்றும் அறியாராதலின், வரம்பிகந்து நடத்தல் அவர்க்கியல்பென்பார் பட்ட

மீச்செலவு எனவும் கூறினார். பெரியார் எ - தாழ்ப்ப ப. ஆக்
கம பெரியார் உயர் திணையொடு சேர்ந்த அஃறிணை யுயர்
திணை முடிபேற்றது திணைவழுவமைதி. சிறியார் எனபத
னையும் ஆக்கத்தொடு கூட்டி யவ்வாறுகொள்க. ஆக்கமஆகு
தல் அதுபொருள்மேல் நிறைவால் தொழிலாகுபெயா-ஆக்
கப்படுவது எனச் செயப்படு பொருளிலவந்த பிறவினைத்தொ
ழிற்பெயர் எனினும் அமைபும். ஆக்கு பிறவினைப்பகுதி-அம்
செயப்படு பொருளில்வந்த விசுதி. ஆகுபகுதி க் விரித்தல
விகாரம் - உகேடு சந்தி, அம விசுதி. ஆ பகுதியாகக் கொள
ளில், க் சந்தி கு சாரியையாகக் கொள்க. மெலியது, வலி
யது இரண்டும மெனமை, வன்மை எனனும் பண்படியாகப்
பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்றுப் பெயர்கள. மேலமேல், செல்
லச்செல்ல முன்னது மேனமை எனனும் பண்படியாகவந்த
அடுக்காதலின் மிகுதிப் பொருளையும், பின்னது; வினையெச்ச
வடுக்காதலால் தொழிற பனமையு முணாததிப்பொருணிலை
யடுக்காயின. கு உருபு மயக்கம், ஏவினாப் பொருட்டி, நனி
தாழ்ப் உரிச்சொற ரொடராதலின் வருமொழி முதல வல்
லெழுத் தியல்பாயிற்று. ந - மெ - ஈசு - கு. (கரு).

16, இ-ள். நலம் தகையாரா - நற்குணமுடையார், புலம்
பகையை-இரத்திரிய மாகிய பகையை, வென்றனம் - வென்
றோம், நல் ஒழுக்கு இல் - நல்லொழுக்க வழியில், நின்றேம்
என்று - (நாம்) நின்றோமென்று, தம்பாடு - தமது பெரு
மையை; தம் இல் கொளின் - தம்முள் மதித்து. நடப்பாரா
யின், விலக்கிய (நூல்) விலக்கினவற்றை, ஒம்பி - விலக்கி,
விதித்தன ஏ - விதித்தனவற்றையே, செய்யும் - செய்கின்ற.

நலவினை உம் (அவர்கள்) நல்ல கருமமும், தீது எ - கொடியதே யாம். எ-று.

ஓமபல் வராமற் பாதுகாத்தல். புலப்பகையை வெல்லுதலாவது தீயவொழுக்கங்களில் இந்திரியங்களைப்பகுத்ததானவிலக்கல். மனத்திறகுற்றமில்லாது நடத்தலே அறமாதலால், தம்பாடு தம்மிறகொளின நல்வினையுந் தீது எனறா. “மனதுககண்மாசிலனாதலனைத் தறன” எனறாநாயனார். நல்வினை எ - தீது ப, விலக்கிய, விதித்தன இரண்டும் இறந்தகாலவினைமுற்றுப் பெயர்கள். முன்னால் விலக்கு பிறவினை பகுதி ஒழுக்கு ஒழுக்கு என்னுந் தனவணப்பகுதி இடையில் ஒற்றிரட்டித்து நின்ற தெனக்கொள்க. கொளின என்னும எதிர்சரல வினையெச்சம் தீது எனனும பண்படியாகப்பிறந்த ஒன்றனபாற படாக்கைக் குறிப்பு வினைமுற்றுப் பயனிலை கொண்டது. புலப்பகை இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை பகை தொழிலாகுபெயர், பகு பகுதி - உகரக்கேடு சந்தி-ஐ விசுதி. ஏ இரண்டனுள் முன்னது பிரிநிலை. பின்னது தேற்றம். பிற அசைச்சொல் - உம்மை உயர்வு சிறப்புப் பொருட்டு. (கசு)

17. இ-ள். தன் ஐவியப்பிப்பான்-தனனை (பிறர்) நன்கு மதிக்கும்பொருட்டு, தன்புகழ்தல்-தனனை (ஒருவன்) புகழ்நதுபேசுதல், தீசுடர் - தீவிளக்கை, நல்நீர் - நல்லநீரை, சொரிநது - வார்த்தது, வளர்த்தால் அற்று - விளக்கஞ்செய்தாலொக்கும், இன்பம் - சிற்றின்பத்தை, நயவாமை அன்று ஏ-விருமபாது நடத்த லல்லவோ, நலம் - அழியா இன்பம் ஆவது; (அதுபோல்) தன் ஐவியவாமை அன்று ஏ - தன்னை

பதவுரை.

நன்கு மதியாது நடத்த லல்லவோ, வியப்பு' ஆவது - நன்கு மதிப்பாவது. எ-று.

தன்னை நன்கு மதிக்கச்செய்வோன எனப்பொருள்கொள்ளினும் அமையும். கல்வி செல்வங் குடிப்பிறப்புகளால் பிறர் நன்கு மதிக்கத தன்னைப் புகழ்வோன அப்புகழ்பெறுது பழிபெறுவான் எனபா தீச்சுடர் நணனீர் சொரிநது வளர்த்தறால் எனவும், மனமடங்கி நிற்போன் பெறுவது இன்பமேபோல அவதறால் அடங்குநிற்போன் பெறுவது புகழே எனபார் தன்னை வியவாமை யுனதே வியப்பாவது எனவுங் கூறினார். “தறநனவுங் கண்ணகன்ற சாயலுமிற்பிறப்பும் - பக்கததார் பாராடடப் பாடெய்தும்-தானுரைப்பின்- மைத்துனாபலகி மருந்திற றணியாத பித்தனென நெள்ளப்படும” என்றார் பிறரும். புகழ்தல், வியப்பு. எ - வளர்த்தறால், வியாமை ப. வியப்பிப்பான் பிறவினை எதிராகால் வினையெச்சம், வியப்பகுதிப் சநதி பிபிறவினைவிசுதி, அனைத்தும் ஒர்பகுதி, பசந்தி, பான் விசுதி. வினையா லணையும் பெயராகக்கொள்ளின்ப இடைநிலை - ஆன விசுதியாகக்கொள்க. வியவாமை, நயவாமை எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்கள். நயப்பகுதி வ் சநதி ஆ எதிர்மறை விசுதி - அனைத்தும் ஒர் பகுதி மை விசுதி. தீசுடர் “ சொற்றொறுமிற் நிதனபெறறி ” எனந்தனூல் வினைசார்பி னமிடங்களை மேவி விளங்காத பல பொருளொரு சொல்லாதலில் தீச்சுடர் எனச்சிறப்பொடு கூட்டிக்கூறினார். ந - பொ - நக - சூ. வளர்த்தற்று தகுதி வழக்குள் மங்கலம். வளர்த்தால் வினையெச்ச வீறுதொகுத்தல், வளர்த்தலை யொக்கும் எனக்கொள்ளில் இடைநிலை பெறறுவரத தொழிற்பெயர் தொகுத்தலாகக் கொள்க. அற்று

இடைச்சொல் லடியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்று, அன் பகுதி து விருதி - னத் இரண்டும் தகரமாகத் திரிதல் சந்தி பொருளாகி யடியாகப்பிறந்த குறிப்பு முற்றுகில் அ பகுதி னு விருதி யாகக்கொள்க. ஆவது வினையிலக்கணை. (கஎ)

18. இ-ள். பிறாஆல் - அநநியரால், பெருஞ்சுட்டி-நனகு மதிக்கப்படுதலை, வேண்டியவான - விரும்புவோன, யாண்டு உம் - எப்போதும், மறவாமே-மறவாமல், நோற்பது அனுட் டிப்பதாகிய, ஒன்று-ஒருசெய்கை, உண்டு-உளது (அதாவது) பிறப்பிறா - மறையோருடைய, சோ எல்லாம்-குணங்களை யெல்லாம், தூறறி - பலரறியச்சொல்லி, சிறுமை (ஆவர் களது) குற்றங்களை, புறங்காத்து-வெளிவிடாமல் அடக்கி, யார யாராஉம் - எவ்வகையோர்க்கும், தாழ்ச்சி சொல்ல-பணிவான சொற்களைச் சொல்லுதல். எ-று.

யாண்டு எனனும் வினாவடியாகப்பிறந்த பெயர்ச்சொல் இடத்தினமே லனநிக காலத்தினமேலும் நிறறலால் எப் போதும் எனரும். பிறர் குற்றங்களை மறைத்துக் குணங் களை மாத்திரம் எடுத்துக் கூறுதல் புகழ்பெறுதற்குச் சாத னம் எனபார் மறவாமே நோற்ப தொன்றுண்டு என்றார். கல்வி செல்வம் குடிப் பிறப்புகளிற் சிறந்தோரும் ஏனை யோரும் அடங்குதற்கு யார யார்க்கும் என்றார். உண்டு எனபதி னினறு பிரிந்த உண்மை எ - சொல்லல் ப. சுட்டி குறித்தல் எனனும் பொருளில்வந்த முதனிகைத் தொழிற பெயா பெருமை எனனும் பண்படையடுத்தப் புகழ்மேல் கினறது. மறவாமே எதிர்மறை வினையெச்சம் மறபகுதி, வ சந்தி,ஆ எதிர்மறை விருதி,அனைத்தும் ஓர் பகுதி-மே விருதி.

நோற்பது என்னும் எதிர்கால விடைநிலைபெற்றுவந்த தொழிற்பெயர் ஒன்று என்னும் வரையறைப் பண்பாடுபெயரொடுமுடிந்து இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடராய்கின்றது, நோல் பகுதியில் ஆகத்திரிதல் சுந்திப் எதிர்கால விடைநிலை - அசாரியை - து விசுதி. யாண்டு, யார யார் எனபவற்றின் முதல் நன்ற யாவினா எஞ்சாமைப் பொருண்மேல் நின்றது. பிறர் பிறர் பன்மைப்பொருளில் வந்த அடுக்கு. தூற்றி இறந்தகால வினையெச்சம், தூற்றுபகுதி உகேடு சந்தி, இ விசுதி. தூறு என்னும் பகுதி இடையில் ஒற்றி ரட்டித்துப் பிறவினைப் பகுதியாய் நின்றது. புறநகாதது புறத்திற் காத்துஎன நின்றலால் ஏழாம்வேறுமைத் தொகை நிலைத்தொடா. தாழ்ச்சி சொல்மேல் நிறறலால் தொழிலாகுபெயர். உம்மை இரண்டும முற்றுகளா. (கஅ)

19. இ-ள். கற்று - (தூல்களை) கற்றுணர்ந்து, பிறர்கு உரைத்து - பிறர்க்குச்சொல்லி, தாம் நில்லார - தாம் (ஆந்நெறியிலடங்கி) நில்லாதவரது, வாய்படும் - வாயினிடத்துண்டாகிய, வெறுமை உரைகு - பயனில்லாத வார்த்தைக்கு, ஓர்வலி உடைமைஉண்டு - ஒருவல்லமையுடைமையுண்டு (அதுயாதெனில்) சொற்றநீர் - (எனக்கு) கற்பித்தநீர், நில்லாதது - (அந்நெறியில்) நில்லாதது, என் என்று - யாதென்று, நான் உறைப்ப - வெட்கம் அதிகரிக்க, ஒருவண்ணேர்நது - ஒருவன் எதிர்த்து, சொல்லாமே - சொல்லாமல், சூழ்ந்து சொல்ல - ஆலோசித்துச் சொல்லுதல், எ-று.

தூல்களைக்கற்று அவற்றின் வழிநில்லார் கூறும்வார்த்தை பயனில்வார்த்தையென்பார் வெற்றுரைஎனவும்பிறர்க

நீதிநெறிவிளக்கம்

குப் போதிக்குமிடத்து அவற்றை வற்புறுத்திக் கூறுதொழி தல்வேண்டும் என்பார் சூழ்ந்துசொல்லஎனவும், இதுவன்றி வேறு வனமையின்மை என்பார் ஓர் வலியுடைமையுண்டு எனவும், புகழ்வதுபோலப் பழித்துக்கூறினர் ஆதலின் இது இலேசவணி “ குறிப்பு வெளிப்படுக்குஞ் சத்துவம்பிறிதின-மறுத்துளையாட விலேசமாகும்” தண்டியலங்காரம்-வாய்ப்ப படும் என வாளாகூறியது வெற்றுளையின் இழிவுதோன்ற நின்றது. உண்மை எ - சொல்ல ப. சொற்ற இறந்தகாலப் பெயரொச்சம் - சொல் பகுதி - த இடைநிலை - ல் த் இரண் டிம் ற ஆகத்திரிதல் சநதி - அ விசுதி. இது செய்பவனோடு முடிந்தது. உறைப்பசெய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச் சம், உறை பகுதி- ப சநதி - ப் விரித்தல் விகாரம்-அ விசுதி. இது எதிர்காலத்தைக்காட்டியது. சூழ்ந்து இறந்தகால வினையெச்சம் - சூழ் பகுதி - ந சநதி த இடைநிலை உ - விசுதி. இதுசொல்ல என்னும் தொழிற்பெயரோடுமுடிந்தது.வாய்ப்ப பபேஉம் இன்னிசை நிறைத்தம் கண்வந்த வளபெடை. (கக)

20. இ-ள். தாம் கற்ற - தாம்கற்ற “அறிவுதூற்பொருளை பிறர்கு பயனபட - (தாம் பயனடையாது) பிறர்க்குப் பய னுண்டாக, விற்பார - (பொருளுக்கு) விற்பவர், தமகுபயன வேறு - (அதனால்) தமக்குவேறுபயன் - உடையார - உடையராவர் - (அதுயாதெனில்) திறப்படும் - பலவகைப்பட்ட, திவினையெயல்களுக்கு, அஞ்சா-அஞ்சாத, விற்பீர்கொண்டு- வன்மையைக் கொண்டு, தென் புலத்தார் - பிற்புலர்களுக்கு, கோ இன் ன - அரசனாகிய யமனிடத்து, தீவில்கொள்ளல்- (தமக்கு) வேலைகொள்ளுதல். எ-அ

திறம் கூறுபாடு. தென்புலத்தார் தென்றிசையி லுள்ள வர். புலமஇடம். பக்குவர்க்கன்றி, அ பக்குவாக்குப் பொரு ளின்பொருட்டு அறிவுதூற் பொருளைப் போதித்தல் தீயசெ யல்எனபார் தீவினையஞ்சாவிறல் கொண்டுஎனவும், அத்தீய செயல் பழிபாவங்களைப்பெருக்கி நரகத்திற புருத்தம என பார் தென்புலத்தார் கோவினை வேலைகொளல் எனவுகூறி னர். உடைமை எ - கொளல் ப, உண்டு எனபதினினது எழு வாய்கொண்டதுபோல, உடையார எனபதிற்கொள்க. கறற, விறபார் இரண்டும் வினைமுற்றுப்பெயர்கள். விலபகுதி ல் ற ஆகத்திரிதல சந்தி - ப் இடைநிலை - ஆர்விருதி. அஞ்சா ஈறு கொட்ட எதிர்மறைப் பெயரொச்சம். உடையார் செயப்படு பொருள் குணரூபகுதிப்பு வினைமுற்று. ஐ உருபு மயக்கம். வேலைகொளல் அடையப் படுபொருளிலவநத இரண்டாம் வேற்றுமைத தொகைநிலைத்தொடர். தென்புலத்தார்தெறகு எனபதன ஈற்றுயிர மெய்கெட்டு, நகரம் எனகரமாகத் திரிந் தது. ந - உயி - ஈசு - சூ.

(உ0)

21. இ-ள். கற்பன - கற்கும், ஊழ்அறறார்- நல்வினையில் லாதவர், கல்வி கழுகதது - சுறரோர் சபையில், ஒற்கம இன று - நாவடக்கமில்லாமல், ஊத்தைவாய் - அசுத்தமாகிய வாயை, அக்காத்தல் - திறத்தல், (எத்தனமைததெனில்) மா- மிருகங்களுந், பறவை - பறவைகளும், புல்உரு - புல்லினாற் செய்த உருவத்தை (கண்டு) அஞ்சுவபோல் - பயப்படுதல் போல, தமவலஉரு - தமது பெரியவுருவத்தை (கண்டு) அ ஞ்சன்றின் - அஞ்சாதிருங்கள், என்ப - என்று சொல்லுத லையொக்கும். எ-று.

நீதிநெறிவிளக்கம்.

கல்வியா லன்றி நீரால் - வாய்புனிதப்பட்டாது என்பார் கல்லார் வாயை ஊத்தைவாய் எனவும், அவர்கள் கற்றோர் சபையில் வாயைத்திறக்கில் தோற்றத்தாலுள்ள மதிப்புக் கெட்டு அவமதிப்படைவார் எனபார் மா பறவை யஞ்சுவ போல அஞ்சன்மின் எனவுங் கூறினர். அங்காத்தல் எ - ஓக கும தோ ப. கற்பன வினைமுற்று பெயொச்சமாயிற்று, ஊழ் அறஞர் உயர்திணையொடி சார்ந்த அஃறிணை உயர்திணை முடிபேறறது திணைவழுவமைதி. கல்வி கற்றல் எனனும் பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர், அது உடையவர்மேல் நிற றலால் தொழிலாகுபெயர். ஒற்கீம அங்காத்தல் என்ப அஞ் சுவ தொழிற்பெயர்கள். ஒல்கு பகுதி உகரக்கேடும், ல் ற ஆகத்திரிதலும் சந்தி, அம் விசுதி. என் இடைச்சொல்லடி யாகப்பிறந்த வினைப்பகுதி, ப விசுதி. அஞ்சுவ வ விசுதி. பறவை வினைமுதற் பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர், பற, ப குதி, வ் சந்தி, ஐ விசுதி. மா எனனும் பல பொருளொருசொ ல் இனத்தாம் பொதுமைநீங்கி மிருகத்தின்மேல் நின்றது. ந பொ-நக- ரு. வன்மை பெருமைமேல் நின்றது. (உக)

22. இ-ள். கற்றன - (தாம்) கற்றனாற்பொருள்களை, கல லார் - அறிவில்லாரது, செவிமாட்டி - காதிருக்குத்தி, கையு றும் - (அவரால்) அவமதிக்கப்படும், குற்றம் - குற்றம், தம து ஏ - தம்முடையதே (அல்லாமல்) பிறிது அன்று - அவரு டையதல்ல (ஆதலால்) தாம்முற்ற உணர்ந்துஉம் - தாம் எல் லாவற்றையுமறிந்தும், அவர்தன்மை - அக்கல்லார் தன்மை யை, உணராதார் - அறிவாதார், தம் உணரா - தமது தன மையையறியாத, ஏதிலர் ஐ - அந்நிபுளை, நோவது, இவறுத் தல், எவன் - யாதுபயன். எ-று.

தாம் கற்ற நூற்பொருள்னைத் தமது தன்மையை யறி
யும் அறிவில்லார்க்குக் கற்பித்தல் குற்றம் என்பார் பிரி
நிலைப பொருளில்வந்த ஏதநது குற்றம் தமதே பிரிதன்று
எனவும், முழுதும் அறிந்ததாம் அவரது தன்மையை யறி
யாமையால் வரும் அவமதிப்புத தமதுகுற்றத்தால் வந்த
தெனக் கருதியடங்கல் வேண்டும எனபா ஏதிலனாரோவ
தெவன் எனவுங்கூறினா. மாட்டு பகுதி - உ கேடு சந்தி-
இ விசுதி. இவ்வினைப்பகுதி விசுதி யுறுப்பியுடச் சொல்லாக
வருதலுமுண்டு, சொல்லமாட்டிவான, சொல்லமாட்டான
என உடன்பாட்டிலும் மறைவிலும்வருதல்காண்க. இவ்வினை
யெச்சம் கையுறும் படுவிசுதி குன்றியசெய்ப்பாட்டி வினைப
பெயரெச்சத்தின்படுவிசுதிபுடை பெயர்ச்சியையுடையதாத
லால்அதனோடுமுடிந்தது. கல்லாரானையார்தினைப்பொருளா
கக்கூறிப் பின்னர்ப்பிரிது என அஃறினைப பொருளாகக் கூ
றியது செறலின் கண்வந்த தினைவழுவமைதி. ந - பொ -
உஅ - கு. நோவது இடைநிலை பெறுவந்த தொழிற் பெ
யா, நொ பகுதி - நோ நீட்டல் விகாரம் - வ் எதிராகால வி
டைநிலை - அ சாரியை - து விசுதி. (உஉ)

23. இ-ள். பூனா பூனையானது, மாதகைய - பெருந்
தன்மையையுடைய, அந்தப் புரத்தது - அந்தப் புரத்திலுள்
ளது (ஆயினுஞ் சிறப்படைதலில்லை) கந்து - கட்டுத்தறியை,
கொல் - முறிக்கும, பூட்கை - துதிக்கையையுடைய, களிற் -
யானை, புறங்கடைய - தலைவாயிலினிடத்துள்ள (ஆயினுஞ்
சிறப்படையும் அதுபோல) மிகல்மக்கள் - அறிவுடையோர்,
வேந்தது அவை - அரச சபையை, காவார் - கருத்திரார் (ஆயி

னும் சிறப்படைவர்) வேறுசிலர் அவரொழிந்த சிலர், காத்தனாகொண்டு (அரச சபையை) காத்திருத்தலால், உவப்பு எய்தார் - சிறப்படையார். எ-று.

அந்தப்புரம் உள்ளதை. அந்தர் எனனும் வடமொழித் திரிபு ஆதலால் தற்பவம். பூட்கை துவாரமுடைய கை. இது அனமொழித்தொகையாய யானைக்குப் பரியாயமாய வருதல் காண்க. கற்றறிவுடையார் அரசசபையைக் காவா திருப்பினும் அவராலுபசரிக்கப் படுவார் என்பதையும், அவ வறிவில்லார் காத்திருப்பினும் உபசரிக்கப்படா என்பதையும் உவமைமுகத்தாலும் உவமிகப்படுபொருளினவினைஒற்றுமை யுண்மையால் உவமைமேலேற்றியும் விளக்கினாயி கண்மக்கள எ-எய்தார்தோ ப. வேறுசிலா எ-எய்தார் ப. வேறுசாதிப்ப ண்பு அது உடையவாமேல் நிறைவால் பண்பாடுபெயர். வே தது எனநின்றது வலித்தல் விகாரம் மகபகுதி அ தொகுத தல் - கள் விசுதி, இவ்விசுதி பகுதிப்பொருள் விசுதியிலவரு தலின் பலர்பாலிலும் பலவிற்பாலிலும் வரும். தனமை முன்னிலைகளில் வரில் இடவழுவமைதியாகக்கொள்க. காத்தது இறந்தகால இடைநிலை பெற்றுவந்த தொழிற்பெயர், கா பகுதி. கொண்டு கருவிப்பொருளில்வந்த மூன்றும் வே ற்றுமைச்சொல்லுருபு. உவப்புத்தொழிற்பெயர் உவப்பகுதி, ப் சந்தி, பு விசுதி. தகைய பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினை பபெயரொச்சம். தகை பகுதி - ய சந்தி - அ விசுதி, (௨௩)

24. இ-ள். குலமகளுக்கு - கற்புடையபெண்ணுக்கு, கொ மூரன் ஏ - கணவனே, தெய்வம் - தெய்வமாம், மன்ற - நிச் சயமாக, புதல்வர்க்கு - புத்திரருக்கு, தந்தை உம்தாய் உம் ஏ - தகப்பனும் தாயுமே, தெய்வம் - தெய்வமாம், அறவோர்க்கு -

(பிரமசரியமுதலிய) அறத்தின்வழி நிற்போர்க்கு, அடிகள் ஏ - ஆசிரியனோ, தெய்வம்-தெய்வமாம், அணைவோர்க்கு உம- (குலமகளமுதலிய) யாவருக்கும், இலைமுகம் - இலைவடிவமாக (செய்த) பைம்பூண் - பசிய ஆபரணத்தையணிந்த, இறை ஏ - அரசனே, தெய்வம் - தெய்வமாம். எ-று.

இலைமுகப்பூண் வெற்றிலைச் சரப்பணி, மன்ற எனபதனையேனை யிடததுங்கூடடிப் பொருளகொள்க. பெண்களைக் கறபினவழி நிறுத்தலும், புதல்வரைத் தந்தை தாயர்வழி நிறுத்தலும், பிரமசரிய முதலியநிலையில் நிற்போரையநிலையில் வழுவாது நிறுத்தலும் அரசன் செயலாதலில் இறை அணைவோர்க்குந் தெய்வம் எனவும், ஆசிரியன் கடவுளையொப்போன ஆதலால் அடிகள் எனவுங் கூறினார். குலமகட்கு தெய்வம் கொழுநனே என்றமையால் அறவோர் என்றது அவரொழிந்த ஏனையோர். பிரமசாரி, வாரப்பிரத்தன், சந்நியாசி. பிரமசாரிவிவாகமில்லாமல் ஆசிரியனிடத்தோடு விரதங்காப்போன. வாரப்பிரத்தன் இல்லாததறந்த மனையாளோடாயினும் தனித்தாயினும் வந்ததில தவஞ்செய்வோன. சந்நியாசி முற்றத்துறந்தோன. குவ்வுருபு நான்குந் தகுதிப் பொருளன. மன்றஎன்னும் இடைச்சொலஇடையில் நின்று ஏனையிடங்கட்குப்பிரிந்த செல்லுதலிற பிரிநிலை, அன்றிஇடை நிலைத்தீவக அணி எனினும் அமையும். “ மன்றவென்கிளவி தேறறஞ்செய்யும்” தொல்காப்பியம் - சொ - இ - கள - கு - அடிகள் அடிமுதல், அது உடையவன்மேல் நின்று பண்பாடு பெயராய் உயர்வினால் பலர்பால் விசுதுபெற்றுப் பால்வழுவமைதியாய் நின்றது. இறை நடுநிற்தல் அது உடையவன்

மேல்நிறைவால் தொழிலாகுபெயா, இறுபகுதி - உகேடுசந்தி ஐ விசுதி. தந்தைமுறைப்பெயா, தாம் பகுதிமுதல் குறுகல் விகாரம் - ம ந ஆகசுதிரிதல் சந்தி - த பெயரிடைநிலை - ஐவி குதி. தை முறைப்பொருளவிசுதி யெனக்கொள்ளினும் அ மையும். கொழுநன் வளஞ்செயவோன எனநிறைவால் கார ணப்பெயா, கொழுமை பகுதி - ஈறுகெடுதல் சந்தி - ந பெய ரிடைநிலை - அனவிசுதி. கொழுமை வளமை. தெய்வம் ஆரி யச சிதைவுதற்பவம். தந்தையும் தாயும் தெய்வம் என ஒரு மை முடிபேற்றது வருவன்றோளினில், —தந்தையும் தெய வம், தாயும் தெய்வமென இரண்டு எழுவாய்க்கு ஒருமுடிபு, ஆதலின் வருவனநெனச. (உச)

25. இ-ள். வயம்படை - வெற்றியைத்தரும் ஆயுதம், ஆண் அல்லவர்கு-ஆணதனமையுடையரல்லார்க்கு, என்பயக் கும் - யாதுபயன் கொடுக்கும் (அதுபோல) கணினில் சொலி கண்களாறசொல்லி, செவியில் நோக்கும் - காதுகளாற பா ரக்தம், இறைமாதரி (தாமபெற்ற) அரசச்செல்வம், புண்ணி யத்தினபாலது ஆயின்உம் - நல்வினையினது பகுதியதான லும், தண அளிஆல் - குளிர்ந்தகிருபையால், மனபதை - மக் கட்பரபதை, ஒம்பாதாரகு - பாதுகாவாதாராககு, என் ஆம், (அது) யாதுபயன்படும்

தமது பரிசனங்களை யரியதொழிலிற புருத்தப்பார்வை யாற குறிப்பித்தல் வாயாற்சொல்லுதலோடுஒக்குமென்பார் கண்ணிற்சொலி எனவும், தமதுநாட்டில் நடப்பனவற்றை ஒத்தரால் கேட்டறிதல் கண்ணுற்பார்த்தலோடு ஒக்கும் என் பார் செவியினோக்கும் எனவும், யாவா தன்னடிப்பட

நடத்தும் அரசச்செலவம் முற்பிறப்பிற்செய்த அறப்பயன்
எனபா புண்ணியத்தின்பாலதுஎனவும், அப்பயனைச் செல
வககளிப்பால் மறக்கின அச்செலவம் பயன்படாது எனபா
எனனும் எனவுங் கூறினார். இறைமாட்சி ஏ - எனனும் ப.
மாட்சிபெருமை, அது தருதற்குக் காரணமாகிய செல்வத்
தினமேல நிறைவாற காரியவாகுபெயர். யடைசருவிப்பொரு
ளில் வந்த தொழிற்பெயர், படுவினைப்பகுதி - உகேட்சநத்-
ஐ விசுதி, படுத்தல் கொலலுதல். இன உருபு இரண்டிம
ஏதுப்பொருளன. (உரு)

16. இ-ள். குடிகொன்று-குடிகளைவருத்தி, இறைகொள
ளும் - வரிப்பணம் வாங்கும், கோமகன்கு-அரசனுக்கு, கன
றுஆ- கனறினையுடைய பசுவினது, (கறவைப்பசு என்றபடி)
மடிகொன்று - மடியையறுத்து, பாலகொளலஉம் - பாலைக்
கொள்ளுதலும், மாண்பு - தகைது, குடிஓம்பி - குடிகளைப்
பாதுகாத்து, கொள்ளும் ஆறு- (வரிப்பணம்) வாங்கும்வகை
யில், கொள்வோராகு - வாங்குலோர்க்கு, மாசிதியம் - பெரி
ய திரவியம், வெள்ளத்தினமேலும் - வெள்ளம் என்னுந்
தொகைக்குமேலும், பல-பலவாகுகை, காணும் (நாம்)காண
போம், ஏ-று.

குடியோம்பிக்கொள்ளும் வகையிற் கொள்ளுதலாவது
குடிகள் தளர்ந்தவிடத்து இன்சொற சொலலுதல் கொடுத்த
தல்முதலிய செய்து அவ்வவா தகுதிக்கேற்பப்பின் இறைப்
பணங்கொள்ளுதல். அவ்வாறன்றி வருத்தி யிறைப்பணங்
கொள்ளு மரசன் கொடுங்கோலன என்பார் கோமறகுக்கற
முடிபொன்றுபால் கொள்ளுமாண்பே எனவும், அவ்வாறு

கொள்ளும் அரசன் குடிதழீஇக்கோலோச்சங் செங்கோலன் என்பா வெள்ளத்தின்மேலும்பலமாநிதியம் காண்டும் என வுங்குறினா. “கொலைமேற கொண்டாரிறகொடிதே யலை மேற கொண்டல்லவை செய்தொழுதும்வேந்து” எனவும், “குடிதழீஇக் கோலோச்சுமா நிலமன்னன் அடிதழீஇ நிற்கு முலகு” எனவும் நாயனா கூறுதலுங்காண்க. கொளல், நா ம எ-மாண்பு, காண்டும் ப. இறை இறுக்கப்படுவது எனச்செ யப்படு பொருளிலவந்த தொழிற்பெயர், இறுபகுதி - உகரக கேடுசுரதி - ஐ செயப்படு பொருளில்வந்த விருதி. இறுத்தல் கட்டுதல். குடி பண்புபெயர். காண்டும் இறந்தகாலத் தன் மைப்பனமை வினைமுற்று, காண்பகுதி - மும்விருதி. இது தெளிவு பற்றிககாண்போம் என்னுது காண்டும் என இறந்த காலத்தாற கூறியது காலவழுவமைதி. ந - பொ - ஈ - கு. ஆறு ஈறுதொகுத்தல். தொக்குநின்ற நான்காமுருபு எல்லைப் பொருட்டு. கற்ற மென்றொடர் குற்றியலுகரமவன்றொடா குற்றிய லுகரமானது ஷே - உயி ஈச - கு. (உசு)

27. இ-ள். இன்று-இன்றைக்கு, கொளல்பால - கொள் ளும் பகுதியையுடைய பொருள்களை, நாளை - நாளைக்கு, கொளபொருள்-வாங்கஆற்றான், நின்று (தனமுன்) நின்று, குறைஇரப்ப (குடிகள்தமது) குறைகளைச்சொல்லி யிரச்சு, நோபடான்-எதிர்ப்படான், ஒருவன்சென்று- ஒருவன் (தன முன்) வந்து, ஆவன் (தனக்கு) வேண்டிவனவற்றை, கூறின- சொன்னால், எயிது அலைப்பான் - பற்களையதுக்கி நோக்கு வான் (ஆதலின் அவ்வரசன்) ஆறு அலைக்கும் வேடுஅலன்- (வழியில்நின்று பொருள்பறிக்காமையால்) வழியில்நின்று

பாருள்பறிக்கும் வேடனுமல்லன், வேந்தனும் அலன் -(அ-
சுவியல்பு இல்லாமையால்) அரசனுமல்லன். எ-று.

அரசு வியல்பாவனகாண் போர்க்கெளிய சமையத்த
னும் கண்டால் முகமலர்ந் தினசொற் சொல்லுதலுமாம்.
இவ்வியல்பு இல்லாத அரசன கொடுங்கோலன் என்பார்
ஆறலைக்கும் வேடலன் வேந்தமலன் எனவுங்கூறினார். “கா-
ட்சிக்கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல் - மீக்கூறுமன
னனிலம்” எனவும் நாயனார்கூறினார். கொளல என்னுந் தெர-
ழிற்பெயா எச்சமாயப் பாலுன்னும் பண்படியாகப் பிறநத
பலவிற்பாறு படர்க்கைக்குறிப்பு வினைமுற்றின் முதனிலை
யோடு முடிந்தது. இரப்ப எனனும் எதிர்கால வினையெச்சம்
நேர்படான் எனனும் எதிமறை வினைமுற்றின் முதனிலை
யோடு முடிந்தது, நோ எனனும் பெயாச்சொல் தனனை
வினைப்படுத்தவந்த படுவிகுதியொடுகூடி ஒரு சொற்றனமை
பபட்டுநின்றநேர்படு பகுதி, ஆ எதிமறைவிகுதி, அனைத்
தம் ஒர்பகுதி, ஆன விகுதி. ஆறலைக்கும் இடத்தினிசமுபொ-
ருளினொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது. வேடு, வேந்த என-
னும் சாதிப்பண்புகள் உடையார் மேலநிறறலில் பண்பாகு
பெயர்கள். உம்மை இறந்தது தழீஇய இழிவு சிறப்புப்பொ-
ருட்டு. இன்றுக்கொளறபால ககரந்தொகுத்தல். (உஎ)

28. இ-ள். முடிப்பமுடித்து-முடிக்குமலர்களைமுடித்து, பின-
பினபு, பூசுவபூசி - பூசங்கலவைகளைப்பூசி, உடுப்ப உடுத-
து - உடுக்கும் உடைகையுடுதது, உண்பஉண்ணு - உண்ணும்
உணவுகையுண்டு (உயிர்த்தன்மைகாட்டி) இடித்து இடித்து
(மந்திரிமுதலாயினோர்) பலதரம் நெருங்கி, கட்டுரை கூறி

ல் - உறுதிமொழிகளைச் சொன்னால், செவிதொள்ளா - காதிற் கொள்ளாது, கண்விழியா - கண்களைத்திறவாத அரசர்கள் நெட்டுயிர்ப்பு ஓயி உறற - பெருமூச்சோடுகூடிய, பிணம- நடைப்பிணங்களாவரா. எ-து.

தமக்கு வேண்டுவனமாத் திரம கொண்டு பிறாக்கு வே ன்டுவனவற்றை நோக்காத அரசர்கள் பிணங்களோடொ ப்பூர் எனபதுகருத்து. விழியா எ - பிணம் ப. பூசுவ என றமையால் முடிப்ப எனறதை மலர் எனறனம். முடிப்ப, பூசுவ, உடுப்ப, உண்ப இவை* எதிர்கால வினைமுற்றுப்பெ யாக ளாதலால் அவ்வவ வினைகளுக்குரிய பொருள்களை வி ரித்தனம். முடிப்ப முடி பகுதி, பசுநதி - ப இடைநிலை- அ விசுதி. பூசுவபூச பகுதி - வ் இடைநிலை - அ விசுதி. இ டித்திடித்து வினையெச்ச வடுக்குப் பனமைப்பொருள் மேல் நிறறலில பொருணிலையிக்கு, இடி பகுதி - த் சநதி த் இற நதகால இடைநிலை - உ விசுதி. உண்ண செய்யா என்னும் வாய்பாட டிறந்தகால வினையெச்சம், கொள்ளா என்னும் பலவினபாற படர்க்கை எதிர்மறை வினைமுறநின முதனிலை யோடு முடிந்தது, இவ்வினைமுற்று எச்சமாய விழியாளன னும் எதிமறை வினைமுற்றுப்பெயரின் முதனிலையோடு முடி ந்தது. ஓர்ந்ததாய வந்தவினைகள் எச்சமாயும் வினைமுறற யும். வினைமுற்றுப்பெயராயும் நினறன. இழிபால் அஃறிணை பபொருளாகக் கூறிய விழியா என்னும் பனமை எழுவாய பிணம என்னும் பாலபகா அஃறிணைப் பயனிலையோடு முடி ந்தது. உயிர்ப்பு தொழிற்பெயர் - உயிர் பகுதி - ப் சநதி- பு விசுதி,

29. இ-ள். செங்கோன்மை-அரசநீதியாவது, ஒற்றுஇல்-வேவுதாரரால், தெரியா (உண்மை) அறியப்படா (ஆதலால்) சிறைப்புறத்து - மறைவிடத்தில் (நின்று) ஓர்தும் என (நாமே) அறிவோமென்று, பொன்தோள் துணையா (தமது) அழகியதோளே துணையாக (சென்று) தெரிதந்துஉம்- ஆராயநத நிறதும், குற்றம் (நிகழ்நத) குற்றத்தை (முறையாக) அறிவு அரிது என்று-அறிதல் கூடாதென்று, அஞ்சுவது ஏ - அஞ்சுதலேயாம், சென்று (குடிகள்) போய், முறையிடின உம் (தமது குறைகளைச்சொல்லி) முறையிட்டாலும், கேளாமை செவி கொடாதிருத்தல், அன்று (அரசநீதி) அல்ல. எ-ந.

குடிகள்சென்று முறையிடுதற்கு முன்குணங் குற்றப் பனைத்தெரிந்து நடத்துதலே அரசநீதியென்பதாம். குற்றம் ஆவன கடனகோடல், நிடசேபம் முதலியவற்றால் நிகழ்வன பரிசனம் இல்லாமல் தாமேபோதலால் தமதுதோளே துணையென்பாரா பொற்றோடுணையா எனவும், குற்றங்களை யறிநத விடத்துத் துன்பஞ்செயதல், பொருட்கோடல், கொலலுதல்என்னும் மூவகை யொறுப்பும் அரசன் செய்யவேண்டி தலின தான்தெரிந்ததை மந்திரி முதலியோர்க்குக்கூறி யாலோகித்துச்செய்யவேண்டும் என்பார் பிரிநிலை ஏதநது அறிவரிதென்றஞ்சுவதே எனவுங்கூறினார். செங்கோன்மை எ-அஞ்சுவது ப.ஒற்று(ஒன்று)பொருந்துதல்என்னுமுதனிலைதிரிந்ததொழிற்பெயர், அத்தொழில் உடையவன்மேல் நின்றலிலமுதனிலைத்தொழிலாகுபெயர். ஓர்தும் எதிர்காலத்தன்மைப பன்மைவினைமுற்று, ஓர் பகுதி-தும் விசுதி.விசுதியே காலங் காட்டியது. குற்றம் சாதியொருமை, தெரிதந்து இறநத

காலவினையெச்சம், தெரிஎன்னும் வினைப்பகுதி தா என்னும் வினைப்பகுதியோடுகூடி ஒருவினைப்பகுதித் தன்மைப்பட்டு மின்ற தெரிதா வினைப்பகுதி - முதல் குறுகலவிகாரம் - ந, சந்தி, த இடைநிலை-உ விசுதி. உம்மை உயாவுசிறப்பு, செநு கோல் செவ்வியகோல் அது உவமிக்கப்படு முறைமேல நிற தலால் உவமையாகுபெயா (உசு)

30. இ-ள. நேர்நின்று - எதிர்நின்று, காக்கை - காக்கை யானது, வெளிதுஎன்பார - வெண்ணிறமுடையதென்று சா திப்போர, என்சொலார் - யாதுசொல்ல இசையார, தாய் கொலை - தாயைக் கொலைசெய்தல், சால்புஉடைதது - தகு தியை யுடையது, எனபார் உம்-என்று சொல்வாரும், உண்டு (உலகில) உண்டு, (ஆதலில) ஏதிலார் - அயலார், யாதுஉம்பு டல - எதையுஞ்சொல்ல, இறைமகன் - அரசன், கோது ஓரீஇ- (அவற்றிலுள்ள) குறறந்தைநீக்கி, கொள்கை (குணத்தை) கொள்ளுதல், முதுககுறைவு - பேரறிவாம். எ-று.

நட்பில் மறைந்தொழுதும் பகைவர்கூறுஞ் சொற்களை யரசன் ஆராயநதுகொள்ள வேண்டுமென்பது கருத்து. மந திரி முதலாயினோ அரசனுக்கு அயலார் அல்லாமையால் ஏதிலார் என்றதற்குப் பகைவர் என்றனம். கொள்ளுக் எ- முதுககுறைவு ப. முதுக்குறைவுமுதுமைகுறைதல், அதாவது முன்னுள்ள அறியாமை நீங்கல். வெளிது பண்படியாகப் பி றந்த ஒன்றன்பாற் படர்க்கைக்குறிப்பு வினைமுற்று, வெண் மைப்பகுதி, ஈறு கெடுதல் சந்தி, இ சாரியை, து விசுதி. உண்டு தேற்றப்பொருளில் வந்த தொழிற்பெயர். ஓரீஇ ஒருவி னன னும் வினையெச்சம் சொல்லிவை நிறைத்தற கண்வந்த வுயி

பதவுரை.

ரளபெடை. இது ஒருன்னும் வினைப்பகுதி இகர வினையெச்சவிகுதியொடு புணர்ந்து ஒரியென நின்று அளபெடுத்தது என்பாரைநோக்கி, அளபெடாவிடத்து ஒரியெனவினை யெச்சப்பொருண்மையின் வழங்காமையின் அது வழுவெனக் கூறி மறுக்க. என எவன என்பதன மருஉ. (நுப)

31. இ-ள். மணிஎரிதான - நெருங்கிய தீயானது, வாய மடுப்பினஉம (தனனை) சூழ்ந்துகொண்டாலும், மாசுணம் - பெரும்பாம்புகள், பேரா (அவ்விடத்தினினமும்) நீங்காது, பெருமூச்சு எறிந்து - பெருமூச்சுவிட்டு, கண்டியில்வ - நித்திரை செயயாநிற்கும், (அதுபோல) கேடு - கெடுதி, கண்கூடுகூ - பிரத்தியட்சமாக, பட்டது என்னஉம (கண்களுக்க) புலப்படுவதா யிருந்தாலும், கீழ்மக்கள கு - அறிவில்லார்க்கு, உணர்ச்சிகூண்டு ஓ (தமக்குக் கெடுதியைத் தருஞ் செயல்களைவிட) அறிவு உண்டாகுமோ, இல்லாகும்-இல்லை யாம். எ-று.

கண்கூடு பிரத்தியட்சம் - கண்ணுக்குக் கூடுதல் எனத் தொக்கு நின்றநான்காம் வேற்றுமையின் பயனிலையாகிய முதனிலைத் தொழிற்பெயர் பெயாச்சொல்லோடு கூடி யொருசொற்றனமைப்பட்டுப் பிரத்தியட்சத்தினமேல் நின்றது. முன்னுப்பினனும் அரசர தியல்பு கூறப்படுதலில் கீழ்மக்கள எனததுமந்திரி முதலாயினோர் அறிவின் வழியில்லாத அரசரை யெனக். அறிவில்லாத அரசன கேடுவரினும் தீச்செயல்களினின்று நீங்கான் என்பது கருத்து. உணர்ச்சி எ- இல்லாகும் ப. கேடு முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். எரி இகரவிகுதியொடு புணர்ந்து குன்றியவினைமுதற் றொழிற்பெ

யர். பேரா பலவின்பாற் படர்க்கை யெதிர்மறை வினைமுற்று எச்சமாய் எறிநது என்னும் எச்சத்தோடு முடிந்தது. ந - வி. ஈஅ - கு. கண்டியில்வ பலவின்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று, தன்னை வினைப்படுத்தவரும் துயில் என்னும் வினைப்பகுதி யொடு கண் என்னும் பெயர்ச்சொலகூடி. யொரு சொற்றன மைப் படநின்று கண்டியில் பகுதி, வ் இடைநிலை அ விசுதி- ஓ வினாப்பொருட்டி. (ஈக)

32. இ-ள். ஈட்பு - சிநேகரை, பிரிததல் - பகைத்தலும், பகைநட்டல் - பகைவரைச் சிநேகித்தலும், ஒறறு இகழ்தல் வேவுகாரரை யவமதித்தலும், பகைத்தார் - அருகிலுள்ளோர், யகா ஐ உம் - எல்லாரையும், ஐ யுறுதல் - சநதேகித்தலும், தக்கார் - பெரியோர், (கூறும்) நெடுமொழி - உறுதிசொற்களை, கோறல் - கேளாதொழிதலும், குணம்பிறிது ஆதல் - குணம் வேறுபடுதலும் (ஆகியவிவவாறும்) கெடுவது - (அரசனுக்குப்பின்வரும்) கெடுதியை, காட்டிம் - முன்னுணர்ந்தும், குறி - அடையாளங்களாம். ஏ-று.

நெடுமொழிபொருளால் விரிந்தசொல் ஆதலின் உறுதி மொழிமேல் நின்றது. ஏனையிடங்களில் வரில் தமது மேம்பாடு சொல்லல் எனப் பொருள்படும். பக்கத்தார் பரிசுணங்களாயுள்ளார், குணம்பிறிதாதல் அறநீதிகட்கு மாறுபடுதல். தனக்குத்தளர்வு வந்தவிடத்துப்பொருளுதவல், போர்முகத்துத் துணைசெய்தல் முதலியவற்றைச் செய்து தாங்கும் நட்பிணைப்பகைக்கில் பெருங்கே டாதலாலும், பகைவர், அயலினர், ரட்பினர் எனினு மூவகையேசரிடத்து நிகழ்நனமை தீமைகளை யறிதற்குக் கண்களாயுள்ள வேவுகாரரை யவமதி

பதவுரை.

ககில் தோற்படைதலாலும், பரிசனங்களைச் சந்தேகித்தால் அவர்கள் தம்மிடத்துவைத்த தொழில்களை விடுதலாலும், தீயனகண்டா லவற்றைக் களைதற்கு நெருங்கி யறிவுறுத்தும் பெரியோர் சொற்களைக் கேளாதொழியில் தனனைக்காதத் தொழிதலாலும், குடிகளையுயரச்செய்து தனவழிப்படுக்கும் அறநீதிகளில் மாறுபடிற குடிகளை யிழத்தலாலும், நட்புப் பிரித்தல் முதலிய அறுவகைத் தொழில்களையுங் கெடுவது காட்டுங் குறிஎன்றார். ஐயுறுதல் தொழிற்பெயர் - ஈற்றில் அம் என்பது தொக்குநின்ற ஐயம்என்னும் பெயர்ச்சொல் தன்னை வினைப்படுத்தவரும் *உரிச்சொல் ழடியாகப் பிறந்த உறுஎன்னும் வினைப்பகுதியொடுகூடி யொருசொற்றன்மைப் பட்டு நின்றஐயுறுபகுதி-தல்விசுதி. கோறல்தொழிற்பெயர், சொல் பகுதி - முதனீளல் விகாரம் - லகரக்கேடுந் தகரத் திரிபுஞ் சந்தி-தலவிசுதி. உம்மைமுற்று. எண்ணிடைச்சொல் தொக்குநின்ற பெயாச்செவ்வெண்களின் இசையெச்சமாய் நின்று முற்றும்மையோடு கூடிய எண், குறிஎன்னும் பால் பகா அஃறிணைப்பெயரோடு முடிந்தது. (௩௨)

33. இ-ள். கண்ணோக்கு - கண்களினது (தண்ணிய) பார்வையே, அரும்புஆ - அருமபாகவும், நகைமுகம் ஏ-மலர்நத முகமே, நான்மலர் ஆ - அன்றலர்நத மலராகவும், இன்ஹொழி இன் வாய்மை ஏ - இனியசொல்லாகிய வாய்ச்சொல்லே, தீங்காய் ஆ-மதுரமான காயாகவும், வண்மை-கொடையே, பலம் ஆ - பழமாகவும், நலம் கனிந்த - (இவ்வாறு அருள்) நன்மைபழுத்த, பண்பு உடையார் அன்று ஐ - குணமுடைய அரசரல்லவா, சலியாத - (கொடுத்தலில்) சலிப்பில்லாத, கற்பதரு - கற்பக விருட்சமாவர். எ-று.

நீ கிறெய்விளக்கம்

சுரங்காயா எனப்பாடம் ஆயில் இனியகாயாக எனப் பொருள்கொள்க. வறியவரைத் துரத்திற் காணும்போதே குளிர்ந்த பார்வை வேண்டிதலின் கண்ணோக்கரும்பா எனவும், அதுகண்டு வந்தவிடத்து இனியமுகங்காட்ட வேண்டி தலின் நகைமுகமே நாண்மலரா எனவும், அவரதாற்றாமை நீங்க இன்சொறசொல்லுதலும் கொடுத்தலுஞ்சிறிது வேறு படிநூல தம்முளொக்குமாதலின் தீங்காயா, பலமா எனவுறு கூறினா. இவவாறுள்ள அரசர்கள் கறபகவிருட்சமாவாரா என்பதுகருத்து. உடையாரா எ - தருவாவா ப. அரும்பா ஈறுதொகக செய என்னும் வாய்பாடடெச்சம்- அரும்பு என னும் பெயர்ச்சொல தனனை வினைப்படுத்தவரும் ஆ எனனும் வினைப்பகுதியோடு கூடிநின்ற அரும்பா வினைப்பகுதி. தொ கருநின்றன குசாரியையும் அ விசுதியும். தீங்காய் தீமைபகு தி - ஈறுகெடுத்தலும் இனவெழுத்து மிகுதலுஞ் சந்தி. தீமை இனிமை. பார்வை முதலியவற்றை யரும்பாக வருவகளு செய்தமையால் முறறுருவகவணி. கறபதரு இரண்டும் வட சொல்லாதலில் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து ந - மெ- நக - கு - ஆல் இயல்பாயிற்று. கற்பகம் கற்பம் பிராகிரு தம். “இன்சொல்வினை நிலனாவீதலே வித்தாக - உன்சொறக னை தட்டுவாயமை யெருவடடி - உன்புநீர்பாய்ச்சி யறக்கதிரீ னவோர்-பைங்கூழ் சிறுகாலைச்செய்” என அறநெறிச்சாரத திலுங்காண்க.

(ந.க.)

34. இ-ள். வாங்கும் - (தாம்) வாங்குகின்ற, கவளத்து- தவளத்தினன்று, ஒருசிறிது-ஒருசிறியபங்கு, வாய்தப்பில்- வாயினின்று தவறினால், துங்கும் - அசைவாடிநிற்கும், களி

று - யானைகளோ, துயாஉரு - துன்பத்தையடையாவாம், அது கொண்டு - (தவறிய) அதனைக்கொண்டு, இங்குணரும் - இவ்வுலகில் ஊருகின்ற, எறும்பு ஒருகோடி - ஒருகோடி என்று ம்புகள், ஆரும் - நின்றநத, கிளைஒடு (தமது) சுற்றத்தோடு, அயின்று - உண்டு, உய்யும் - பிழைக்காநிற்கும். எ-து.

இது, தமது செல்வத்திற்கிதிது உலகினர்பலரும் அதுப வித்தற கமையினும் அதனைக்கண்டு அரசர்கள் மனநோவாரா எபதனை யுணர்த்தலில் ஒட்டணி. பிறிது நுவற்சியணி யெனினும், நுவலாநுவறசியுணி யெனினும் ஒக்கும் - “கருத்ய பொருடொருததது புலப்படுததற - கொத்ததொனறுடைபி னஃதொட்டெனமொழிப” இதுதண்டியலங்காரம். அதுபொ ருளையடுத்து நின்ற சுட்டடியாகப்பிறநத அஃறிணை யொன நனபாற்படாக்கைக் குறிப்பு வினைமுறறுபபெயா, அ- பகுதி து விசுதி. கிளை கிளைததல இதுமுதனிலைத் தொழிலாகுபெ யராய்ச் சுற்றத்தினமேல நின்றது, அயின்று இறநதகால வினையெச்சம், அயில் பகுதி - ல் ன் ஆகததிரிதல் சநதி - ற இடைநிலை - உ விசுதி. வாய்தப்பில் ஏழாம்வேற்றுமைததொ கையாதலால் இயல்பாயிற்று. ந-மெ-உக-சூ-உள் (மேல்) எ ன்றமிகையால். (நசு)

85. இ-ள். பகைமுகத்த - பகைப்புலத்துள்ள, மாகொ ல் - யானையைக்கொன்ற, வெள்-நிணந்தோய்ந்த, வேலான- வேலேந்திய அரசன, நகைமுகத்த - (தனது) மலர்ந்தமுகத் திலுள்ள, பார்வையில் - பார்வையின்கண், தீட்டிம் - (அவர வர்தகுதிக்கேற்ப) எழுதிய, நனகுமதிப்பு - நன்குமதிப்பு, மாகம் - ஆசாயம், சிதக - (நன்னளவில்) குறைய, நி

திருவை - திரவியக்கூட்டத்தை, குவித்து - குவித்து, நகை இன் - (தனவினைசெய்வார்குறறத்தாரா முதலியோர்க்கு அளனி) கொடுத்தலைப்பாக்கிலும், எக்கமுத்தம் - இறுமாப்பு - மிககுடைய - மிகவுடையன.எ-று.

நனகுமதிப்பு நல்லமதிப்பு. அவரவர் தகுதிக்கேற்ப வரை யறைசெய்து குறித்தலைப் பார்வை யிற்றீட்டும் எனவும், நனகுமதிப்பு எனவுங்கூறினா. “ நுண்ணிய மென பாரளக்குங் கோல்காணு வகரற - கண்ணல்லதில்லைபிற” என றூர்நாயனா. அரசன தனவினைசெய்வோர் முதலினோர்கள தகுதிக்கேற்க வுபசரித்தல் அவீரடகுவனாயாது கொடுத்த வினு மிகவுமகிழ்ச்சியைசெய்யும்என்பதாகருத்து. நனகுமதி ப்பு எ - உடைய ப. சினையொடு முடிதற்குஒற்றுமைஉண்மை யால் சினைவினையை முதனமேலேற்றித் தீட்டும் என்றார்.சிறு கசெயஎனனும் வாய்பாட்டுவினையெச்சம், சிறுகுபகுதி-உகே பசுந்தி - அ விசுதி. சிறுமை என்னும் பண்புப்பகுதி - நறு கெட்டு கு என்னுந் தொழிறபெயர் விசுதியேற்று ஓர்பகுதி யாககின்ற தெனவறிக. மிககு மிகஎன்னுஞ் செயலெனெச்ச தகிரிபு. ந - வி - உள - கு நகைதொழிறபெயர். நபகுதி. கைவிசுதி. ..(௩௫)

36. இ-ள். ஊனஉடம்பு-மாயிசத்தாலாகிய பூதவடம்பு தளர்நடையது எனது - (பிணிமுப்புக்களால்)விலைதளருந்தன் மையையுடையதெனது கருதி, புகழ் உடம்பு - (நிலைதளர்ரா த) புகழாகிய வுடம்பினை, ஓம்புதற்கு ஏ - வளர்க்கவே,உடம்பு பட்டார்கள் தாம் - உடம்பப்பட்டஅரசர்கள், களைகளு - ஆதாரமரசுதம் அடைந்தார்க்கு - தம்மையுடையத வர்களுக்கு,உ

ற்ற உழிஉம்- (கிறிதுதுனபம்) வறதவிடததம், மற்ற ஓவி
 னேவு - வேறொரு பயனை, உனனி - கருதி, தாங்கா - சும
 வரா. எ-று.

புகழுடம்பினை உளர்க்கவுடன டட்டார்த்துப் பூதவுடம்
 பாற் பயனில்லையென்பா வெறுதும்பு எனவும், அப்பூதவு
 டம்பினை வளர்க்க வுலகவினபங் சுருதார் எனபார் மறறோ
 வினைவுன்னித தாங்கா எனவீங்குகிறார். ஆதலாற புகழுடம்
 பினை விரும்பினோர் பூதவுடம்பினைப்போற்றா எனபதுகருத
 து. இதனை, புறவினபொருட்டித துலையிலேறிய சிபிவினிட
 ததம், தேவர் துனபநீங்க முதுகெலும்பைத்தந்த ததீசிமுனி
 வரிட ஈதுங்காண்க. உடம்பட்டார்கள் எ-தாங்காப. களைகண்
 நீங்குமிடம், அதாவது துனபம் நீங்கும் இடம் எனப்பொ
 ருள்மேல் நிறறலால் உவமையாகுபெயர். வினைவு தனனாலா
 ளுப படனமேல் நிறறலால் காரணவாகு பெயர். ஊனு
 டம்பு மூன்றாமுருபும பயனு முடன றொக்கவேற்றுமைத
 தொகைநிலைத் தழாததொடா. புகழுடம்பு இருபெயரொட்
 டுப் பண்புத்தொகை. உடம்பட்டார் உடன்பட்டார் எனபத
 ன்மருஉ. உடம்படுபகுதி, இதுஉடம்பாடு எனமுதனிலைதிரிந்த
 தொழிற்பெயராகவுமவரும். அகரசசுட்டு தொகுத்தல். ஓம்
 புதற்கு பூவிற்குப்போனான்” எனபதில் குவ்வுருபுவினை
 யெச்சப்பொருளில் உருதலால் வினையெச்சவிருதியாகவழங்
 குதலுமுண்டு. இதுநிமித்தப் பொருட்டாதலால் எதிர்காலத்
 தில்வரும். ஓம்புபகுதி, து அல், இரண்டும்சாரியை கள். (நசு)

நீ, இ-ள். சிறுவரை ஆயின்உம்-(தாம்வாழுநாள்)கணப்
 பொழுதானாலும், பின்னா - பின்பு, மன்ற - நிச்சயமாக,

நீதிநெறிவிளக்கம்

தமக்கு இறுவரை-தமக்குச்சாங்காலம், இல்லை எனின் - இல்
 லையானால், தம் உடை - (காததற்பொருட்டு) தம்முடைய, ஆற்ற
 ல் உம்-வலிமையையும், மானம் உம்-மானதையும், தோற்று-
 இழந்து, தம் இனையா - தமது இனியவையினா, ஒம்பின உம்-
 பாதுகாக்கினும், ஒம்புக-பாதுகாக்கக்கடவா. எ-று.

மானம் பழிபாவங்களுக்கு நானுதல். இறப்பு உண்மை
 யாதலின் வலியுமானமு மிழவாது வாழவேண்டும் எனபதுக
 ருத்து. மானமுவலியுநதோற்றலாவது போர முகத்தஞ்சிபு
 றங்கொடுத்தலும், இழிதொழில் செயதலுமாம். உயிர்காத
 தற்பொருட்டுத் தமதுவலியு மானமு மிழப்பினு மவையா
 அதனால் நிலைபெறுதாதலால் அததொழிலாற பயனிலலை என
 பார் ஒம்பினுமன இழிவு சிறப்புமமைதருகூறினார். ஒருவா
 தோ எ-ஒம்புக ப. தம்முடையாற்றல் உடையஎன்னும் ஆற
 ம்வேற்றுமைச் சொல்லுருபின ஈறு தொகுத்தல். தோற்று
 இறந்தகாலவினையெச்சம் தோலபகுதி, ற இடைநிலை, ல தஆ
 கத்திரிதல் சந்தி, உ விசுதி. இறுவரை ஈறு எனனும் பண்பு
 பபெயர்ச்சொல் முதல குறுகிககாலங்கராத பெயரெச்சமா
 ய் நின்றது. வினைப்பகுதி யிலக்கணம் அறியார் இறு ஈறு எ
 னமுதனிலைதிரத தொழிறபெயராயிற்று எனபார். ஆங்கு
 அசை. (௩௭)

38. இ-ள், கலன அழிந்த - மங்கலநாணிழந்த, கற்பு
 உடை - கற்பினையுடைய, பெண்டிர் உம் - பெண்களும், ஐந்து
 புலன்-ஐம்புலன்களும். ஒருங்க-தம்வசப்பட, பொய் ஒழி
 ர்தார் உம்-பொய்ப்பொருளி னினது நீங்கினோரும், கொலை
 கொலைத்தொழிலை யுடைய, ஞாட்புஇல் - யுத்தகளத்தில்,

மொய்ப்புஉடை - ஊலிமையையுடைய, வீரர்உம் - வீரர்களு
ம், முரண் - தாட்சிணிய மில்லாத, மறலி - இயமன், தும
பை. தும்பைமாலைபை, முடிசூடினஉம் - தன்முடியிற சூடி
யெதிர்ப்பினும், அஞ்சாரா - (தமது) நிலைகலங்காரா. எ-று.

பொய்யொழித லாவது ஒரு பொருளினே மறநெரு
பொருளாகக் கறபித்துவழங்கும் கறபணையை பொழிந்து அ
கனுண்மையை யறிதல். உயிர்போலக்கருதித்தாம் வழிபட்ட
டகணவனா யிழநத பெண்களும், தேகததாலாகிய மறுமை
பபயணைபெற்ற பெரியோரும், வெறறியை மெய்ப்பொரு
ளாகக்கருதிய சுத்தவீரரும், தம்முயிராக கஞ்சாராதலால்முர
ணமறலி தும்பை முடிசூடினும் அஞ்சார் என்றார். மறலி
கொலை செய்வோனா. மறல (மாறுபடுதல்) பகுதி, இப்பொ
விசூதி. தும்பை இரும்பியாகு பெயர், தும்பை எனஹ
முதற்பொருள் சினைப்பொருளாகிய மலாக்காதலாற் பொரு
ளாகு பெயராகியும், அதுதன்னாலாகிய மாலைக்காதலாற் கரு
வியாகு பெயராகியும் நிறறலால். தும்பைமாலை போரா செய
தற்கு அணியுமாலை “வெட்கிரிணாகவந்தல் மீட்டல் கரநதை
யாம்-வட்கார்மேற செல்லுதல் வஞ்சியாம்-உட்கா - தெதிர
ன்றல்காஞ்சி யெயில் வளைத்தல் நொச்சி - அதுவளைத்தலாகு
முழினை-யதிரப - பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்து
மிக்கார்-செருவென்றதுவாகையாம்” எனபதனாலறிக. (ந.அ)

39. இ-ன். விழலர்-அறிவென்னும் உள்ளீழில்லார், (தம
முடம்பு) புழுநெளிந்து - புழுக்கள் நெளிய, புண் அழுதி-
புண்ணாயிநது, யோசனை - யோசனைநாரம், நாறும்-நாறு
கின்ற, கழி - மிகுந்த, முடைநாற்றத்தது ஏனும் - தீ நாற

நீதிநெறிவிளக்கம்

றத்தை யுடையதாயினும், விளிவுஉனனி - சாதலைநினைத்து, வெய்துஉயிர்ப்பா-பெருமூச்செறிவார், மெய்ப்பயன-உடம்பா லாகிய பயனைக்கொண்ட பெரியோர், சுமை - அவ்வுடம் பாகிய சுமையை, போடுதற்கு - போட, சுளிபார் - வெறு க்கார். எ-று.

முடைநீராற்றம். சுமை சுமத்தற்குக் கூலிபெற்றோர் அதனைச்சுமந்து செல்லுதற்கு வருத்தமடைந்து போடு மிட ற்கண்டால் மகிழ்வடைதல்போல, உடம்பாலாகிய பயனைப் பெற்றோர் அவ்வுடம்பாகிய சுமையைச் சுமந்து திரியவருத் தமடைந்து அதனைப் போடுங்காலங் கண்டால் மகிழ்வடை வாராதலில் சுளியார் சுமைபோடுதற்கு என்றார். பயன்கொ ண்டார் எ - சுளியார் ப. விழலா விழலினது உள்ளீடிண்மை போல அறிவு என்னும் உள்ளீடில்லாதவர் எனப்பொருள் பட்டு நிறைவால் பலபொருளொருசொற் பகுபதம். உவமை யாகுபெயர் எனினுமமையும். நெளிந்து செயவெ னெச்சத் திரிபு. பொய்யை மெய்எனறது தகுதிவழக்கு. சுமைதொழி லாகுபெயர், சுமபகுதி, அாறு தொகுத்தல், ஐ விசுதி. போடு தற்கு வினையெச்சம், டோடு பகுதி, து, அல் இரண்டும் சாரி யாகள், உகரக்கேடும் லகரத்திரிபும் சந்தி, கு விசுதி. (௩௬)

40. இ-ள். இறைமகன் - அரசன், ஒன்று - ஒருபொரு ளை. இகழின் - இகழ்ந்தால், ஒக்க - (தாமும்) கூட, இகழ் ந்து, ஆங்கு - அவ்விடத்து, (இகழ்ந்தஅப்பொருளை) புகழின உம்-புகழ்ந்தாலும், ஒக்க புகழ்ப - (தாமும்) கூடப்புகழா நிறபர், (ஆதலால்) மன்பதை - மக்கட்கூட்டம், இகல்- வலிமையையுடைய, மன்னன் - அவ்வரசன், சீர்வழிப்பட்

டது - குறிப்பின் வழிப்பட்டது. நீர்-நீர் (செல்லும்) வழிப் பட்ட-வழியிறபொருநதிய, புனை - தெப்பம், மற்று என செய்யும்-அவ்வழியிற செல்லாது யாதுசெய்யும். எ-று.

இடத்தினிகழ்ச்சியை இடத்தினிகழ்பொருள்மேல வற் றுதலால் என்செய்யும் எனறா. உலகு அரசன் குறிப்பின வழிப்பட்டதுஎன்பதுகருதது. இகலமன்னன இகலுமன்னன எனப்பொருள் கொள்ளில வினைத்தொகையாம். மனபதை எ-ட்டடத்து ப. இகலுதல் போசெய்தல். மற்றுசெல்லாமை யைமாறறி நிறறலால் வினைமாற்றுப் பொருளிலவந்த இடை சசொல. ஒக்க இடைச்சொல்லடிபாகப்பிறந்த செய்வெனெ சசம, ஒ பகுதி. கு சாரியை - ககரத்தோற்றமும், உகாககே மெ சந்தி - அ விசுதி. முன்புதொடங்கியதை முடிசுதற்குப் பின்பு ஒரு பொருளையேறறிக் கூறினமையால் வேறுறுப்பொ ருள் வைப்பணி “முன்னொன்று தொடங்கி மறறது முடிசுத றகுப்-பின்னொருபொருளி னுலகறிபெற்றி- யேற்றிவைத் து ளாப்பது வேற்றுப்பொருள் வைப்பே” (சுர)

41. இ-ள். பாசு- பாகன, எதிறத்து உம - எவ்வகையா லும், கவிழ்மதத்த - சிந்து மதத்தினையுடைய, சைமா - யா னையினது, வயத்தது - வசத்தினனாவன, (அதுபோல) அமைச்சு - அமைச்சர்கள், எதிறத்துஉம - எவ்வகையாலும், அமாண்பின - அத்தன்மைய ராவர், (ஆதலால்) சென்று - (அரசன் தன்னியல்பி னின்று தவறினால் அயணிதத்து) போய், செவிசுட - (அவனது) செவ்வருந்த, இடித்து - உறு கிச்சொற்களைக்கூறி, அறிவுமூட்டி - அறிவுகொளுத்தி; வெ குளின்உம் - கோபித்தாலும், வாய்வெரீஇ - வாய்புலாந்து, பேரா - (அவனினின்று) நீங்கார். எ-று.

யானை தன்னியல்பின்னறபோது தன்வசப்படுத்திநடத்தும் பாகர் அது மதத்தால் வசமழிநது தப்பிய வழி, அதனை விடா துபசரிதது அதனவசப்பட்டடி நடப்பர் எனபது தோன்றக்கவிழ மதத்தனவும், எத்திறத்தனவுகூறினார். இவ்வுவமைக்கேறப அரசன் தன்னியல்பின்னறபோது அவனவசப்பட்டு நடநது, அதனினீங்கியபோது அவனைகைகவிடா துபசரிதது அவனவசத்தராய அமைச்சராகள நடக்கவேண்டிம என ஒறறுமைநயத்தால் உவமேயததுக்கும் பொருள்விரிக்க, கவுளமதத்தனப்பாடங்கூறிக் கபோலத்தினின்றொழுகு மதத்தினையுடைய எனப்பொருள் கூறுவாருமுளா. அமைச்சு எ-மாண்பின ப. மூட்டி இறநதகாலப்பிறவினை வினையெச்சம மூட்டுபிறவினைப்பகுதி, உகேடுசநதி, இ விசுதி, பாகு, அமைச்சுஎன்னும் இரண்டுசாதிப பண்புகளும் ஆகுபெயராயுயாதினைப்பொருளமேல நிறபினும் சொறகளால் அஃறினைப்பெயராகளாதலால் வயத்தது எனவும், பேரானவுங் கூறினார். கூடலிருப்பவானெனும் பொருளிலவநத அமரத்தியானெனும் வடசொல் தமிழில அமச்சர் எனவநது இடைநிலைப்போலியாய் அமைச்சானெனினறது. வெருவினெனும் வினையெச்சம வெரீஇ எனச்சொல்லிசைநிறைத்தலிலவநதது. வெருவுபகுதி. பகுதி. வெரு எனக்கொள்வானோகுகி, நட ஆம் செய்யுளில் ஓரீஇஎன்பதற்குக்கூறியவிதிகூறி, மறுக்க. (சக)

42. இ-ள். வேந்தன் - அரசன், ஒவ்வொருகால் - ஒவ்வொரு காலத்தில், எண்மையன் ஏனும் - (காணுதற்கு) எளிய சமையத்தனானும், பெரிது - எப்போதும், அரியன் - அரிய சமையத்தனவன், (அதுவும் அன்றி) கண்ணிலன் - தாட்சி

ணிய மில்லாதவன்; உள வெயர்ப்பினான் - உள்ளே கோபித தலை யுடையவன், (ஆதலால்) நமக்குகைவரும் என்று - நம க்கு வசப்பட்டவ னென்று, காதலித்த - விரும்பினவற்றை, செவவிதெரியாது-சமையந தெரியாமல், உளையறக - சொ லுதலொழிக. எ-று.

உறவினர் ஆயலினர் எனநோக்காது நீதியின வழிநிறு தித்த தண்டித்தலும், காலமவருமளவும் பகைவரறியாமல் உள்ளே கோபிததலுஞ் சாதி தருமமாதலால் கண்ணிலன் உளவெயர்ப்பினான் என்றா. அரசன சமையமறிந்து மந்திரி முதலாயினோ சொல்லவேண்டு மென்பதுகருதது. ஒருவன் தோ எ - உளையறக ப. காதலித்தபெயரடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலவினை முற்றுப்பெயர்-காதலி பகுதி த, சந்தி, த இடைநிலை - அ பலவினபாலவிருதி. உளையறக எதிராமறை வியங்கோள வினைமுற்று-உரை பகுதி, அல எதிராமறைவிருத் தி ய தோற்றமும், ல ற அகத்திரிதலுஞ் சந்தி, க வியங் கோளவிருதி. கண் இடத்தினிகழ பொருண்மேல் நிறறலா லும், உள் அங்கிருக்கிற மனத்தினமேல் நிறறலாலும் இடவா குபெயாகன். வெயாப்பினான் தொழிலடியாகப்பிறந்த பெ யாசசொல்-வெயர்ப்பகுதி ப சந்தி பு விருதி. அனைத்தும் ஓப பிதி, உகேடுசந்தி, இன்சாரியை, ஆன்விருதி. இப் பகுதி லோ னனவும், வியர் எனவும் விகாரப்பட்டி, பகுதியாய வருதலும் உண்டு. கோபம் என்னும் காரணத்தை அது வந்தவழியுண் டாகும் வெயர்வையாகிய காரியமாக உபசரித்தார். (சஉ)

43. இ-ள. வெகுனின்- (குற்றங்கண்டு) கோபித்தால், பழமை - இவர்நமக்கு (அமைச்சரிமையால்) தொன்றுதொட்

டுள்ளார் என்பதையும், கடைப்பிடியார்-மறவாதிரார், (மற பபார்என்றபடி) கேண்மைஉம- (இவர்நமக்கு) உறவினர் எனபதையும், பாரார் - நோக்கார, பிறிது - (அவை) ஒழிய, கிழமை - (இவாநமக்கு) உரியவா என்பதனையும், ஒன்றுஉம- சிறிதும், கொள்ளார - நினையார் (ஆதலால்) இறை - அரசியலில், மாண்டாராகு - மாட்சிமைப்பட்டாராக்கு, காதனமைஉண்டு ஏ - அன்புடைமையுண்டா, அவாகு - அவவரசருககு, ஏதிலா உம - (இவா) அயலாரொனவும், ஆர்வலர் உம- (இவர்) அன்புடையாரானவும், இலலை-இலலை. எ-று.

இதனுள் அரசர் தன்மை ஐதுவாதலால் அவாகுறிப்பறிந்து நடக்கவேண்டும் எனபது எஞ்சிநிறைவால் குறிப்பெச்சம. உறவினா தம்வினை செயலோர். உரியா தந்தைதாய புசுவவர். அநபாயச சேரழாபெருமானா ஒருபுவின்கனறின பொருடடுத தமது புதலவனசெயத குற்றததுககீடாக அவனைத்தோக்காலி லார்நததுகாண்க. பழமை, கிழமை இரண்டும் பண்பாகுபெயர்கள். கடைப்பிடியார எதிர்மறைவினைமுற்று. கடைப்பிடி பகுதி. இது கடையென்னுமடெயாச்சொல் தன்னை வினைப்படுத்தவரும் பிடியென்னும வினைப்பகுதியொடுகூடி யொருசொற தன்மைப்பட்டுநிறைது, மன அசைநிலை. இறைநடுகிற்தல் ஆதலால் அரசியல எனறனம் இறுபகுதி - உகரக்கேடு சந்தி - ஐ தொழிற்பெயர் விஞ்ஞர்வலர் ஆர்வல் பகுதி, ஆர்விஞ்ஞர்வல் அன்பு. மாண்டார் பண்படியாகப்பிறந்த வினைமுற்றுப்பெயர். மாண்பகுதி- இறந்தகாலவிடைநிலை, ஆர்விஞ்ஞர்வல் பகுதி மாளஎனில் இறந்தார் எனப்பொருளபடும். (சுந)

44. இ-ள். மன்னா - அரசர்கள், புறங்கடை - தலைவாயி
லை, பல நெடுநாள் - பலநாள், யாம் - நாம், வறிது காதது
உம - வாளாகாததிருநதும், எனநலம் - யாதுபயனை, காண்
டுமஎன்று-பெற்றோமென்று, எள்ளறக - கைவிடுதலொழிக,
(ஏனெனில்) காததவை எல்லாம் - காத்தநாள்களெல்லாம்.
கடைமுறைபோய - முடிவிற்கென்று, கைகொடுத்து-உதவி,
வேந்தஅவைஇல - அரசசபையில், மிக்குசெயும் - மேம்பட
டிருக்கச்செய்யும். எ-று.

இது முதல் முயற்சி கூறுகின்றா. அரசனாக் காத்திரு
த்தல பயன்படாதிராது என்பதுகருத்து. ஒருவா தோ எ-
ள்ளறக ப. பன்னெடுநாள், பலநாள் நீடித்த நாளாத
லால் பன்னெடுநாள் என்றார். இது இரண்டிதொடர் மூன்று
சொல் ஆதலின இரண்டிதொடரும் பண்புத்தொகை நிலைத்
தொடராகக்கொள்க. எள்ளறக நிரதித்தலொழிக எனபது
பொருள். நிரதித்தல கைவிடுதலாதலால் கைவிடுதலொழிக
என்றனம். காண்டும் தனமைப்பனமை யிறந்தகால வினைமு
ற்று-காண்பகுதி-மும்விருதி. வேந்த அவைவேத்தவை வலித்
தலவிகாரம். மிக்குசெயவெ னெச்சத்திரிபு. கைகொடுத்து
இறந்தகால வினையெச்சம், கைகொடு பகுதி. உதவுதல் என
னும பொருணிகழ்ச்சிதோன்றக கைகொடுத்தல்என்னுநதொ
ழில் நிகழ்ச்சியால் உபசரித்தார். (சச)

45. இ-ள். இயும் உயிர்குஉம் - சாகும் உயிர்களுக்கும்,
ஆயுள்-வாழ்நாளை, (தரும்) மருந்து - மருந்தினை, ஒழுக்கல்-
(வாயில்) விடுதல், தீதுஅன்று - குற்றமல்ல (நன்மையைத்
தரும் என்றபடி) அதுபோல, அல்லன்போல்- ஆகாதனபோ

லக காணப்பட்டி, ஆவனஉம - ஆகுங்காரியங்களும், சிலஉண
டு-சிலவுள (ஆதலால்) உறுதி - பயனை, பயப்ப - தருஞ்செ
யல்கள, கடைபோசா ஏனும் - முடிவுபெற்றவாயினும், இறு
வரை காதுஉம - சாங்காலமளவும், முயலப - (விடாது) மு
யலவரா. எ-று.

பயனறநுந செயல்கள முடிவுபெறு விடினந தாமுள
ளவளவு முயலவேணும் எனபது கருதது. அறிவுடையோ
ரா தோ எ-முயலப ப. உறுதிதொழிலாகுபெயா, உறுபகுதி-
தி விசுதி, பயப்ப எதிரகால வினைமுறதுபெயா, பயப்சதி-
ப சநதி - ப இடைநிலை - அ பலவ்னபால விசுதி. முயலப-
பலாபாறப்டாக்கை யெதிரகால வினைமுறது, முயலபகுதி-
ப விசுதி. இறம - இறுபகுதி, உ கேடு சநதி, உம விசுதி.
ஒழுக்கல் பிறவினைத் தொழிறபெயா - ஒழுக்கு பிறவினைப
பகுதி. ஆவனவும், உமமை ஆகாமையும் எனநிறறலில எதிரது
சமீபிய வெச்சபபொருட்டு. கடைபோகா பலவினபாற பட
ரக்கை யெதிரமறைவினைமுறது, கடைபோகு பகுதி. கடைப
பிடியா எனபதில், பகுதிக்குக்கூறியது இதற்கும்கொளக. ()

46. இ-ள. ஊறறம்-அசைவினநி நிறறலை, இறு - ஒழிந
த, விளககம்-விளககினை, ஊழ்உணமை - ஊழவினையுளதெ
னபதை, காணடும்என்று-காணபோமெனது, மயலஆயஉம-
மயங்கியும், எறி-வீசுகின்ற, காலமுகதது-காறதுக்கெதிரில,
ஏறறா - ஏறறுவோரிலலை (ஆதலால்) முயலாதுவைத்து -
(ஒருகாரியத்தை) முயறசியெயயாமலவைத்து, முயறறு
இனமைஆல்-முயறசியிலலாமையால், ஊழிற்றதத - ஊழவி
னையினது பகுதிகள், உயலஆகா - தப்பமாட்டா, எனனா-
என்று அறிவுடையோர கருதார். எ-று.

உயல் தபபுதல். அசைவாடிநிறறல் விளக்கிறகியதற்கு
 யென்பார ஊற்றமிழ்விளக்கமெனவும், அவ்வியலிணையுடை
 ய விளக்கிணைப பெருங்காற்றுக கெதிரோ யெற்றுவோரிலா
 எனபாரமயலாயும்எனவும், ஊழவிணையுளதென்பதை நோக்
 காது இடைவிடாது அறிவுடையா முயல்வார என்பார
 எனனா எனவுங் கூறினா ஊழவிணையாலாகியபயனதனை
 எவ்ற பெரிதாயினு முயற்சியைக் கைவிடார என்பது சருந
 .து.அறிவுடையோர் தோள் - எனனா ப. முயற்று, உயல்
 தொழிற்பெயர்கள் - முயல் பகுதி, து விசுதி, ல த இரண்டிம
 தகரமாகத்திரிதல் சந்தி. உயல் உய பகுதி, அல் தொழி
 பெயாவிசுதி. ஆகா பலவின்பாற்படாக்கை எதிர்மறைவினை
 முற்று - ஆகு பகுதி - உகரக்கேடு சாதி, ஆ எதிர்மறை
 விசுதி. ஊற்றம் தொழிற்பெயர். ஊன்றுபகுதி, இடையி
 லுள்ள மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாதல் விகாரம், உ. கேடு
 சந்தி; அமவிசுதி. ஊழுணமை தொழிறற்றகிழமைப்பொரு
 ளிலவந் ஆளுமவேற்றுமைத்தொகைகிலைத்தொடர். (உக)

47. இ-ள உலையா - வருந்துதலிலலாத, முயற்சி-முயற்
 சியை, களைகணஆ - ஆதாரமாகக்கொண்டு, ஊழினுவலி-
 போகூழ்வினையினது வன்மையை, சிறதும்-கெடுகரும, வன்
 மைஉம-வலிமையும், உண்டு - உளது (அதற்கு) உலகு அறி
 ய-உலகிலுள்ளோரறிய, பால்முனை - ஊழ்வினையாகிய அங்
 குரததை, தின்று-தின்று, மறலி - இயமனது, உயிரகுடித்த
 உயிராகிய நீரைக்குடித்த, காலமுனை ஏ - மிருகண்டு புத்தி
 ரராகிய மாரகசண்டேயரோ, சாலும் - போதுமான, கரி-
 சாட்சி. எ-று.

கான்முனையேபோலுங் கரிஎனவும்பாடமுண்டு. உடையவன வினைய யுடைமைமேலேற்றி உலையாமுயற்சி யெனவும, ஊழவினை தன்னைச்செய்தோன எவதிருப்பினுமவிடாது எனபதுதோன்ற ஊழினவலியெனவும' அதனைக்கெடுத்த லருமைதோன்ற உமமைதநது வனமையும் எனவும, தினறபின நீரகுடித்த லியலபாதலாற குடித்த எனவும, மறவியுயிராகெடுத்தவன சிவபெருமான ஆயினும அவனவினை மாரககண்டேயா வழிபாட்டாலாதலால் மறவியுயிர குடித்தகாண்முனையெனவுமகூறினா. முன்னர்க்கூறிய முயற்சிய வற்புறுத்தப பின்னரும் ஆகமவளவையால் அனுவதித்தாரா. மிருகண்டுபுத்திரா மாரககண்டேயா. தம்பிதாவின் அனுவையால் திருக்கடையூர் எனனுந் திருப்பதியிலேமுந் தருளிய சிவபெருமானை வழிபட்டு இயமனை வென்றா எனபது புராணவரலாறு. வனமை எ-உண்டு ப. உலகு வடமொழியில உயிரகளமேல நிறறலால் இடவாகுபெயரன்று. தொக்கு நின்ற இரண்டாமுருபு இசையெச்சமாய நின்ற கொண்டு எனனும் வினையெச்சத்தோடு முடிந்தது, காலமுனை இரண்டும் ஒருபொருட் கிளவிகளாதலால் சொல்லிப்பநதோன்ற நின்ற ஓர்மரபு வழுவமைதி - ந - பொ - சௌ - சூ. கால் வழி. ஒருவன வழியாதலால் முன்னது உவமை யாகுபெயரும், முனைதோன்றுதல் அதனாலபின்னது தொழிலாகுபெயரும்ஆம். ஊழைமுனையாக வருவகஞ்செய்து, உயிரை நீராக வருவகஞ் செய்யாமையால் இஃது ஏகதேசவருவகவணி. (.)

48. இ-ள். காலம் அறிந்து- (செய்தறஞரிய) காலநதெரிநது, இஃன அறிநது- (செய்துமுடித்தற்கேற்ற) இடநதெரி

நது,செய்வினை இன்-செய்யுங்கருமத்தினது, மூலம்அறிநது-
காரணநதெரிநது. வினைவு அறிநது - (அதனாலாய) பயன்தெ-
ரிநது, மேலும்-பின்னும், தாம்சூழவன - தாம் ஆலோசிப-
பனவறறை, சூழநது- (பெரியோரோடு) ஆலோசித்து.துணை-
மை (அதனை முடித்தற்குத் தமக்கு) துணையாயினோது,வலி-
தெரிநது- வலிமையறிநது, ஆளவினை-கருமம், ஆளப்படும-
(பின்பு) செயப்பபடும். எ-து.

ஆளப்படும் ஆள என்னும் வினை பெச்சத்தினின்று தொ-
ழற் பெயாக்கொண்டு படும் என்பதைப் தேற்றப்பொருளில்
வந்த தொழிற்பெயராகிக் கருமத்தை யாளுதலவேண்டும்
எனப்பொருள கூறினும் அமையும். வினைசெய்தற் குரியகா-
லம் வெம்மையுங் குளிர்ந தமமுளொத்ததுநோய் செய்யாத
காலமா யிருக்கவேண்டுதலால் காலமறிநது எனவும், யாருந்
தநவிலததுவ லியராதலால் இடனறிநது எனவும், முடிக்குங்
கருமத்தி னியலபை முன்னேயாராயில் செயது முடித்த
லெளி தாதலால் செயவினையின மூலமறிநது எனவும், அத-
னால் நிகழ்வில் வருடாட்டத்திலும் எதாவில் வரும் ஊதி-
யம்பெரிதாக வேண்டுதலால் வினைவறிநது எனவும், அவ-
ற்றைப்பெரியோரோடு ஆலோசிக்க வேண்டுதலாற் சூழவன
சூழநதுஎனவும், அதனை முடித்தற்குத் தம்வலியனறித் தம்
க்குத் துணையாய் நின்றவரது வன்மையும் அறியவேண்டுத-
லால் துணைமை வலிதெரிநது எனவுங்கூறுதலால் முன்னாக
கூறிய முபற்சியைத் தொடங்கும் உபாயம் இதனாற் கூறப்-
பட்டது. வினைவுதொழிலாகுபெயர். ஆளவினை யாளப்படும்
ஆளப்படும் செயப்பாட்டு வினைமுறது ஆதலால் தந்தொழி

லாகிய ஆள என்று முதனிலைக்கு இசையெச்சமாய் நின்ற ஒருவா என்று மூன்றாமலேற்றுமை வினைமுதலும், பரிம என்னும் தமயினாகிய தொழிறச்ச செயப்பற் பொருளில் வந்த ஆள்வினை வினைமுதலுமாய் நின்றன இதுகருமகருத்த .

49. இ-ள. கருமமங்கண் ஆயினா-கருமமேகணங்குளளவா, மெயவருத்தம்-(பொறுத்தற்கரிப) உடம்பினது வருத்தத்தை, பாரார - நினையா, பசினோக்கார - (சுட்கருத ஆம்) பசியையெண்ணா, கலங்குசார - (இடைவடாநினைப்பால்) நி திரைசெய்பார, எவ்வெவாதிமையும் - (தருருதகூற சிதையுறுசெய்யும்) யாவா தீவகிளையும், மேற்கொள்ளார-கருதாதடைபடார, செயவி அருமமம்-காலவேற்றுமைவினது அருமமையும, பாரார - நோக்கார, அவமநிபயம - (பொருமையாத் பிறாசெய்யும்) நன்குமதி யாடம்பையம், கொள்ளார - உட்கொள்ளார. எ-று.

சாலவேற்றுமை யாவது வெயில் பனிமழையாக வேறுபடுத்தல். முன்கூறிய வுபாயக்கூற றொடங்குநிப முடற்கிபுடைபார அது முடியமாயும் தமக்கருத தீவகுக்களை நோக்கார என்பதுகருது. கண்கிருசார உயாதனைபொரு சாரக்க ஆர்வினைப பெயா உயாக்களை முடிபேற்றறினந்து கினைவமுவுமைதி. எவ்வெவா முன்னின்ற எவா என்பதன் முக்கலெழுத தலலாதன கெடுதலந - உயி - சுக - கு - உளநெறி என்றமையால் கொள்க. ஏ பிரிநிலைப்பொருட்டு. (சுக)

50. இ-ள. நிறை - நிறைந்த, கயம் - கயமாகிய, தாழ-தாழந்த. நீர்-நீராயுடைய, மடுஇல - மடுவின்னகண், தவளைகுதிப்பினமம் - தவளை குதித்தாலும், யானை - யானையானது,

நீழல் - (சனது) தேகநிழலை, காண்புஅறிது - காணுதலுமரிது (ஆதலால்) பகைசிறிய எண்ணெம-பகைவா அளவிலசிறியரா னுலும், ஓம்புதல் - (அவாபகைமையை) பாதுகாததலை, தேற ரூ-உறிபாதாரா, பெரிதுஉம - மிகவும், பிழைபாடு - பிழை படுதலை, உடையாரா - உடையராவா. எ-று.

உருவிறபெரிப யானையானுலும் நீரிற் பிரதிபிம்பித்ததன து தேகநிழலை யுருவிறசிறிய தவனையாற காணுதலும் அரிதா தலபோலது, துணை வலிமுதலிய வலியிறபெரிய அரசரானு லும், அவற்றாறசிறிய அரசரது பகைமையை முன்னறிந்து காவாராயின அதனால் தமது பெருமையை யிழப்பா என உவமையும் பொருளும் ஒற்றுமை யுண்மையால் பொருளுக் கும விரித்துக்கொள்க. தேற்றா எ - உடையாரா ப. கயமமடு எனபனருளம் எனப்பொருள் படினும் வடிவிலவேறு பாடு டைமையின் இருபெயரொடடுப பண்புத்தொகை. பண்புந் தொகைக்கு இடைப்பிற வரலினமையால் தாமதீர் எனபதை மடுவிறகு அடையாகக் ஒருசொல்லாகக் கொள்க. தேற்றா எதிமறை வினைமுற றப்பெயர், இது சனவினை பிறவினைசட ருப பொதுவாயினும் இங்குத சன வினையில் நின்றது. தேறு பகுதி, இடையினை தாமெய் விரிததல், உகரசுகேடு சாதி, ஆ எதிமறை விசுதி, ஆணைகூடும் ஒருபகுதி, ஆர் விசுதி, விசுதி யின் ஆகாரம் முத்தகுறை. பாடு முகனிலை திரிந்த தொழிற பெயர் பாடு முத்தனிலை. காண்பு தொழிறபெயர், காண் பகுதி- பு விசுதி. இசனிறுதியில் எதிர்அதழீ இயவெச்ச வுமனம் தொகுத்தல்.

(ரு0

(தொடாச்சி.)

NITINERIVILLACKUM.

Youth is but a bubble; riches are unstable as the waves of the sea; life resembles a character written on the water; why then, O my friend, do you not seek God in time.

1. There is nothing so helpful to short-lived mortals as Learning which secures virtue, wealth, happiness, heaven and fame to its possessor and drives away his cares.

2. Learning tho' painful at first eventually drives away ignorance and enlarges knowledge; but O full adorned one, Lust on the other hand gives a little pleasure at first, but brings on much pain afterwards.

3. Learning is one's beloved wife, poetry his offspring, and refined speech his wealth, and some add to it the riches of an all-swaying eloquence also.

4. The advantages of learning are destroyed by unsuitableness of time and place ; but a want of fluency is an effectual bar to success, while possession of it, makes its owner, a fragrant flower of gold.

5. The learning of the diffident, the confidence of the unlearned, the wealth of the illiberal and the beauty of the poor, are undesirable existences.

6. The Saraswati-favoured 'Brahma is inferior to the Poets since Brahma's work perishes and theirs does not.

7. To attempt to learn new things while forgetting all the old ones is like throwing away one's riches in order to sift the sand for more.

8. Learning is obscured by poverty as the virtues of a husband are obscured by an ill-tempered wife.

9. All the world is made since it is discourteous to a poor man tho' sweet-tempered, but cringes before one that is rich, tho' insolent.

10. A rich man tho' stingy is obsequiously served by others, for it is decreed that those that had been virtuous in their former birth should be served by those that were not so.

11. The learned need no other adornment but learning, a jewel needs no ornament, nor beauty any adornment.

12. Boast not that you know everything; for there is none so learned; a little chisel may break a rock tho' the hammer at the forge cannot.

13. Value your inferiors, and learn to see your insignificance before your superiors in learning.

14. Learning and wealth are valuable indeed if their possessors do not become elated with pride.

15. The rich bend before the pride of the poor as the heavier scale of a balance yields to the lighter.

16. Even the obedience of a scrupulously obedient man is an evil if he gets elated with the thought that he has overcome the evils of sense and is walking in the path of virtue.

17. The self-glorying man attempts to cherish fire with water ; for the absence of boasting is true glory, just as giving up pleasure is true happiness.

18. He who would be esteemed by all, should always allow the good parts of others, seek to hide their faults and be courteous in his behaviour.

19. An inconsistent theorist should take heed lest his hearers, put him to shame, by accusing him of his inconsistencies.

20. One that sells his knowledge to others without himself profiting by it, will have his own reward from Yama.

21. An unlearned man that attempts to address the assembly of the wise, seems to tell not to be frightened at his presence, as birds take fright at a scare crow.

22. Those that teach the unworthy and are insulted by them, have themselves to blame for want of right discernment.

23. The elephant at the gate is honored more than the cat in the Zenana, so the learned man receives greater honors than the courtier.

24. The husband is the God of a chaste wife, the parents of their children teachers to the disciples and the king to all.

25. Tho' a king speaks with his eyes and sees with his ears, of what avail is all his power if he is cruel ; for of what avail is a weapon to the unmanly.

26. One that kills his subjects to get their money will also cut off the udders of a cow to draw its milk, an inoppressive sovereign will be blessed with an excessive wealth.

27. A ruler that is impatient, is callous to complaints, that frowns at good counsel is neither a king nor a high-way robber.

28. A king who, while wearing garlands, sandal marks, ashes and fine cloths, closes his ears to good counsel, is a living carcase.

29. To be afraid of being unjust, even after inquiring into a thing personally and thro' spies, is alone

the mark of true sovereignty, and not callousness to complaints.

30. To sift the good from the bad is the mark of kingly discernment for, will not those that say that a crow is white, say also that matricide is a virtue?

31. The rock snake lies unmoved by a fire burnt in its mouth, so the base are insensible to wrong deeds.

32. To hate friends, to befriend foes, to suspect all, to despise the counsels of the great and to be altered evil ones disposition, are signs of impending.

33. The good judge is like a kalpa tree, his looks form its bud, his face its flower, his words its unripe produce and his munificence is its fruit.

34. An elephant does not regret the spilling of a part of the ball of rice it receives, but crores of ants gladly feed on it.

35. The esteem of the elephant killing lance bearing sovereign is more valuable than heaps of riches.

36. If one is sure of immortality, let him cherish life even after the loss of valor and honor.

37. A chaste widow, virtuous man, and a valiant soldier are not afraid of the thumbay-wearing Yama.

38. A chaste wife that has become a widow and has lost her "tali," ascetics that have with-drawn their

affection from the false pleasures of this world, and soldiers that display their strength in the battle-field will not shrink from Yama even when he comes adorned with a garland of "thumbay" flowers to challenge them.

39. The unwise are unwilling to die, even when their body, full of sores and worms, stinks intolerably for a yojanas' distance ; but the wise hesitate not to cast off the burden of their bodily frame.

40. The people blindly follow their ruler in bestowing their praise and blames on men, just as a raft helplessly follows the course of the current.

41. The mahout exercises an unlimited control over the lusty elephant; a minister importunately offers his counsels to the king and shrinks not from his duty even when the king gets offended with him.

42. Do not make a false estimate of your influence with the king and tell him any thing at unseasonable times vain for though accessible now, he might hold himself rare afterwards, and besides a vein of sternness and inward contempt run through his temper.

43. A just ruler when offended does not recognize either length of service, or friendship or relationship, for to him there is no distinction between a friend and a foe.

44. Do not regret the uselessness of the service rendered in a royal court, as it would eventually raise you high.

45. Persevere in good thing to the very end ; the life-giving pill may be administered to one even in his last moments, for appearances may deceive.

46. The wise will not cherish a blind dependence on fate to the exclusion of effort ; for no one tests the durability of a light by exposing it to the wind.

47. It is possible for effort to avert even the decrees of fate, the ever youthful Markandeya, who extinguished the evils of his former birth and figuratively drunk the blood of Yama, will bear witness to this.

48. One must look to the time, the place, the causes, the consequences, the attendant circumstances and the means to the accomplishment of any thing that one would do.

49. One bent on the accomplishment will care neither for bodily pain nor hunger nor sleeps, nor the harm it does to others, nor for the opportunities nor for slights offered to him.

50. It is not prudent to slight even an insignificant enemy ; for even a little frog might obscure the reflection of a mighty elephant's body in a lake.

SOME ACCOUNT OF KUNARA GURU PARASWAMI.

—:0:—

He was born in the village of Strivaighundam in Tinnevely district. It is said that till his 5th year he was not even able to speak well ; and that all at once he was inspired in the various branches of learning by the God Muruga of Teruchendur. He composed even while very young, a கல்வெண்பா on Saraswathi and a வெள்ளைக்கீழத்திமாலை on மீனாக்கியம் மை பின்னாத்தமிழ், works admired by all. He became popular and was invited by the king to the capital, where he remained for a long time and in the greatest estimation of all. He afterwards made trips to the various sacred sites, and when at Thurmapuram, was ordained a Thumbiran by the மடாதிபதி of the place, a sanyasi of very profound learning. Our author, then, so directed his guru, undertook a pilgrimage to Benares, where he spent the remainder of his days in the propagation of the Sevaite creed. It was about this time of his stay there, that he wrote நீதிநெறி விளக்கம், exhibiting, as it were, the pith of திருக்குறள், for the world to benefit by. His works count to 12— the chief, being,

தடவுத்துணை.

பெருந்தேவனார்பாரதமுலம்.

கன்னன்குறுதல்.

305. இக்கிடந்தமாதரைப்போனீருமிதுபோததுத
தொக்கவுடம்பிழநதுசோராதே - மிக்கதுதான்
வேண்டிக்கொண்டும்முடையவீடேரடவுமென்றான்
தூண்டிமீதோவல்லான்னெடர்ந்து. (ச)

குந்திதேவிகுறல்.

306. பெற்றவுடம்பன்னுதிவிலன்னுடையதெனவுவென்
றுற்றபடாததுக்குறவுரைத்து - மற்றதனைச் [வே
சென்றெறித்துப்போர்த்திருநதாடேர்வேந்தன்முன
நன்றெறித்தசொல்லாணயந்து. (2)

இப்பால்.

307 தன்னுடையமுன்னேபடாம்போர்ப்பத்தாவேந்தன்
என்னுடையமாதர்விவளென்னு - நன்னுதலாள் [வித்
புரன்முடிமேல்வீழ்ந்தாண்ப்பொற்றடக்கையாற்றமு
தன்முடிமல்லவததாடளர்ந்து. (௩)

குந்திதேவிகுறல்.

308. கன்னன்குறுதல்பொருளவனையுமெனந்தி

கன்னன்குறுதல்பொருளவனையுமெனந்தி - உனக்குதனைச்
கன்னன்குறுதல்பொருளவனையுமெனந்தி - உனக்குதனைச்
பொருளவனையுமெனந்தி

உ

பெருந்தேவனாற்பாரதமூலம்.

309. மண்ணெல்லாங்காத்தளித்த மண்ணெல்லாம்வந்தினை
கண்ணெல்லாங்காதற்களிகூரப் - பண்ணுலாம் [ஞ்சு
பொற்றேறிற்போந்தேறிப்போர்வேந்தவைவாயுங்
குறதேவல்கொள்ளாயகுறித்து. (ரு)

கண்ணன்கூறுதல்.

310. ஆவியனையார்களைவாக்குமுன்றோன்றன
மேவியனையவினையேனைப் - பாவியனை
முனசெய்ததீவினையான்முன்னுரையாதினலுளாதீர்
என்செயவேன்சொல்லீரினி. (உ)

311. இன்னெனவறியாவென்னைமுடிசுவித்து
மன்னாவணங்கவரசியற்றிப் - பின்னையுந்
தன்னெச்சிலுண்ணுத்தகைமையானருனுண்டான
என்னெச்சிலென்னோடினிது. (எ)

312. கொன்னவிலுநதேர்ப்பாகனெனனாகுலம்பேசி
என்னைப்பலருமிகழநதுநாப்பப் - பின்னையுநதான
என்னெச்சிலென்னோடுமுண்டானையெங்ஙனே
உன்னச்சிறப்பேனுரை. (அ)

313. மருவார்வண்டாரான்மணிமுடியான்செய்த
அருடானறியாதாரில்லை - தெருளா
அழிகொடாவாதேயடுகளிற்றூர்க்காக்கிற்
பழிகடாஞ்சாலப்பல. (க)

பெருந்தேவனுர்பாரதமூலம்.

314. மதமாமழுகளிறுன்மறறெனக்குச்செய்த
உதவியுலசறியுமனறே - உதவிதனை
நன்றுசெயதோராதங்களுக்குநானிலத்தினலலோர்கள்,
முன்றுவரோசெயநனன்றிகூறு (க௦)
315. பன்மணிகள்சிரத்திப்பரநதுகிடந்ததுகண்
முன்மணிகதெனபுருந்ததெனனாமல - நன்மணியக
கோக்கோபெறுககோவெனவுரைத்தாறகென்னுயிரைப்
போககாதொழிவனோபுககு. (க௧)
316. மைத்தடங்கணமாதேவிவாறுகிலையானபி
அறறுவிழுந்தவருமணியை - மறறுவறறைக [ப
கோக்கேனோவென்றுரைத்தகொற்றவறகென்னுயிரை
போக்கேனோவெஞ்சமததுப்புககு. (க௨)
317. துந்தமதுபுத்திராககாநலலீராயவந்திரீர
இன்றெனமேலாசையிலையுமக - கன்று
வடுவஞ்சிப்போகட்டாமாண்டேனெலினறு
நடவென்பீர்யாராநயநது. (க௩)
318. நன்றுகமன்னெனக்கிந்தநாடறியக்
குன்றாதநன்மைபலகொடுத்தான - எனறலும்
மீண்டவன்செய்தவுதவிதனையானமறநதால
தீண்டிவளோதாமரையாள்சேர்ந்து. (க௪)

பேருந்தேவனார்பாரதமூலம்.

குந்திதேவிகூறல்.

319. உம்மடிகலே, உபோலுறறெதிர் உதவஞ்ஞானறு
சமபியனாக்கொல்கைசலிடொன்றாள் - நம்பி
இயலாருமவேலங்கநீண்டனறனைக
சூயிலாருமென்மொழியாள் கூர்ந்து. (30)

கன்னன்கூறல்.

320. பார்த்தனையான்கோறலவனகைப்படுதலெனும்
வாரததையுநாசெய்தேன்மனமகிழ்ந்து - வேறுசுப
பொருவெஞ்சமர்க்களத்தப்போதெதிரநதானமற்றாங்
கொருவருநதாமில்லையெதிர. (31)

குந்திதேவிகூறல்.

321. வெஞ்சரங்கோததெய்துவிதலழிக்குநன்மகனே
பஞ்சவருட்பார்த்தனுடன்மலைநதால் - அஞ்சுதலை
நாகமிருகாறறொடாசொழிகுவென்றுநாததாள
ஆகமுறத்தழிஇயாங்கு. (32)

322. வம்பவிழ்தார்மனனாமணிநெடுநதோமேலேறி
உம்பியகைகொண்டேநீநில்லாயேல் - ஆமபொன
நிருகாறறொடாயாகவோண்டிவனானென்றாள்
செருகாறடங்கண்ணோடேர்ந்து. (33)

323. எனமக்குனைவர்க்குமுத்தாயெழிலுறையு
மினனொக்குமபைம்பூண்விறல்வீரா - வன்மைக்கண்
வெநதிறனமாநாகமிரண்டாவுதெய்யானை
இந்தவரமவேண்டிவனானினறு.

பெருந்தேவனார் பாரதமூலம்.

கனனன் கூறல்.

324. இரவலாக்குமந்தணா கரும்கேணடுவதீவேன
அரவிருகாலெயயாமைவேண்டில் - குரவர்
பணிமாறுகொளவேனோவேந்தனபாரி
தணிபாதுசொல்லென்றானான். (20)

325. நாகபிருகாற்றொடாதொழிபவேண்டுமென
றூக்புறாசதீரதுகேண்மின - வேகத
சொருகாற்றொடுத் தாறுகபிழைத்தாறயினனை
இருகாற்றொடாதொழிவேனயான். (21)

குந்திசேவி கூறல்.

326. தருமனெடுவீமனறநஞ்செயனாமலலால்
இருவருமவாதாங்குனனோடேன்று - பொருநதது
முட்டினோவம்காலுமபுததிரனேகொல்லாடென
முட்டினேனவேண்நிவனாறுறது. (22)

கனனன் கூறல்.

327. பொன்னையெனைப்பயந்தபொற்கொடியேயினுனடகு
மின்னேரிடையாயமறுபபேன - அனலுபழுன
பெற்றதாயவேண்டமறுத்தானெனமகாத்ததை
உறதழிபாரிறகுமுலகு. (23)

328. பெற்றவுனக்கரிதோபேராழிவயகத்து
மற்றொருவர்வேண்டமறுதநான - கொற்றக்
குடையாலுலகாண்ட கொற்றவனறன்றேயி
படையர்ண்போதின்கட்பார. (24)

பெருந்தேவனுர்பாரதமூலம்.

330. மற்றவர்க்கென்னேமறுதென்னேவாய்நதவரம்
பெற்றாய்பெறுப்பேசலவேண்டுமோ - கற்றபோர்
வெல்லுங்கணையொருசாற்றொடாலுநாலவையுங்
கொல்லென்படியொருசாற்கூறது. (உரு)
331. அமமேநீர்வேண்டிற்றுப்பெற்றீரதுவீரதேன
உமமைநானவேண்டிவதிவகொன்றுண்டு - செம்மை
அலாசுதிரவேறகையானருச்சுநன்கைபட்டால
முனைருவீர்பல்லரசர்முன. (உசு)
332. தார்ப்பொலியுந்தோளானறடஞ்சிலைக்கைப்பார்த்தனல
போர்க்களத்தில்யானமாண்டபோதகததுத - தாக்கமரு
டோவேறதாகாணச்செருக்களத்தேநீர்வந [ட்
தாரமுதநதருவீராவது. (உ௪)
333. போர்க்களத்தில்யானபொருதுபொன்றினுலெம்பியரா
நீர்க்கடனுநதீக்கடனுஞ்செயவிப்பீர் - சோக்கு [ல
மரு'லருநதாராமணிமுடியார்காண
உரிமையுடன்செயமினுவநது. (உ௫)
334. உன்னுடையமைந்தர்க்கிவ்வுண்மைதனையுனாக்கில்
அன்னவர்கள்பாகமெனக்களிப்பா - பின்னதனை
நன்கெனதுதோழற்கேயான்கொடுப்பனாதலால
ஆங்கவர் கட்கில்லையரசு. (உ௬)

குந்திதேவி செய்கை.

334. முன்செய்தபாவத்தானமூத்தாயுணைப்பிரிந்தேன்
எனசெய்தாவிப்பிழைதானநீருமெனப்-பொனசெய்த
மட்டவிமுநதாரானைமாபுறவேதானணைத்து
விட்டவளுமீண்டாள்விரைந்து. (௩௦)

335. பாராளும்பாண்டவர்க்காப்பாவியேனென்மகனைக்
கோணுகம்வேணடிககொலைநொநதேன - ஆளுலும்
தேவாக்காங்கில்லோதிரிவிலலோதாங்கிலலோ
யாவர்க்காம்பாவமிது. (௩௧)

கனனன்கூறல்.

336. பாரதத்தடபட்டேனபடேனயிற்பாண்டவர்பால்
ஆர்வமொடுநானவருவேனாரணங்கே - சீர்மிசுத்துன
பொற்கமலப்பாதமபுரிநினதேனபோமென்றான
நறறவத்தினமிககோனயந்து. (௩௨)

குந்திதேவி செய்கை.

337. மல்லுயர்தோட்பார்சதன்மாயனுடனிறகக்
கொல்லுமிவனையெனகருலையா - நலலமலாக
காராரும்பூங்ஞழலாளகாதலொடுகண்ணினைகள்
நீரராப்போனணினைந்து. (௩௩)

338. வென்றிறெடுவேல்விசயன்மேற்கனைகள்வேறுக
என்றுமிருகாற்றொடானாக்கிச் - செனறங்கோர்
கோயில்குறுகிக்குலமானுக்குற்றதைத்தாள்
வேயனையதோளாள்விரைந்து. (௩௪)

அ

பெருந்தேவனார்பாரதமூலம்.

கண்ணமூர்த்திசெய்கை.

339. ஏனைநடுவாகவெழினமணிததேர்பினனாகச்
சேனையமுனனேசெலப்பணிதது - வானவர்முன்
தன்னெடுநதேரோறினானுரணிமேனமுன்னெருகால்
வன்னெடுமபுளவாயபிளந்தமால். (நடு)

340. வரியரவத்தினகொடியான்வஞ்சனையவென்று
பரிவாரப்பார்வேந்தர்குழ - முரியணையின
மூரிக்கொடியானமுழங்கொலிமாநாடணைந்தான்
மாரிக்கொடித்தித்தமால். (நடு)

341. நாடுபலகடநதுநன்னெறிகணீங்கிப்போயச
காடுமலையாறுங்கைகடநது - கோடாத
செங்கோனடததுநதருமனகாசென்றடைந்தாளா
அங்கோதவண்ணனபோயாங்கு. (நடு)

கண்ணமூர்த்திகூறல்.

342. நாகக்கொடியானைககண்டதுவுநன்னெடுந்தோ
மேகக்கொடியானறனவிலலிபுபும் - பாகத்தால்
ஐந்தார்கள்வேண்டியதுமவேண்டமுத்ததுவும்
நஞ்சுரச்சொன்னையநது. (நடு)

343. கொற்றவரவுபாததோன்கோய்த்துணின்றும்போய
வெற்றிவிதுரனகதுண்டமையும் - பெற்றிமிது
மாதாவைக்கண்டுமனநகீதறியதுமற்றவற்றை
வேதாதிபனுரைத்தான்மிது. (நடு)

344. வாளிரவிமைந்தனமணிக் கவசகுண்டலங்கள் [௯
கோளறவேயானேவககொண்டமையும் - மாமறையோ
செமமையுரைத்ததுவுந்தோவெந்தறகுறமுரைத்தான
உணமகிழ்வாழியானோந்தது. (௪௦)

345. கொன்னவிலவேனுககொடித்திப்பக்ஞாதிசனை
கன்னலிடைவிட்டதொருகாரணமும் - முன்னி
வருவாசமகருளவத்திகிரிமனனும்
பெருமரனுரைத்தானபெயாது. (௪௧)

சருமனகூறல்.

346. உலகத்திருணிங்கலுனபொருட்டேயன்றோ
விலனுமல்சுமபுமாயநின்றாய - உலகக
குருவொன்றையானபநீயன்னாலேவந்த
திருவன்றோவெங்குரு. (௪௨)

சஞ்சயனகூறு.

காந்தாரி கூறல்.

347. மாயனெழுந்தருளிவந்தக்கானமற்றவ குப
தாபங்கொடுக்கைநீரமன்றோ - நீயாய
ஒருகுலத்தாரகூடியுலகாளவதன்றோ
குருகுலத்தாரகோவேகுணம். (௪௩)

துரியோதனனகூறல்.

348. எல்லாமிழந்திடினுமினறென்னுயிரவிடினும் [௯
மல்லாதோண்மன்னொல்லா மாணடிடினும் - நல்லா
பண்விடாமெனமொழிபாய பாண்டவாக்கியானுள்ளான்
மணவிடேனென்றானமறுத்தது. (௪௪) [பும]

திருதராவ்ஷ்டிரன் கூறல்.

349. பஞ்சவர்ண்கள்பாகங்கொடாயாகிறபார்வேந்தே
விஞ்சவேமாபனுடனவிசயன் - வெஞ்சமததுப்
பொனறிவிழ்ச்செறறிந்தப்பூமிபிடைமாளாதே
நனறியு—னலகாய்நயநது. (சடு)

திருதராவ்ஷ்டிரன்சஞ்சயனைப்பார்த்ததுக்கூறல்.
350. தருமதருநதமபியாக்குநதாமனாராளகோகரும
வருவதுதானகாப்பரிதாமெனது - தருபதியைக
கோணுகேவநதன்மேற்கோபம்விம இப்போகச்சொல
காணுதகாடடிறகடிது. (சுசு)

351. ஒத்ததரவனைமேலுழிபலநீடந்த
வேதத்தருமணிமையேறிநறஞ்சிப - பேதத்தால
அத்தருமனமமோ—மாபுரியாவண்ணமவன
சித்சமதுதேறநீசெப்பு. (சுஎ)

சஞ்சயனஉபபிலாவியத்திறஞ்ச்செல்லுதல்.
352. எனறுவெழினமனனிருஞ்சேனைதற்குழ
ரனறுகவெனதுநாதது நானமறையோன - சென்றன்
படதொழுவின்மிசைப்பாரடங்கக்கோட—ால்
இடர்தாரிருந்தவிடத்து. (சுஅ)

தனையுணராதவனபோலப் பள்ளிகொண்ட
கண்ணமூத்திபைச்சஞ்சயனசெனதுவணங்கல்.

353. கோவத்தனமெடுத்தகோளரியைச்சென்றிறஞ்சி
ஆபததுயரமகற்றினுன் - மேவியிக
வாழ்ததான்மகிழ்நதான்மணங்கூரவைப்புற்றுன்
வீழ்நதானெழுந்தானவிழுந்து. (சுக)

பெருந்தேவனார்பாரதம்.

கக

கண்ணமூர்த்திரொளபதிக்குக்கூறுதல்.

354. இங்கிதமும்பல்கொடியும்பாரததனரனபாதத்திற
செங்கரமுங்கண்டுதெளிந்திருந்தேன - இங்கினியோரா
பாரததனபாராளபபார்வேந்தரொல்லாரும்
மாய்த்தும்மேயென்றிருந்தேனமறறு. (௫0)

• சஞ்சயனகண்ணமூர்த்தியைநோக்கிக்கூறுதல்.

355. கொல்வாளரவங்கொடிமேல்வல்லனபாததான
இலவாழ்வோராசொறகேளாதீங்கிருந்தான - எல்லாங்
சருசிடதுமுடிசுருங்காரவண்ணபாடக
சருவினமடிவதோசெப்பு. (௫1)

உ

கடவுளதுணை.

பெருந்தேவனார்பாரதம்.

பெருந்தேவனார்பாரதம் எனச் செய்யட் கிழமை
யென்றும் பொருட்பிறிசுன கிழமைப்பொருளில்வந்தஆரூம
வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடா. பாரதம் சந்திரகுலத்
தரசனாகிய பரதன்மரபிற் பிறந்தவர் பாரதர், அவர்களது
சரித்திரங் கூறுதலாலாதலால் பாரதம் எனக் காரணம்பற்றி

வந்த முதனுட்பெயரோ வழிநூலாகிய இந்நூற்குக் காரணக் குறியாய் வந்தது. இதனை வடநூலார் தத்திதாந்தபதம் என்பர் “தொனமை இடை யிடையுரைப்பாவோடு விரவிவந்த பெருந்தேவனாபாரதம்” எனத் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்தில் நச்சினூர்க்கினியா கூறியிருந்தலால் இடை யிடையுரைப்பாவோடு வந்த இந்நூலைப் பாரத வெண்பா எனக் கூறுதல் எவ்வாறமையும் என மறுக்க.

உத்தியோகம் பிரயத்தனம் - பருவம் கணு - அது பிரிவு எனவும் உவமிக்கப்படு பொருண்மேல் நிறைவால் உவமை யாகுபெயர் ஆகவே; முன்னுட்காரணம்பற்றிவந்தஇத்தொடரோ வழிநூலாகிய இந்நூற்கண்ணும் காரணகூறிபாய் வந்தது. இத்தொடரைப் பிரயத்தனத்தை யுணர்த்திய பிரிவு என, உருபும் பயனும் உடனொருக்க இரண்டாம் வேறுமையத் தொகைநிலைத் தொடராகக் கொள்க. பிரயத்தனம் சூதுபுல, படைபெழுச்சி, அணிவகுத்தல். “சூலபாணி” “விடையேறி” எனலுந் தொடர்கள் உருபும் பயனிலையும் ஏற்று நிறைவோல், உத்தியோகபருவம் என்பதும் உருபும் பயனிலையும் ஏற்று நிறைவால் ஒருதன்மைய என்றறபடுக குறறம் யாதெனில், - சூலபாணி, விடையேறி எனலுந் தொடர்கள் பிளவு படாது ஒருபொருண்மேல் நிறைவாலும் இத்தொடர் பிளவுபட்டு இருபொருண்மேல் நிறைவாலும் தம் முள் வேறுபாடு உடையன என்க.

சரித்திரத்தின் தொடர்ச்சி.

கடவுளுமுத நில்வலயத்திறகு ஒரு திலதமபோனற
 டருடர்டில் அஸ்திராபுரியை இராஜதானியாகக் யரசியல்
 நடத்திவந்த சந்திரகுலததாசருள் ஒருவனாகிய சந்தனுனை
 பவனுக்கு வீஷ்டமன, விசித்திரவீரியன என இரண்டு புத்தி
 ராகளிருந்தாராகள், அவருள் விசித்திரவீரியன மனைவியிரு
 வருள் உம்பிகைசகருத் திருசராஷ்டிரம, உம்பால்கைககுப
 பாண்டிம, அமபிகையினதோழிக்கு விதாஹம பிறந்தனா
 கள். அவாசருள் திருசராஷ்டிரன் காந்தாரியை மணந்து
 துரியோதனன் முரலிய னுறு புத்திராபனைப் பெற்றான்,
 பாண்டி குந்தியையும் மாந்திரையையு மணந்து கடவுள்
 ரருளால் தருமன் முரலிய ஐவரையும் பெற்றான் இவ
 லிருவகையோர புதலவரும் விலவித்தை முதலியன பயி
 னறு தமமுள் மாறுபட்டிருத்தலைத் திருசராஷ்டிரன் கண்டு
 தனபுத்திரனாகிய துரியோதனனை உஸ்திராபுரியிலும், தரு
 மன் முசலியஐவரையும் வாரணவதத்திலும் அரசியல் நடத்
 திவர இருத்தினான், அஹகு மனமபுமுங்கித் துரியோதனன்
 செடத வருசனையால் ஐவரும் உநநாட்டினைவிட்டு வேதகிர
 க்டததுக்குப்போயங்குச சில நாள் வாசரு செயலம்போ
 து, திரௌபதியின் சுடம வரத்தைக் கேளவியற்றுப
 பாஞ்சாலதேசத்திறகு அங்குள்ள வேதியரோடு போய்த்
 திரௌபதியை வியாகஞ்செயு தமது முததபிதாலின் கட்
 டனையாலஇநதிரப்பிரஸந்தில்அரசியல் நடத்திவந்தாராகள்,
 அப்போது தமக்குளதிரே எழுந்தருளி வந்த நாரதமுனிவர்

அனுஞ்ஞயால் தொடங்கிய இராஜரூப யாகசகிற்ரு உநத் துரியோதனன், அவர்கள் பெருமிதத்தைக்கண்டு மனம்பொ ருதவனாய்த தனதுநாட்டுக்குச் சென்று சகுனியாடு அவா களைவஞ்சிக்கவெண்ணி யொ ருசபாமண்டரு செயலிதது, உம்மண்டபத்தைக் காண ஐவளையும் வருவிப்பது போலத் தனிதாவின லவாகளைவருவிதது, உண்டுஉடுத்துப்புகிமுடி நடிப்பிபு காலங்கழிக்க வினையாடுதலபோலச்சூதாடி, அவா சள் நாடு முதலியவற்றைக் கவாநதுகொண்டு கட-வருஷம் வனவாசமுமொருவருஷம் அஞ்ஞாதவாசமும ஆகச்சபையி ளள பெரியோராலனுப்பி விட்டனன். உனத்திற்குச் சென்ற ஐவரும் திரௌபதியும் தங்கள் கடமைகளை வழுவாது நடத்தி வேண்டிய நன்மைகளையும் பெற்று ஒரு வருஷம் விராட னகரத்தில் அஞ்ஞாதவாசமுளு செய்து வந்தார்கள். உநத்திற்குச் சென்ற இவர்களையிரோ டிருக்கின்றார்களோ, அன்றி யிறந்தார்களோ வென றறியத் தேசங்கள் தோறம் அனுப்பிய தூதரு ளொருவனால விராடனகரத்தில் இருப்ப தைக்கேள்வியுறுத்துதுரியோதனனசேனைகளோடு போர்க்கு எழுநது வந்தனன், விராடனது கட்டளையா லவர்களைப் புறங்கண்டுதிரும்பி அஞ்ஞாதவாச வருடமுங் கழித்தம யால் ஐவரும் திரௌபதியும் பழைய வருவங்கொண்டனர் கள். இதனை யறிநது வழிபட்ட விராடனால கண்ணமூர்த்தி முதலாயினோர் வருவிதது அளவளாவி யிருக்குங் காலத் தில், அவருள் மூததோனாகிய தரும புத்திரன் இழந்தநாட் டைப் பெறக் கண்ணமூர்த்தி அனுஞ்ஞயால் உலாக முனிவ னைத் தூதனுப்பினன். தூதுபோன உலாக முனிவன் அத்தினு புரிக்குச்சென்று துரியோதனனைக் கண்டு தருமன் கூறிய

வார்த்தையைச் சொல்ல, அதற்கு உடம்படானாகி மறுத்த போது துரியோதனனை நோக்கி வீட்டுமன முசலியோடிக் கூறவும் அதற்கு உடனடபடாது துரியோதனன தன் மாளிகைக்குச்செல்ல, கண்ட அம முனிவன தருமபுத்திர னிடது அவருது அவன் உடம்படாமையைக் கூறினன, கேட்டதரும புத்திரன் அம முனிவனை நோக்கிக் கண்ணமூர்த்தி தருமுன புசென்று இதனை யுளாக்கவெனவிடுகக, அவன் துவாரகா பதியையடைந்து கண்ணமூர்த்தி திருமுனபுசென்று கூறக் கண்ணமூர்த்தி இங்கு அருச்சுனன் வர, விரைந்து போய்ச சொல்லுகவென்று கூறித் தமவாயில் காபடவரை நோக்கித் துரியோதனன் வந்தால் அவன் வருகையைத் தெரிவிக்காது உள்ளே விடுங்கொன தருநிப்பொயசுதுயில் கொண்டனன் அப்போது திருதராடிரன் துரியோதனனை நோக்கித் தரு மபுத்திரன் கண்ணமூர்த்தியைப் படைத்துணையாகப் பெறு தற்குமுனபு நீசென்று படைத்துணையாகப் பெறுவாயென்று கூறத் துரியோதனன் கண்ணமூர்த்தி யிடரு சென்று திரு முடிப்பக்கத்திட்ட ஆசனத்திருநதனன்.

சென்ற வலுகமுனிவ னருச்சுனனுக்குக்கூற அவன் தரும புத்திரன்கடனே பால கண்ணமூர்த்தியிடருசென்று திருவடி ப்பக்கத்திட்டஆசனத்திலிருந்து, அவாதிருவடிமையமனதுட் கொண்டபோது துயிலுணாநதவாபோலெழுந்து அருச்சுன னைமுன்புநோக்கித் துரியோதனனைப் பினபுபார்த்து உங்கள் வருகை யாதுக்கென, துரியோதனன் உம்மைப்படைத்துணையாகப் பெறவந்தேனென, அருசுசுனன் எனக்குமுன் அவன் வந்தாலும் தேவரீரை யான் முன்னங் கண்டமையாலும்,

என் மனக்கருததைத் திருவடித் தொப்புவித் தமையாவுள்
 எனக்கே துணையாகவேண்டு மென்றனன் - துரிடோதனனை
 நோக்கிடபோது அவர் கணிகிததம எங்குளமேல போரி லாயு
 தம எடாதொழிய வேண்டுமென்று விடைபெற்றுக் கண்ண
 மூர்த்தி யருளிய கோபாலராகிய படைத் துணைவரோடு
 பலரமரைக்கண்டு அவராற் சில வீரரைப்பெற்று அசுதினா
 புரிசோதனன். கண்ணமூர்த்திருச்சுன்ன தோமேலெழு
 தருளி யுட்பயிலாவிதத்திருச்சுசென்று தருமபுத்திரனைநோ
 கியினியேனும் உலகாளக கருத்தோவென்றி முன்புபோலக்
 காடாளக் கருத்தோவென்று வினாவத், தருமபுத்திரன் துரி
 யோத னுசயனாகக்கொன்று நாடாளுவதைப் பார்க்கிலும்
 நீரோனாபாகத் துரியோதன னிடத்துச்சென்று எங்கள் நாடு
 தாரானாயிலும் ஐதனாராயினும் அல்லது ஐதவிடாயினும்
 வேண்டிக் தாரானாயிற் போரசெயவது திண்ணமென, அது
 கேட்ட மீமனமுதலிய நாலவருங்நோபிகக் அதைத்தணிவு
 செய்து கண்ணமூர்த்தியைத் தூதனுப்பினன். தூதராகவந்த
 கண்ணமூர்த்தியைச் சருனியா லெதிர கொள்ளாது துரி
 யோதனனிருக்க, எதிரகொண்ட விதூரனவீட்டிக் கெழுந்
 தருளித் திருவமுதுசெய்து அன்றிரவு அங்கிருந்தருளி மறு
 நாள் விதூரன், தேரிலெழுந்தருள்கவெனக் கண்ணமூர்த்தி
 யெழுந்தருளித் துரியோதனன் கோயிலுட் சென்றனன்
 அவர் வருகையை யறிந்த துரியோதனன் தன் சபையிலுள்
 ள அரசனாரோடுகிக் கண்ணனிகு வரும்போது நீங்கள்
 எதிரகொண்டு உபசரியா திருக்கக்கடவீர் எனக்கூட்டினையிட்
 டித் தானும் அவவாறே யிருந்து, அவர்க்கு ஓ ராசனங்கொ
 டித்து உமது வருகையையறிந்து எமதுவீட்டிற் சமமக்கவும்

பிறரிலல்ல உண்டது தகவோவெனக், கண்ணமூரத்தி
உமது விட்டி லுனடி பிணபு உமமோடு போசெயலது தகவ
வோவெனனது துரியோ என சீரியகுவநடி காரணம் என்ன
வென வினவடி, தருமபுத்திரன் முகலினோக்கு வனாயதுத
கூலங்கழித்தன வரலால் அவாசகுரிய பாகததைக்கொடு
வெனனக் கொட்டினென்ற துரியோதனனை நோக்கி ஐந்தா
பாடி உம் அவாசடரக்கொடு, கொடாகொழியில் உனபாகத்
தையும நீ யிழைப்பாடு என்று கூறக், துரியோ என அவரை
யிரழநது சனிவிடததுத சென்று விதுரரோ யனழதது நிர
ந்தக், அவன் தனனையிலை முறித்தது தனவிடறதகுச்சென
யனன்.

கண்ணமூரத்தி தாதிடுவி யிடததுத அப்போய நீ கன
பிரபருவததுத குரிய நக் கொருபுத்திரனைப் பெறுக கங்
கையில் விடப்பட்ட வன் சனனன், அவனையால் அசச
வசேன் நெனனெரு சாபட்டிருக்கின்றது அது அசச
னனமேல் இரண்டாம் தடவை பிரயோகஞ்செயடாமவிரப
பாபென்று சாபத்தவக்கக் கூறி விதுர னியல்தசென்று
கனநிரவு கழித்தது உபபிலாலியத திறகுச செல்லந் தேரி
ளமே லெழுந்தருளினான். அப்போது துரியோதனன் கண்
ணமூரத்தியை வஞ்சனையாற சிறைப்படு தாக்குதிக் சுஞ்ச
யானால் வருவித்துப் பொய்யாசன மிட்டலை. அவயாசனத்
தருந்த கண்ணமூரத்தி இது வஞ்சனையென்றிதது விசுவ
சுபநு கொண்டு அந்நகீழிருந்த அரசகாமு வாய்நோக்க
கொன்று துரியோதனனை நோக்கியின்றேயு, அயுமவேரோ
டுகனவே னாகல் மீமனமு, சலியோரா கூறியசபம் பொய்க
குமேயென்று கோபந்தணித்துபழையதிரு நுவுவகொண்டு,

கஅ

சரித்திரத்தின தொடர்ச்சி.

அவன்கோயிலி னினறு நீங்கிக் கன்னனைநோக்கி யவனடிந
ப்பின் வகையை யெடுத்துக்கூறி, தன்னுடனவரது அசுவந
தாமாவினிடத்துத் துரியோதனனுக்கு ஐடமவரச சிலகுறிந
ளைக்காட்டித் தேவேந்திரனை யழைத்து உன புத்திரனாகிய
அருச்சுனன கன்னனை வெற்றிகொள்ள உவன கவசகுண
டலங்களை வாங்குவருவாய எனக்கட்டளையிட்டருள, அவன
ஒருமுதிய வேதியன் வடிவமாய்த் கன்னனிடத்துவந்து புக
ழ்ந்தென கருததுக் குடனடிகுவாயாகில யான கருதியவரச
சொல்வேனென்ற வளவில், கன்னன நீவேண்டியது கொ? -
னாகில “மனறிலவநீர்தோன” முடிவியோர் செய்தபாவந
திற் செல்வேனெனக்கேட்டேயேந்திரன உன்னினன்று நீந
காத கவசகுணடலங்களைத் தருவாய எனநிரக்க இவை என
னோடு பிறந்தனவாதலால் கொடுத்ததரசரிது நீயே கொள்
ளென்று கன்னன கூறியவளவில், தேவேந்திரன், தனமகன்
அருச்சுனனபோரில் உனை வெல்லுத்தருவநது இரக்கின
ரான் நீ கொடா தொழிந வென்று ஞ்ரிடன அசரீரியாய்க் கூற
வுணராத கன்னன கொடுத்ததை மறுக்கேனென நிருந்த
வளவில் தேவேந்திர னவற்றைக் கொண்டு கண்ணமூர்த்தி
யிடத்துக் கொடுத்தனன். மீட்டும் கன்னனிடத்தில் ஓர்சிகா
மணி உண்டு அதனையும் வாங்கிவருகவேனக கண்ணமூர்த்தி
பணிக்க, அதுகேட்டுத் தேவேந்திரன் முன்புசென்ற திருவு
ருவோடுசென்று இரக்கக கன்னன கொடுத்தவுடனே இவ
னைப்போலும் வளளானமைபூண்டோர்உலகிலொருவருயிலலை
யெனக் களிகூர்ந்து ஒருவேறபடையைக் கன்னனுக்குக் கொ
டுத்து மீண்டு கண்ணனிடத்திற்கு வந்தச சிகாமணியைத்
தந்து தன்னுலகிற்குச் சென்றான். அப்பால் கண்ணமூர்த்தி

சூரத்தேவி கோயில்குறுகி இங்கிருக்கும் கன்னன் என்பவன் முன்பு கன்னிபருவத்தில் உன்னா பெற்றுப் பெட்டகத்திற் சேமித்தபாற்றில் விடப்பட்டவன் அவனிடத்தில் அச்சுவ சேனன் என்று ஒருசாப்பமுண்டு. அதனை யிரண்டாநதபையருச்சுன்னமேலெய்யாமல் ஒருவரங்கேட்டு வருகவென்று கூறகருந்த்தேவிகேட்டு மனங்கலங்கி யவனிடத்திற் சென்று போது கன்னன் அவளவருகை கேட்பெதிர வந்து திருவடி பணிந்து அனனாய் நீ யிவருவருக்க பெருந்தவமென்று நிற்பக சூரத்தேவி அப்பா செலவக குழந்தாய் நீ ஐவருக்கு முன்பிறந்தவன் உன்னையின்காணுமபிரிந்திருந்தேனெயென்று கண்ணீர்த்துமபிவாய் சூழறிககூற, அதுகேட்ட கன்னன்.

உ

பெருந்தேவனார்பாரதம்.

— () —

305. இ-ள். தோ - தேனா, தூண்டிவிவல்லான் - நட, துதலில் வல்லவனாகிய கன்னன், தொடாந்து - மீண்டும், இகிடந்த - (எனதாயா எனவந்த) இங்கு எதுமபாயுக்கிக்கிடக்கின்ற, மாதரைபோல - பெண்களைப் போல, நீரஉம - நீரும், இதுபோர்த்து - இந்த ஆடைமயப்போர்த்து, தொகக (சத்த தாதுக்களால்) ஆகிய, உடம்பு இழந்து சோராது - உடலையிழந்து உயிர்போகாமல், மிககதுதான் (நீர்கருதிய) மேம்பட்ட ஒருபொருளை, வேண்டுகொண்டு - விருமபிப்பெற்று, உம உடைய வீடு ஏ - உமது வீட்டினிடத்தே, நடவும என்றான் - நடவுங்களென்று கண்ணன் கூறினான். ஏ-று,

ஆண்டயாவது கண்ணிப்பருவத்தில் குருதிதேவி சூரியன் வரப்பிரசாதத்தாற் பெற்ற கண்ணனைப் பிறாறியாமல ஆற நில விடுதற்குப் டெட்டகத்திற் கண்ணனை வளர்த்த, அதனுட் பெய்த தனது ஆடை. தூண்டி முதனிலைத் தொழிற்பெயா. தூண்டுபகுதி, உகரககேடு சந்தி, இடுபகுதிப்பொருளவிகுதி, அனைத்தம் ஓரபகுதி. இன்னும் சுட்டிடைச்சொல்விகுதி பெறுது இடத்தின் மேலும், இது என விசுகி பெறுப பொருளமேலும் நின்றது. தான் எனும் சாரியை யிடைச் சொல் இரண்டனுருபேற்று நின்றன. தொகையெனும் சினை வினைப்பெயரச்சம உடம்பு எனும் முட்ட பொருளோடு முடிந்தது. நீர உம எனவும், நடமின எனும் முன்னிலையே வறபன்மை வினைமுற்று நடவும எனவும் திரிபு அவருதல் புதிய ம்புகுதலாகக்கொள்க: ஏ இரண்டனுள் முன்னது அசை நிலை. பின்னது பிரிநிலை. போர்த்து எனவை சாரணப்பொருளிலவந்த வினையெச்சமழ்ந்தது எனும் எச்சத்தின்முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் சோராதானும் எதிர்மறை யெச்சத்தின் முதனிலையையுங்கொண்டன.

(க)

குருதிதேவிகூறல்.

306. இ-ள். நன்று எடுத்த சொல்லாள - பயனதருதலை யிடைவிடாத சொல்லையுடைய குருதிதேவி, நயந்து (கண்ணன கூறிய சொல்லை) கைக்கொண்டு, பெற்ற உடம்பு அன்று ஆகில் - (கண்ணனை) பெற்ற சரீரம் இச்சரீரம் அல்லவா சில, என்உடலை நினனுக என்று - எனது சரீரத்தை (இவ்வாடை) அழிக்கக்கடவதென்று, உற்றபடாத்துக்கு (தனமுன்) உள்ள ஆடைக்கு, உற உரைத்து - பொருந்த (இவ்வுறுதிமொழியை) கூறி, அதன் ஐ - அவ்வாடையின்கண், சென்று-போ

ய, எடுத்தபோர்த்து - எடுத்து விதித்தப போர்த்து, தேர்
வேந்தன் தன் முன் ஏ இருந்தான் - தேரையுடைய கன்னன்
முன்னே (இடைபூதினறி) இருந்தான். எ-று.

உடம்புஎன்றதுவிறமை. முதல்கிணைக்குறைநுமை உண்
மையால்பெற்ற என்குமிறந்தகாலச ளினைவினைப பெயசொச
சம உடம்பு என்னு முதறபொருளோடு முடிந்தது. பெற்றவ
யிறு எனவருதல் காண்க. பெற்ற பெறுபகுதி, முகனிலையெ
ழுத்தாகத் தோன்றி நின்றதகமெய டுடநிலை, தரக்கேடு
சநகி, அ விததி. நடந்த இறந்தகாலவினையெச்சம யபகுதி.
இதனடியாக நயத்தல், நயநக, நயந்தான் என வினைவிதம்
பங்கு வருதல் காண்க. படம் என ஒரு சொல் ஏறநின்ற
அகதுச்சாரியை தோற்றபொருண்மேல் நின்றது. படம் என
வும் வரும். என்குடல் பொருட்பிரிதினை கிழமைப்பொருளில்
வந்த ஆறாமவேறநுமைத் தொகைகிலைத்தொடா. முன் என
நும இடைச்சொல் இடப்பொருளையணர்த்திப் பெயர்த்தன்
மைப்பட்டு நின்றது. ஐ உருபுமயச்சம. ஏ பிரிநிலைப்பொரு
டடு. மற்றுஅசை நிலை. உரைத்து எடுத்துப்போர்த்து என்னும
இறந்தகால வினையெச்சங்குள் ஒன்றையொன்று கொண்டு
இருந்தாள் என்னுமவினைமுற்றின் முதலிலைகொண்டன. (உ)

இப்பால்.

307. இ-ன. தன்உடைய முன் ஏ - தன்னுமுன்னே, படா
ம போர்ப்ப - அவ்வாடையைப்போராக, எனஉடையமாதா
எனது தாய், இவள் ஏ என்னு - இவளையென்று கருதி, தெர
ன அடிமேல் கீழ்த்தான்-பொன்பொலும் அரியதனது பாகத்
தினமேல் கீழ்த்தவனாகிய, தாரவேந்தன் ஐ - வெற்றிமாலே

யையணிந்த கன்னனை, நல்துதலாள் - நல்ல நெற்றியையு
டைய அகஞ்ருதிதேவி, பொனதடம்கையால் தழுவி - அழகு
மி துந்த கைகளால் தழுவி, தனமடிமேல் - தனதுமடியின்
மேல், தளர்ந்துவைத்தாள் - மனங்கலங்கிவைத்தாள். எ-று.

பலநாளாய்க் கன்னனைப் பிரிந்திருந்ததால் தளர்ந்து
எனரா. மடி ஆடை. இதுவழக்கில் வயிற்றினபாகத்திலுள்ள
ஆடையின்மேல் நிற்கும். முன எனவும் இடைச்சொல் இடப்
பொருளையுணர்த்திப்பெயர்த்தனமைபட்ட ஆறொருபின் பய
னிலையாய்நின்றது. போர்ப்ப அகரவீற்று வினையெச்சம் கார
ணப் பொருளமேல் நிறைவால் இறந்தகாலத்தில வந்தது.
வீழ்ந்தான எனவும் வினைமுற்றுப்பெயர்ச்சொல் நிறைவால்
வீழ்ந்தவனாகிய எனப்பொருள் கூறியும். இத னிறதியில்
நின்றவருப் பொருத்தமில் புணர்ச்சியாதலால் தாரவேந்தன
இயுதியில் கூட்டிப் பொருள்கூறினும். “நடுவூருள்” என
வருத்தல் காண்க. தழுவி தளர்ந்து என்னும் வினையெச்சங்
கள் தனித்தனியாய் வைத்தாள் என்னும் வினைமுற்றின முத
நிலையோடு முடிந்தன. இவள் என்பதனிமையில் பிரிந்தோ
ள் கொடுத்தல்.

(ங)

குந்திதேவிகூறல்.

308. இ-ள். வில் உலாமை வாந்துதலாள் - வில்குடி கொ
ண்ட ஒளியை நெற்றியையுடைய குந்திதேவி, மீட்டி - மீள
வும், கூடாவேலாய் - விளங்கும் வேலோந்திய கன்னனை,
எனக்கு இனிய-உனமனத்துக்கவியை, தம்பிமார் ஐவரைஉம-
தம்பிமாராகிய ஐவரோடும், ஒன்றி - கலந்து, வனம் கரிசூழ்
மண-காட்டானை சூழ்ந்த அஸ்திராபுரியை, ஆள் - நீ ஆளுகை

செய்ய, எண்ணி - (நான்) கருதி, இதனை உனக்கு சொல்லு
லான - இதனை யுனக்குச்சொல்ல, வந்தேன - (யாவா) வந
தேன, போது எனாருன - (எனனோடு) வருகவேனு கூறி
னாள். எ-று.

அத்தநாபுரி ஆத்திபுரி கசுபுரி என்று அவர்கள் ஆளும்
நாட்டிற்குப் பெயராதலால் வனக்கரி சூழமண என்றா.
உலாம என்றமையால்குடி கொண்ட என்றும். இதனினுதியில்
நின்ற உயாமெய்கெட்டது, ந-வி-௨௨. கு. தம்பிமார ஐவா
முன்னது பொதுவும் பின்னது சிறப்பும் ஆயநிறைவால் இரு
பெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. ஐ உருமயக்கம். தம்பி
மார ஒருமையிற் பண்பைவந்த வழுவுமதி. ஒன்றி இறந்த
காலத்தையெச்சம் ஒன்றுபடுத்தி, உகரத்தோடு சந்தி, இ எச்ச
விஞ்சி. மீட்டு வினையெச்சத்திரிபு. எண்ணி சொல்லுவான
என்னும் வினையெச்சங்கள் ஒன்றையொன்றுகொண்டு, வந
தேன என்னும் வினைமுற்றின் முதலிலே கொண்டன. சொல்
படுத்தி, உசாரியை, லகரமெய் சந்தி, வானஎச்சவிஞ்சி. போது
முன்னிலையேவ லொருமை வினைமுற்று. புது படுத்தி, நறுகெ
ட்டிலும், உகரம் ஒருமாதத் திரிதலும் சந்தி, து சாரியை.
மமை முற்று. (சு)

309. இ-ள். மன எல்லாம் - மண்ணுலக மெல்லாவற்றை
யாம், காத்து அளித்த (இடைபூறுபுகாமல்) காவலசெய்து
இரட்சித்த, எல்லாம் மன்னா - எல்லாவரசர்களும், வந்து
இறைஞ்ச - வந்து வணங்காநிற்கவும், கண எல்லாம் - (கண
டோர்) கண்களெல்லாம், காத்த களிகூர - விருப்போடுகளி,
கூராநிற்கவும், பண உலாம்-கட்டமைந்த, பொனதோ-இல்-

பொன்னுலாகியதேரில், போந்து ஏறி - வந்தேறி, போ-
போத தொழிலையுடைய, வேந்தா ஜவரை உம-தருமன மு-
லிய ஐந்தபேரையும், குறித்து - (தம்பி பராக) சுருதி, குற-
வலகொள்ளாய்-சிறந்தமைகொள்ளாய் (என்று குறத்தேவி
சொன்னாள்) எ - று.

மண்ணெல்லாமமன்னரெல்லாம் என்பவற்றினி றுதியில்
இளைத்தென அறிபொருளில் வந்தமுற்றமமையும், இறைஞ்சு
என்னும முதலவினை யெச்சத்தினி றுதியிலும் கனி கூர என்
னும் சினை வினையெச்சத்தி னி றுதியிலும் எண்ணுமமையும
தொகுந்தல. இவ்வெச்சங்களை தனித்தனி பாயக கொள்ளாய்
என்னுமுதலவினைமுற்றின் முதனிலையாககொண்டன. வே
ணெல்லாநாகனி கூர, (வினையுந்நிறு) என்றறபோல அஃ
றினையோமிசேரந்த தொழில் அமமுடிபு உடையது ஆதல ந-
பொ-உச-ஞ். “உயாநிலைதொடரந்த” எனபதனான “சொ
றொறும என்பதனாகொள்க. போந்து இறந்தகால வினை
யெச்சம் புகுபகுதி. இறைஞ்ச இறைஞ்சபகுதி. மன்ன
வேந்தா காரணபடையாகள் - மன, வேந்து பகுதியுள். (ரு)

சுன்னன்குறல்.

310. இ - ள். ஆவி அனையாகாள் - உயிரை மொத்தவாக
ளாகிய, ஐவரக்கு உம - தருமனமுதலிய ஐவருக்கும், முன்
தோன்றல் - முன்பிறந்தவனாக, மேலிய அனைய - வந்த அந்
தனமையையுடைய, வினையேனை - தீக்கருமம் உடையேனாக
கு, பாவியேன - பாவியேனாகியயான, முன்செய்த தீவினை
யால் - முற்பிறப்பிற்செய்த பாவத்தால், முன் ஏ உலாயாது
முன்பேகூறாத, இன்று உரைத்தீர் - இப்பொழுதுசொன்னீர்

இனி என்செய்வேன - இனியாது செய்வேன், சொல்வோ-
(நீரோ) கூறுவோ. எ - று.

முனதோனறல் முனதோனறினவன என நிறறலால்
இருடெயரொடடுப்பின் மொழியாகுபெயர். மேவிய என்னும
ரறுதொகக தெரிநிலைவீண்பெயசெசமும அணைய என்னும
குறிப்புவீண்ப பெயசெசமும தனித்தனியாய வியையேன
என்னுந்நெழிற் பெயரின முதலிலைகொண்டன. ந. பொ.
ச-சூ. பாண்டியன பாவி என்னும படாக்கைப்பெயரோடுதன
மை ஒருமைவிசுறு புணர்த்து நிறறலால் இடவமுவும பாவிய
னாகிய நான் எனப்பொருள் தந்துநிறறலால் அமைதியும் அந்
லால், இடவமுவுமைக். முன் என்னும இடைச்சொல் இங் தக
காலப்பொருளமேல்கின்றது, அத்னின்றுத்யல்பிநிலை ஏகாரம
தொகுத்தல். இனிஎன்றம இடைச்சொல் இப்பொழுது, இனி
மேல் எனக்காலத்தினமேல் நிறுதும். (சு)

311. இ - ள். இன்னான என - இன்னநாட்டு இன்ன அரசன
புத்திரன் இவனென்று, அநியா என்னை உம - அநிதலரிப
என்னையும், மன்னா உமவண்ணசு - அரசாக்களும் வணங் ,
முடிகவிறது - முடிசூட்டி, அரசு இயற்றி - அரசனாகக், பின்
கூஉம - அதுவும் அம்மயாத, தன் எச்சில் உண்ணு - தன்
னுடனடிறந்தா எச்சிலை யுண்ணு, தனக்கம்மயான நான்
தன்மையையுடைய துரிபோதனன், என எச்சில் - எனது
எச்சிலை, இனிம - அருவருக்காது, என ஒடு உண்டான்-என
னுடனுண்டான். எ - று.

அவனை எவ்வாறு கைவிடுவது எனபது எஞ்ச நிற்கவில்
குறிப்பெச்சம். இன்னான உவமவுருபிடைச் சொல்லடிபா

கடபிறந்த குறிப்புகளை முறையுடையபெயர். இன் பகுதி, ன சந்தி, ஆன உயாதினையாணபாற படாககைவிஞ்சி, என னை எனபதன் இறுதியில் திழிவு சிறப்பும்மையும், மன்னா எனபதனிறுதியில் உயர்வுசிறப்பும்மையும் தொகுத்தல். முடி செய்பபடு பொருளுணர்ந்தும் இகரவிஞ்சியோடு புணர்ந்து குன்றிய தொழிற்பெயர் - எச்சில் எஞ்சுதல் (சேடம்) என னும்பொருளில் வந்த தொழிற்பெயர். எஞ்சுபடுதி, மெல லெழுத்து வல்லெழுத்தால் விகாரம், உகரகச்சேடு சந்தி, இல் தொழிற்பெயாவிஞ்சி. கவிதது இயற்றி எனனம் இறந்த காலவினை யெச்சங்கள் ஒன்றனை யொன்றகொண்டு உண்டான எனநம் கினைமுற்றிள முருணிலையைக் கொண்டன. கவிதது சிறப்புகளை, கவி பகுதி. (அ)

312. இ - எ. தான பின்னை உம் - தான அரசனாகிய பின் னும், கொன நவிலும்-பெருமையமைந்த. தோப்பாகன் என னை - குதன்குலத்திற பிறத்தவனென்று வருதி, குலம்பேசி (எனது) குலத்தைபெரித்துப்பேசி, என்னை - பலா உம் இரழ ரது உரைப்ப - பலரும் இரழ்ந்துபொசாநிற்க, என எச்சில் - என்று எச்சிலே, என ஒடு உம் உண்டான ஐ - எனனோடும (நலந்து) உண்ட துரியோதனரினின்ற, உன் நச்சி - உன்னை (இப்போதுதாயாக) விரும்பி, எங்குள் இறப்பேன் எவ்வாறு கடப்பேன், உரை (நீ) சொல்லாய எ - று.

உரைப்ப நிரமகால வினையெச்சம் உரைப்புகி, ப் சந்தி, ப்விரிததல்விகாரம், அஞ்சச்சிஞ்சு எனனானஎனனம் இடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்த செய்பா எனனும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். ஐ உருபுமயக்கம், நச்சி இறந்த

காலவியையெச்சம் நச்சு பருதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்ச விருதி. இகரவீறுதொகுத்தல். எவ்வனம் என்பதனிறுதியில் அம்தொகுத்தல். (அ)

313. இ-ன. மருஆ - வாசனை நிறைந்த, வணதாரான - வளவியநந்தியாவட்ட மாலைபையணிந்தவனாகிய, மணிமுடி பாரான - இரத்திரமதிமுத்திய கீர்த்தையுடைய துரியோதனன், செய்க அருள்தான (எனக்கு) செய்தகருணையை, அநியாதார - தெரியாதார, இலலை (உலகிலொருவரும்) இலலை, அநிபற்றார (அந்நீசகரவாது) கொல்லும்பாணசசேனை பையுடைய தருமனமுதலியோரை, அழிகொடா ஆறு (போரில்) அழிபாவண்ணம், தெருளா-தெளிந்த, காக்கில (யான) நாபபேஸ், பழிகளதாம் - பழிச்சொற்கள், சரல்பல - மீடவும் (எனக்குப்) பலவாம் எ - று.

மரு, மலாகுது உரியதாதலால் ஆ எனனும் சினைவினை காலங்கரந்த பெயரொச்சுமால தார என்னு முதற்பொரு ணொடு முடிந்தது. செய்த எனனும் இறந்தகாலப்பெயரொச்சு மருள எனனும் செயப்படுபொரு ணொடு முடிந்தது. அநிகளிறார வினைத்தொகை நிலைதொடா ஒருசொன்னீர்மைத் தாய உயர்த்திணைப்பொருணமேலநிறறலால் இரண்டாம்வேற ழமைத்தொகையில் ந-உயி-அ-சூ ஆல இயல்பாசாது வல லெழுத்து மி குதல் ஷை உரு-உசு-சூ-இல “இயல்பினவிகார மும்” என்றனால, தெருளாசெய்யா எனனும் இறந்தகால வினையெச்சம் இதுகாக்கில் எனனும் எதிர்கால வினையெச்சத்தின்புத்தனிலையோடுமுடிந்தது. துரியோதனன் அருளைக்கூறு

பெருந்தேவனார் பாரதம்

வார உடனமமேல ஏதறி மருவார வண்டாரான் எனஞா.
பழிஎன்னும் செயப்படுபொருள் எழுவாயாயப பல என
னம் பயனிலையோடு முடிந்தது. (க)

314. இ-ள. மதம் - மதததையுடைய, மா - பெரிய, மற்
களிறுன - இளமை தங்நிய யர்ணைச்சேனையையுடைய நுரி
யோதனன, எனக் தசெயத உதவி - எனக்குச்செய்த நனநி
யை, உலகு அறியும்-உலகிலுள்ளோர் அறியா, உசவிதன டு-
நனநியை, நன்று செயதோர ததகளுகு - மனங்கோடாங்
செயதவாசுருக்கு, நானிலததுஇல - பெரியவுலகினகளை, ல
லோகங்கள் - நல்லவாகள், செய்நனநி (தாமசெய்யம்) டெக
மதறினினது, குன்றுவா ஓ-குறைவுபடுவதோ (படாரண
படி) கூறு - சொல்லாய. எ-று.

உதவி செய்படுபொருளை வினைமுதல்போல உதவி,
வினைமுதல் வினையேறிக கூறினமைடால் கரும்புரு
பொ-சக-கு உலகு, வடசொல் ஆதலால் உடாசனைபடு
னமேல நின்றது. நானிலம் குறிஞ்சி, முலலை, மருதம், ரெட
தல் இவை உலகினமேல நிறைவுசெய்யாருபெடா. செயநந
நி எனபதனிதுதியில் நீக்கப்பொருளில் வந்த ஐந்தாமுரு
தொகுத்தல். ஓகாரம் எதாமறைப்பொருடம். மழகளிறு
உரிச்சொற்றொடா ஆசலா, ந-உயி-சுரு-கு. அலமிகாது ஷெ
மெ-நக-கு-ஆல இயல்பாயிற்று. செய்நனநி வருமொழி
மெலவெழுத்தமி குதல் ஷெ-ஷெ-அ-ஆம்-கு. இல் "குறில்பழி
ய" என்றதனால். (க0)

315. இ - ள. பலமணிகள் (மேகலையின்னது) பல இரத்தி
னங்கள், சிந்திபரந்து கிடந்துகண்டு-சித்தறிப்பரவிகிடந்து
லைப்பார்த்து, இலமணிகு- (எனது) இவ்வாழ்க்கைக்குமணி

சமீபால்வாளுககு, புகுநதது என - வந்ததுயாது, என்ன
மல - என்னுவினவாமல், நலமணிய (சிறிய ஆந்த) நல்ல
இரத்தினத்தை, கோககு ஒ - (எடுத்து), கோககவா, பெறுககு
ஒ - (கோகக) பெறுககவா, என உரைத்தாற்ச - என்றுகூறிய
துரியோதனனரிமித்தமாக, புககு (போகுகளத்தில்) புகுநது,
என, உயிரா-எனது உயிரா, போகராறு வழிவன ஒ - போக
வக செஞ்சோறுககடனசுழி பா தொழி வுனோ (ஒழியென
• னறபடி)

துரியோதனன மனைவியா ய லட்சணையாமி ஆந்தராக்
கத்தில் கன்னன்குதாழ்க் கொண்டிருக்கையில்மேடடைமே
றசென்றதுரியோதனனதுங்குலர, அவனைகாணடெழுந்தவுட்
சணையின மடிபிடித்து ஆட முடிவுபெறுகற்கு முன்னக்குப
டோகின்றையென்று, அவனைப்பாராதகன்னன இழுப்பஅப்போ
துமேகலையற வுவிழுந்ததென்பதுவரலாறு. மணி வகையாது.
பெயா கோககு, பெறுககுசுனமை பொருமைவினைமுற்றுகள்
சோபகுதி, கசுநதி, குதனமைபொருமைவிருதி, பெறுபகுதி
இவவிருதிசொல்லாததினமேல்கின்றது. கிடந்தது இடைநிலை
பெறுவந்த தொழிற்பெயா ஓடபகுதி. குவவுருபு நிமித்தப
பொருட்டி. ஒ இரண்டனுள் முன்னதுவினா. பின்னது எதிர்
மறை. என்னுபிர ஓற்றுமை நெழமைப்பொருளில்வந்த ஆரும
வேறுமைத்தொகை நிலைதொடர். மேகலைஎட்டுக்கோவை.

316. இ - ள். மைதமகண - மையெழுகிய பெரிய
கணகையுடைய, மாதேவி - துரியோதனன மனைவியினது,
வாதுகிலை - விலைவரம்பு அரிய மடியை. யான்பிடிப்ப (ஆடு
தலொழிது எங்குச்செல்லின்றையென்று) நானபிடித்திழக்க
அறறுவிழுந்த-மேகலையறுபட்டுச்சிறதிய, அருமணி ஐ - பெ

ஹதற்கரிய இரத்தினங்களை, அவற்றைகோக்கேன் ஓ - அக் கோவைகளிற கோகசாதொழிவேனா (கோபபேனஎன்றபடி) என்று உளாதத் - எவறுகூறிய,கொற்றவனகு-தரியோதன னீமித்தமாக, வெம சமத்துபுகு - வெயயபோாக கசத்திற் புகுநது, என ஆர உயிரா-எனது அரிய உயிரா, போககேன் ஓ-போககாதொழிவேனா(போககுவேன என்றபடி) என்று.

வாரநெடுமை-தேவிலீனையாட்டுடையவள துவ என்நடம் பகுதியடியாகப்பிறந்தது. பிடிப்பன்னளம் வினையெச்சமசாரணப்பொருளமேல் நிறைவல்ல இறந்தகாலத்தினமேல் நின்றது. அற்றுப்படுவீடுதிக்கொகருவந்த செயப்பாட்டுவினைபெச்சம், இதுவிழுந்தன்னளம் சினைவினைப்பெயரெச்ச போடும. அப்பெயரெச்சம் மணி எனளம் சினைப்பொருளோடுமுடிபாள். சொற்றவன கொலலுதலை யுடையவனென்பது பொருள சொல்பகுதி, அ அ இரண்டுஞ்சாரியைகள்லகரமும் சகரமுந்நிரிக்கும், உகரகேடும் வகரத்தோற்றமும் சாதி ள், அன ஆன பாலவிசுதி. தடங்கணாறறெழுத்துக்கெட்டு வல்லெழுத்து மிகாது திரிதல ந - மெ - டு - கு - ஆல். சொசகேன போககேன் எதிர்மறைத தன்மையொருமை வினைமுற நுகள். சொபகுதி, கு சாரியை, கசரத்தோற்றமும் உகரகேடும சந்தி ஆ எதிர்மறை யுருபுதொகுத்தல், ஏ எதிர்மறை யுருபு எளி னும் அமையும். போககேன என்பதற்கும் அவ்வாறுகொள்க.

317. இ-ள். தம் தமது புத்திரர்க்கு ஆ - உமது புதல் வருககாக, நீராவலீர் ஆயவந்தீர் - நீரானமை செயவிபடீராகவந்தீர், எனமேல் ஆகை - எனமேல் விருப்பம், உமக்கு இன்று இல்லை - உமக்கு இப்பொழுதில்லை, அன்று - கன்னிப

பருவத்தில, வயி அருசி (வரும) குற்றத்தையஞ்சி, போகட
டா-ஆற்றிற செல்லவிடடா, மாண்டேன ஏல (அனதே)விற
தேனுகில, இன்னு - இப்பொழுத, நயந்து - விருமயி, ஆனா
நட எனடீ-யாரா (தமமொடு) நடவென வ கூறுகீர். எ-று.

புத்திரா பும எனனும் நரகத்தின்க்கு காப்பாற்றுகிறவர்
அம் எனனும் முன்னிலைப்பனம் விகாரப்பெயரோடு படா
கைககுரியசாரினயவந்து புணர்ந்துநிற்பது இடவருவமைதி.
ஆயவிண் யெச்சத்தநிரிபு. துமஉம எனவருகலமருஉ. வடுந
முமபு அதுபோலக்குற்றம் பலரும் அறியுமிறறலால் வடு உல
மையாருபெயா. போகவிடடா போகடடா தொகுத்தல்.
மாண்டேன மாள பகுதி. மாட்கிமைப்பட்டே நென்னும்
பொருளில்வந்தால் மாண்பகுதி. வயி வருசி எனபதற்கு உடு
வினினறருசி எனப்பொருள் கொள்ளலும் ஒன்று. “அச்சக
கிளவிக கைநது மிரண்டும்-எச்சமில்வே பொருளவயினுன்”
தொ-சொ-வேறுறுமை மயங்கியல்-கஎ-ஞ். (கந)

318. இ-ள். மன்னன் - ஆரியோதனன், எனக்கு நன்று
ஆக - எனக்குகுறைபாடில்லையாச, இந்த நாடு அறிய - இந்
நாட்டிலுள்ளோரறிய, குன்றாத-குறைபுடாத, நன்மைபலஉம
கொடுத்தான (ஆசியல் முகலிய) செல்வங்கள் பலவற்றை
யங்கொடுத்தான, என்றாலும - என்றுசொல்லினும் (அவை
யும் அமையாமல் என்றபடி) மீண்டு - மீளவும், அவனசெய்த
உதவிதனை-அது ஆரியோதனன்செய்த நன்றியை, யான்மறந
தால் - நான்மறப்போனுகில, தாமனாயாள்-இலட்சுமி, சோ
ந்து (என்னை) அணுகி, தீண்டுவளவு - பரிசிப்பாளோ என்று
கூறினன், (பரிசியாள் என்றபடி) எ-று.

நாடு இடவாகுபெயா, மீண்டு வினையெச்சததிரிபு, பல
என்பதணிந்துதியில் முற்றமமை தொகுத்தல. இது பண்படி
யாகப்பிறந்த பலவின்பாறபடாககைகு குறிப்பு வினேமுற்றபு
பெயா, பனமைபகுதி, ஈறு செடுதல சந்தி, அ பலவின்பால்
விகுதி, செலவம்ஒழிதல என்னுமபொருணிமுச்சிதோனறதி
தாமரையாளசோநது தீண்டுவினோ என்னுந் தொழினிசமுச்ச
சுயாலஉபசரித்தாரா, நனமை பலஇருபெயரொடநிப்பண்புத
தொகைநிலைத்தொடா, உமமைஉயாவுசிறப்பினுத எதிர்
மறைப்பெயரொச்சம குன்று பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஐ
எதிர் மறைவிகுதி, அனைத்தம ஒருபகுதி, ஸ்சாரியை, உகர
கேடு சந்தி, அ எச்சவிகுதி, உடன்பாட்டிலவயிரல் குன்றின
எனவரும், ஆவியனையாராகள் முதல இதுகாஹம் சேயநநநரி
பறிதலின்மேல நினறன், (சுசு)

குந்ததேவிகுறல்.

319. இ - ள். குயில் அரும் - குயிலிசையை பொந்த,
மெல் மொழியாள - இனியசொல்லையுடைய குந்ததேவி,
கூரது (கண்ணகூறியதைக்கோடிககவலை) மிகுநது, நமபி-
ஆணிநசிறந்தவனும, இயல் அரும் (உரிப) இலக்கணம் நிறை
நத, வேல் வேலையேந்திய, நீள அங்கநாடனதனை - வள
மிகுநத அங்க நாட்டரசனுமாகிய கண்ணனை (நோக்கி) உம
பா - தெய்வத் தன்மையையுடைய, இசல் ஏறுபோல் - போ
ரிலவல்ல நரசிங்கம்போல, உற்ற-(பெருக்களத்தில்) வந்து,
எதிரந்த அஞ்ஞானறு - (உன்னோடு போரசெய்ய) எதிரந்த
அக்காலத்தில், தம்பியனாகொலகை - (தருமனமுதலிய) உன
தம்பிமாகளைக்கொல்லுதலை, தவிரஎனருள -விடுவாயென்று
கூறினாள். எ - று.

போரில் எவ்வாறு முடியுமோ என்று கருதினாள் என பது தோனறக்கூர்ந்து என்றா, கூர்ந்து உரிச் சொல்லடியா கப்பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம கூர்பகுதி, ந சந்தி, ந இடைநிலை, உ எச்சவிருதி. இதுகொல்கை என்னுந் தொழிற பெயரின் முதனிலை யோடுமுடிந்தது. குயில எனபது முதற பொருள் அதில் இசை எனபது எஞ்சிநிறைவால் சொல்லெச்ச ம-இதனை அணிபுள் உவமைத்தொகைஎனபா. நமசி ஆணிற சிறந்தவன் - நங்கை பெண்ணிற சிறந்தவள். கவலை சொல் லெச்சம-மென்மொழியாளகவலை கூர்ந்து உயாதினையோடு கூட்டி முடித்தலால் திணைவழுவமைதி. தம்பியா ஒருமையிற டனமை வந்த வழுவமைதி. (௨௫)

எனனகூறுதல்.

320. இ - ள். பார்த்தனை - அருச்சுனனை, யானகோறல், நான்கொல்லுதல், அவன் கைபடுதல் (அன்றி) அவனுடிகை யாலிறத்தல், என்னும் வார்த்தை - எனநிற வார்த்தையை - மனமம்குழந்து - மனங்களிகூர்ந்து, உரைசெய்தேன் - (பல ரும் அறிய முன்னே) சொல்லி முடிவு செய்தேன், வேறகு, வேலால், பொரு - போர செயதற்குரிய, வெமச்சமாகதது வெயயபோககளத்தில், அப்போது எதிரந்தால் - அக்காலத் தில் (போரசெய்ய) எதிரந்தால், ஆங்கு - அவ்விடத்து. மற்று ஒருவர் உம தாம் - அருச்சுனனைவிட ஒருவரும், எதிர்-இல்லை எதிராவோரில்லையென்று (எனனகூறினாள்) எ-று.

பிரதையின் புத்திரனபார்ந்தன இது தத்திதாநதபதம் கோறல்முதனிலைநிரந்து விசுதிபெறுவந்த தொழிற்பெயர் கொல் பகுதி, தல் விசுதி, லகரக்கேடுந் தகரத்திரிபுஞ் சந்தி.

முதனிலைதிரிந்தவருந தொழிற்பெயர் பேறு, வேற்கு உருபு மயக்கம். மற்று வினைமாற்றுப் பொருளின வந்த இடைச் சொல் - கைப்படுத்தல் ஏதுப்பொருளில் வந்தமூன்றாம் வேற்றுமைத்தொகை நிலைத்தொடர். உமமை தெரிநிலைப்பொருட் டி. பொருள்வஞ்சமாக்களம் வினைத்தொகைக்குறிப்பு. எதிர்வரா என்னும் வினைமுற்று ஈறுதொகு எதிர் என நின்றது. (கொள்வாருங்கள் வருநோ) எனபதனால் அறிக. (௧௬)

குருந்தேவிகூறுதல்.

321. இ-ள். ஆகமஉற (தனது) தேகத்தோய் பொருந்த தழீஇ - (கண்ணை) தழுவி, ஆங்கு - அவவிடத்தில், வெம்சரம் - கொடிய பாணங்களை, கோத்து எய்து - (நாணில்) ஏறிட்டெய்து, விறல் ஆழிகும (எதிரந்தோர) உன்மையைக் கெடுக்கும், நலமகனே - மிகுந்தவீரதையுடைய எனது புத்திரனே, பஞ்சவா உள் - ஐவருள், பார்த்தன் உடனமலைநதால் - அருச்சுனனோடு போராசெய்தால், அஞ்சுதலைநாகம் - அஞ்சுதலையுடைய அச்சுவசேனனென்னும் பாம்பை, இருகாலதொடர்து ஒழிகளன்று (ஒருகாற ரெடுத்தலன்றி) இரண்டாமுறை தொடுத்தல் ஒழிகவென்று, உலாத்தாள் - சொன்னாள். என்று.

சரமகீழிப்பது. பஞ்சவருள் உள் கூட்டிப்பிரித்ததற் பொருளில்வந்த ஏழாமுருபு. “உடையானரசருளேறு” எனபதனால் காண்க. கோத்து என்னும் இறந்தகால வினையெச்சம் எய்து என்னும் எச்சத்தின் முதனிலையையும், அவ்வெச்சம் ஆழிகும என்னும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையையும் அவ்வெச்சம் மகன என்னும் வினைமுதற் பொருளையுங் கொண

டன. கோ, எப்பகுதிகள். ஐந்து அஞ்சுபோலி. மருஉ எனி
ஹம அமையும். தழுவி என்னும் இறந்தகால வினையெச்சம்
பாறு தோன்றத் தழீஇ எனத்திரிந்து நின்றது தழுவு ப
குதி. (௧௭)

322. இ-ள. செருகால் - போசெய்யும், தட்டம் கண்ணு
ள் - பெரியகண்ணையுடைய குந்தத்தேவி, தோரது - மனந
செளித்து, வம்பு அவிழ்தாரா - வாசனையொடு மலராத மாலை
யையணிந்த, மனனா - கன்னனே, மணிநெடுதோமேல்-மணி
பட்டிய நெடியதேரின்மேல், ஏறி - ஆரோசணித்து, நீ உமபி
யனாகொண்டு - நீ உனதமபியனா (குறறேவல்) கொண்டு,
நிலலாய ஏல் - நிலலாயாகில், ஒன்று அம்பு (அச்சுவசே
னன் எனலும்) ஓரம்பினை, இருசால் தொடராய ஆக-இரண்டு
தடவை பிரயோகஞ் செயயாதொழிவராயாக, நான் வேண்டு
வன என்றாள் - நான் (இந்தவரத்தை) வேண்டுகின்றேன்
என்று சொன்னாள். எ-று.

கால்ககுதல். உனதமபியர் உமபியர் மருஉ. நிலலாய
உடனபாடு எதிமறை இரண்டிற்கும் பொது. இவகு எதிர்
மறைமேல் நின்றது நில பகுதி, ல சந்தி, ஆ எதிமறை விசு
தி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, ஆய் ஏவல் ஒருமைவிசுதி; விசுதி
யின் ஆ முதற்குறை. உடனபாட்டில் வரில் நிலபகுதி ல் சந
தி, ஆய விசுதி. ஏல் வினையெச்ச விசுதி இது குறிப்பிலு
வினையெச்சத்தின் மேல் நின்றது. ஆக வியங்கோள் விசுதி
இது வழக்கு. வேண்டுவன வகர இடைநிலை நிகழ்காலத்தின்
மேல் நின்றது. ந-ப-கஅ-சூ-இல் “நங்கே” என்றழிகையால்.

323. இ-ள. எனமக்கள் ஐவாக்கு உம - எனதுபுத்திராக

ளாகிய ஐந்துபேருக்கும், மூததாய-மூததவனே, எழில் உறையும் - பொலிவுமிருந்த, மினனுகமம்-மின்னலையொத்த, பைம்பூண - பசிப ஆபரணத்தையணிந்த, விறல வீர - வெற்றியையுடைய வீரனே, வனமைகண் - வலிமைகளுள், வெமதிறல - மிகுந்தவலிமையையுடைய, மாநாகம் - பெரிய அசுவசேனனென்னும் பாம்பினை, இரண்டு ஆவது எயயாமை-இரண்டுதடவை பிரயோகஞ்செய்யாமைமாகிய, இடதவரம்-இடதவரத்தை, நான்இன்று வேண்டுவன - நாணிப்பொழுது வேண்டாதினதேன (என்று சொன்னான்) -எ-று.

எல்லாபாணங்களின் வலிமைகளுள்ளும் இது மிகுந்த வலிமையையுடைய தென்பாள் வனமைகண் வெந்திறல எனாள். வெம்மைஎன்னும் பண்பு மிகுதிமேல் நின்றது. மகள்கள காரணப்பெயர் மகபகுதி, அகரவீறுதொகுத்தல், களபலாபாலவிசுதி. மூததாய விளிவேற்றுமை. மூ பகுதி, த இடைநிலை, ஆனவிகுதி, தகரத்தோற்றமும் எனகரம் யகரம் ஆகத்திரிதலும் சந்தி. முதுமை என்னும் பகுதி ஈறுசெட்டு முதனீண-து. எழில் தொழிற்பெயர் எழுபகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இல விகுதி. ஆவது கட்டுரைச்சுவப்பொருளிலவந்த இடைச்சொல். எயயாமை எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். ஏய பகுதி, ய சந்தி, ஆ எதிர்மறைவிகுதி, கனைதனம் ஒருபகுதி, மைவிசுதி, உடன்பாட்டில் வரில் எய்தனம், எய்கினறமை என வரும். இது தனித்துநின்று முடிவு பெறுதலால் முத்தகம் “முத்தகச்செய்யுட்டனிரின்று முடியும்” எனபதனால் அறிகு-
கன்னன கூறுதல்

324. இ-ள. கோவேந்தனபாரி - அரசராக் கரசனாகிய பாண்டினமனைவியே, இரவலாககு உம் - யாசகாகமும், அந்த

ணர்கு'உம - மறையவர்க்கும், வேண்டிவது - வேண்டிய பொருளை, ரவேன (மறது) கொடுப்பவனாகியயான, அரவு- அச்சுவசேனனை, இருகால் - இரண்டிதரம், எயடாமை - பிரடோகஞ்செய்யாமைமைய, வேண்டில் - நீவேண்டுவாயாகில், குரவா - (இருமுதுகுரவுருள்ஒருவா)பணி-பணித்ததினினு, மாறுகொளவன ஓ - மாறுபடுவேனோ, தணியாது சொல எனருன - (இருப்பின) மறையாது கூறுபஎன்று சொன்னான். எ-று.

இதுகுரவாசொறபிழையாமைமேல்நிறைது. இரவலாதொழியடியாகப்பிறந்த பெயர்ச்சொல, இரவல(யாச்சுத்தல) டகுதி, அபலாபால் விசுதி. அநதணாசமுதாய ஆற்றலமேல் நிறதலால் இடிகுறிப்பெயா. பகுதி விசுதி முதலிய உறுப்பாற்றனமேல் நிற்பில் காரணப்பெயரில் வரும். வேண்டிவது வினையாலணையும்பெயர். குரவா, காரணப்பெயா, குரவு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அபலர்பால் விசுதி. குருகுரவு என வந்தத. பணிமுதனிலைத தொழிற்பெயா இதனிறதியில் நீக்கப்பொருளில் வந்த ஐந்தனுருபு தொகுத்தல். கோ உயாதினையிற்பெயா ஆதலால் கோவேந்தன என்னுந் தொடாககு அரசாககரசன என்றும். பாரிவட மொழித்திரிபுத்த பவம். காப்பாற்றுகிறவன என்பது பொருள். (௨௦)

325. இ - ன். நாகம் - (அச்சுவசேனன) என்னும் பாணத்தை, இருகால் - இரண்டிதரம், தொடாது ஒழியவேண்டும் என்று - பிரயோகஞ் செய்யாதிருக்க வேண்டுமென்று, ஆக உனாததீர் - பொருந்தச்சொன்னீர், அதுகேண்மின - அச்சையலைகசேனும், வேகத்து - விராவோடு, ஒருகால் - ஒருதரம்,

தொடுத்ததால் (ஒருபாணத்தை) பிரயோகஞ்செய்தால், உது பிழைத்தால் - அப்பாணத்தப்பில், யான - ஈான, பினை - மீட்டும, இருசாஸ்தொடாது ஒழிவேன - (அதனை) இரண்டாநதரம (கையாலும்) பரிசிககா தொழிவேன (அது எனதியற்கை பெனறுகறினா).

இது கன்னனதனதுவீரத்தினமேமபாடடையுணர்த்தியது பினைபின்பு, இது மீட்டு எனனும்பொருள் மேலினிதது நகத்திறபிறந்தது நாகம் இதுதத்திதாநதபதம். மலையினிடத்தாவது அல்லதுமரத்தினிடத்தாவது, நகம்சஞ்சரிப பிலலாதது. கேண்மின முன்னிலைபனம யேவலவினைமுறறு, சேளபகுதி, ளகரம் ணகரமாகத்திரிதலசநதி, மின்விசுதி, சேளம எனவழககிலவரும். அத்துசசாரிபவினையெசசப்பொருளிலவநதமுனறனுருபினபொருளமேல்நினைது. “சுறுகலோடு” “வரலோடு” என்பனவற்றுகாண்க. (உக)

குந்திதேவி கூறல்.

326. இ - ள். புத்திரனே - புதல்வனே' தருமன ஒடு, லீ - ண - தருமபுத்திரனோடு வீமனும், தனஞ்செயன உம் அல்லால் - அருசசனனுமனறி, இருவர் உம் - நகுலசகதேவரும், பொருகளத்து வந்து - போர்க்களத்தில் வந்து' உன ஒடு ஏனறு - உன்னோடெதிர்த்து, முட்டி - தாக்கி, நேர்வந்தால் உம் - போர்செய்யினும், கொல்லாய என்று - (அவர்களை) கொலைசெய்யா யெனறு, நான் உற்று ஒட்டினேன் - நான் (உனனை) அடைநது வரையறை செய்தேன், வேண்டுவன் (இதுதான்) இரக்கின்றேன (என்று குந்திதேவி கூறினா) எ - று.

பதவுரை.

தருமன முதலிய மூவரும் போரில் மிகவும் வல்லவர்; நகுலன் ஆகதேவன அவர்கள் போற சிறந்தவரல்லா என்பாள் வேறுபிரித்துக் கூறினாள். கீமசேனன நடுக்கஞ் செய்யும் சேனையையுடையவன். பின்மொழிதொக்கு முன்மொழி அப பொருள்மேல் நின்றது. முன்மொழி தொக்குப் பின்மொழி அபபொருள் மேல்வருதல் இந்திரகோபமகோபம் எனக்காண்க. தருமபுத்திரன் தருமன் என்பதும் அது. தநஞ்செயன பொருளால் திகிலுள்ளவனாகச் செய்ததவன்-ஏன்று இறந்தகால வினையெச்சம் ஏற்பகுதி, லகரம் நகரம் ஆகத்திரிதல்கூற்தி, ந இடைநிலை, உ எச்சவிசுதி. ஒட்டினேன இறந்தகாலத்தனமை பொருமை வினைமுற்று ஒட்டிபகுதி. (உஉ)

கனனன் கூறல்.

327. இ - ள். பொன்னே - இலட்சுமியே, எண்பயந்த எண்ணைப்பெற்ற, பொன்கொடியே - பொற்கொடி போன்றவளே, மின்னோ இடையாய் - மின்னலையொத்த இடையையுடையாய், அன்னாய் - தாயே, இன்று - இப்பொழுது, உனக்கு மறுப்பன ஓ - உனக்கு (கூறியவுறுதி மொழியை) மறுப்பேனா (மறுப்பேனாகில) முன் ஏ-தன்முன்னே, பெற்றதாய்வேண்ட (தன்னை) பெற்றதாய் இரக்க, மறுத்தான் என னும்வார்த்தை - மறுத்தா னென்னுமொழி, உலகு - உலகில் உற்று அழிபாரிற்கும் - பொருந்தி யழியாமல் நிலைபெறும், எ -று.

வார்த்தை பழிச்சொல் - இச்செயப்பபொருள் வினைமுதலாய் செயப்பபொருள்குன்றியநிற்கும் என னும் வினைமுறஞ்முடிந்தது. பெற்ற என னும் இறந்தகாலப்பெயரெச்

பெருந்தேவனுர் பாடல்

சம தாய எனனும் வினைமுதற்பொருளோடு முடிந்தது. முன் என்பதனிதுதியில் பிரிநிலை ஏ தொகுத்தல் இது இடைச்சொல்லாயினும் இடத்தை யுணர்த்திப் பெயர்த்தனமைப் பட்டு நின்றது. ஆழியா ஈறுதொக்க எதிர்மறைத் தெரிநிலைவினையே சசம். வாரத்தை உற்றுஆழியாநிற்கும் - ஓர் எழுவாயினபயநிலையாகிய இடையினின்ற எச்சங்கள் தனித்தனியாயநிற்கும் எனனும்வினைமுற்றின் முதனிலையைக்கொண்டன. (உரு)

328. இ - ள். கொற்றமஞ்ஞடையால் - வெண்கொற்றமக்கு டையினால், உலகு ஆண்ட - உலகினையாண்ட, கோவேந்தன தேவி-பாண்டுமகாராசாவின் தேவியே, பெற்றஉனக்கு (எனனைப்பெற்றவுனக்கு, அரிது (யாது) அரிது (எல்லாம் உன்னுடையன) நான்-யானோ, போ ஆழி - பெரியகடல் (சூழநத) ஹைய கததி - உலகில், மறறொருவர் - பிறர், வேண்ட - இரக்க, மறத்தவன் - மறுக்காதகொடுப்பவன், படை ஆனபோதின் கண (போருக்கதில்) ஆயுதத்தைத்தொடுங்காலத்தில், பார் (செயலால்) பாராய. எ - று.

தேவி அண்மைவிளி. ஆழி வினைமுதற் பொருளில் வந்த தொழிற்பெயர் ஆழ்பகுதி, இ விசுதி. படை கருவிப் பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்-படுபகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, ஐ விசுதி. மறறொருவர் பிறிதுபொருளில்வந்தமற்றெனனும் இடைச்சொல் விகாரப்பட்டுநின்ற ஒன்று எனனும் எண்ணுப்பெயரோடு கூடி ஒருசொன்னீர் மைத்தாயநின்ற மறறொரு பகுதி, வ் சந்தி, அர்பலர்பால்விசுதி. இதுபெயர்ப்பொருளையுணர்த்திப்பெயர்ச்சொல்லாய்நின்றது. நான் என்பதனிதுதியில் பிரிநிலை ஓகாரம் தொகுத்தல். ஓ அசைநிலை. ஆலுருபு கருவிப்

பொருட்டு. மருதவன என்னுமவினைமுற்று ாறுதொக்குமருத
என்கின்றது. (உச)

329. இ - ள். மறறவாககு - பிறாக்கு, என ஐ - சிறிதும்,
மருத எனனை - மறுக்காது கொடுக்கும் என்னால், வாயநத
வரம் - செய்யக கூடியவரத்தை, பெற்றாய - அடைந்தாய்,
பெற பேசல வேணடும ஓ (அதனை மீட்டிடும பெற) பேசுதல
தக்கதா, கறறபோா-பயின்றபோரில, வெலலும கணை-வெல
லும அசசுவசேனனென்னும் அம்பை, ஒருகால தொடடால்
உம-ஒருதரம் (அருச்சுனன்மேல்) பிரயோகஞ்செய்தாலும்,
நாலவரைஉம (அவனொழிந்த) தருமன் முதலிய நாலவரை
யும், ஒரு கால உம - ஒருபோதும், படி - உலகில, கூர்ந்து
கொல்லேன (உனக்குக கூறியதைக் கருதி) கொல்ல மாட
டேன. எ-று.

தருமனொடு என்னும் செய்யுள் முதல் இச்செய்யுள்
கூறும் கூறிய சொற்பிறழாமைமேல்கின்றன. சாரியையேற
றுநின்ற என் எனனுங்குறிப்பி வினைமுற்றுச சிறுமைமேல்
நின்றது. ஐ உருபு மயக்கம். கறற என்னும் இறந்தகாலப்
பெயரொச்சம் போரானனும் செயப்படுபொருளோடு முடிந
தது. ஒருகால் எனபதனிறுதியில் தெரிநிலையுமை தொகுத்
தல. தொடடால் என்னும் வினையெச்சம் தொடுவேன் என்
னும் பொருள்மேல் நிறறலால் அதனிறுதியினின்ற உம்மை
யும் தெரிநிலைப்பொருட்டு. “அவனுக்குக்கொடுத்தாலுங்கொ
டுப்பன உனக்குக்கொடேன” என வழக்கில் வருதல்காண்க.

330. இ-ள். அமமே-அன்னையே, நீர் வேண்டிற்று - நீர்
வேண்டியதொன்றை, பெற்றீர் - அடைந்தீர், அது நரநதேன-

அதனை (நானும்) தந்தேன, இங்கு - இவ்விடத்தில், நான் உம
மை வேண்டுவது-நான் உம்மை இரப்பதாகிய, ஒன்று உண்டு-
ஒருசெயலுண்டு (அதுயாதேனனில்) செமமை ஆலா - செந
நிறம்பரந்த, கதிரா - கிரணத்தை யுடைய, வேலகையான -
வேலையேந்திய கையை யுடையவனாகிய, அருச்சுநன் கை
பட்டால் - அருச்சுநன் கையால் (நான்போரில்) மடிந்தால்,
பல் அரசா முன ஏ (போர்க்களத்திலுள்ள) பல அரசர்கள்
முன்னே, முலை தருவீர் (உன் புதல்வனென்றறிய) முலைப்பா
லூட்டி நிற்பீர். எ-று.

அருச்சுநன் வெண்மை நிறமுடையவன். அம்மை அம
மே விளிப்புறு. ஐகாரம் ஏகாரம் ஆகத்திரிதல ந-பெ-சக-சூ.
இலமன் என்ற மிகையால். பெற்றீர் வினைமுற்று எச்சமாயப
பெற னினதும்பொருள்மேலநிறநலால் வினாவு பற்றிவந்தகா
லவழுவமைதி ஷெ-பொ-நூ-சூ. ஒன்று பண்பாகுபெயர். மு
லைபாலமேல நின்றலால் முதலாகுபெயர். வேண்டிற்று வன்
றொடா குற்றியலுகரம் ஆதலால் வருமொழி முதல் வல
லெழுத்து மீச்சுது ஷெ - உயி-நக-சூ. முன என்பதனிறுதி
யில் பிரிநிலை ஏ தொகுத்தல். நந்தேன தன்மை யொருமை
இறந்தகால வினைமுற்று ஈ பகுதி. (உசு)

331 இ - ள். தாராபொவியும்-வெற்றிமாலையால் விளங்கும
தோளான் - தோள்களையுடையவனாகிய, தடம்சிலைகை - பெ
ரியவில்லையேந்தியகையையுடைய, பாரததன்ஆல் - அர்ச்சு
னனால், போர்க்களத்தில் - யுத்தகளத்தில், பான்மாண்டபோ
துஅகத்து - நானிறந்தகாலத்தில், அமாஉள்தாககு - போரில்
மோதுதலையுடைய, தேர்வேநதர்காண - தேரையுடையஅரச

ந்தள்காண, செருககளத்துஞ-அப்போர்க்களத்தின கண்ணே,
நீர் ஆங்குவந்த - நீர்வவிடத்துவந்த, ஆர் அமுதம்தருவீர்-
பெறுதற்கரியமுலைப்பாலுட்டுவீர். எ-து.

தாககுமுதனிலைத்தொழிற்பெயர். காலங்கரந்தபெயரெ
சசமாகக்கொண்டால் தாககுமஎன்பபொருளபடும். காணஎ
ன்னும் நிகழ்கால வினையெச்சம தருவீர்என்னும் முன்னிலைப
பன்மை வினைமுற்றின் முதனிலையோடு முடிந்தது. செருகக்
ளம் என்னுநதொடாமுன் அகரசுகட்டுதொகுத்தல். ஆர்அரு
மைஎன்னும் பண்புப்பகுதியினாற்றிலுள்ளனவெட்டு முதனி
ண்டது. நானுகெட்டுமுதனீண்டு. 'முற்றமுற்றெரோவழி' என்
றதனாலமுற்றியலுக்கரங்கெட்டு நினறதெனினும்அமையும். தா
ரப்பொலியும் ஏதுப்பொருளிலவந்த முன்றும் வேற்றுமைத்
தொகையாதலால் வருமொழி வலவெழுத்து மிக்கது. தடஞ
சிலை உரிச்சொற்றொடர். (உஎ)

332. இ-ள. போர்க்களத்து இல் - யுத்தபூமியில், யான
பொருது-நானபோர்செய்து, பொன்றினால் - மடிந்தால், தீக்
கடன உம - தகனஞ்சிறியைகளையும், நீர்க்கடன உம - திலதாப
பணமுதலிய கிரியைகளையும், எமபியாஆல-தருமனமுதலிய
எனதம்பிமாகளால், சேர்ச்சும - பொருந்திய, மருமலரும்
தாரார் - வாசனையோடு மலாந்தமாலையையணிந்தவர்களா
கிய, மணிமுடியாக்காண - இரத்திரம் அழுத்திய கிரீடத்தை
யுடைய அரசர்கள் காண, செயவிப்போ - நடப்பிப்பீர், உரிமை
உடன் - உரிமையோடு, உவந்த - வெறுக்காது, செய்யின்
(இடையிலுள்ள கிரியைகளையும்) செய்யுங்கள். எ-து.

தீக்கடனுக்கும் நீர்க்கடனுக்கும் இடையிற் சில பெண்
களால் நடப்பனவும் உளவாதலால் உவந்த செயயின்

எனத் தனவினையாற் கூறினான். தீக்கடன நீர்க்கடன் உருபும பயனும் உடன்றொகருவந்த மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடாகள். பொருது இறந்தகாலவினையெச்சம் பொருபகுதி, த இடைநிலை, உ எச்சவிஞ்சு-இது பொன்றினுள்ளன னும் எதிர்காலவினையெச்சத்தின முதலிலேயோடு முடிந்தது பொன்று பகுதி. என்றம்பியா எம்பியா மருஉ. சேர்க்கும் தன்வினைப்பொருளில் வந்த பிறவினைப் பெயரொச்சம் “நினாயாமா சோகரு நெடுங்குன்றநாட” என்பதனாற் காண்க. உடன உருபு வினையிலுடனிச்சமுச்சிப்பொருட்டு. (2அ)

333. இ-ன் உனஉடையமைந்தாக்கு - உன்னுடையபுச்சுதி ராகளுக்கு, இ உண்மைதனை - இறந்தவுண்மையை, உரைக்கில (நீர்) எடுத்துச்சொன்னால், அன்னவாகள் - அததருமன முதலிய ஐயர்களும, பாசம் - (சமகருரிய) பாகத்தை, எனக்குள் அளிப்பார - எனக்கேகொடுக்காநிற்பா, யான அதனை - ரான அப்பாகத்தை, பின் - பின்பு, நங்கு - இவவிடத்து, எனது தோழற்கு ஏ - என்னுடைய சினேகனாகிய துரியோதனனுக்கே, கொடுப்பேன் - கொடுக்காநிற்பேன், ஆதல் ஆல்-ஆகையால், ஆங்கு - அவவிடத்து, அவாகட்கு அரசு இல்லலை - அததருமனமுதலிய ஐவாகட்கும் அரசியல் இல்லலை (என்று கன்னன கூறினான்) எ - று.

உரைக்கில என்னும் வினையெச்சத்தி னீறு இறந்தகாலத்தின்மேலுநின்றது. மைந்தர்காரணப்பெயர்மைந்தது (வலிமை) பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, அர்பலாபாலவிகுதி. நங்கு தனமையொருமையிலும், கொடு ஆங்குபடாக்கைக்கண்ணும்வருதல் வழாநிலை. எனக்கு என்பதனிறுதியில் பிரிநிலை ஏ தொகுத

தல். அன்னவர்கள் சுட்டிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த பலா
பாற்படாக்கைப் பெயாச்சொல் அபகுதி, ன விரித்தல் விகா
ரம், னகாரமும்வகரமும்தோன்றுதல் சந்தி. அர விசுதிப்பொ
ருள விசுதி, களவிசுதிமேல்விசுதி. (உக)

குருதிதேவிசெய்கை.

334. இ - ள். முனசெயதபாவததால் - (நான்) முற்பிறப்
பிறசெய்த பாவததினால், முதநாய (ஐவாக்ரும) முன்பிறந்த
வனாகியகன்னனே, உண்ணைபிரிந்தேன்-உண்ணைபிரிந்திருந்தே
ன், எனசெய்தால் - என்னபுண்ணியஞ்செய்தால், இப்பிழை
தான் - இரத்தப்பாவம், தீருமளன் - சழிப்புமென்று, பொன்செ
ய்த - விசித்திரமாக அலங்கரித்த, மட்டு அவிமும்மதாரன் ஐ-
வாசனையோடுமலர்ந்த மாலையையணிந்த கன்னனை, மாபு
உற-மார்பிலமுந்த, தான் அணைத்து-தானிடுகத்தழவி, வீட்டு
(சமுதியகைய) நெடுமுத்து, அவள் உம விரைந்து மீண்
டாள் - அககுருதிதேவியுமவிரைந்து திரும்பாநிற்பாள், என்று.

இடைக்குறையாய் நின்ற எவன் எனனுக்குறிப்பு வினை
யாலணையும்பெயா புண்ணியத்தின் மேல்நின்றது. என செய்
தால் ஆசகப்படுபொருளிலவந்த இரண்டாம்குறையுமைத்தொ
கைநிலைத்தொடர், அணைத்துவீட்டு எனனும்வினையெச்சங்கள்
ஒன்றனை யொன்று கொண்டு மீண்டாள் எனனும் வினைமுற
நின் முதனிலையோடுமுடிந்தன. மீண்டாள்விரைவுபற்றிவந்த
காலவழுவமைதி. (உ௦)

335. இ - ள். பாாஆளும் - உலகினையாளுதல்காரணமாய்
பாண்டவர்க்குஆ-பாண்டுபுத்திரரொருட்டாக, எனமகனை.
எனதுபுத்திரனாகிய கன்னனை, கோளநாகம் - குற்றத்தை

(செய்யும்) அச்சவசேனை, வேண்டி (இரண்டுதரம் எப்பா
மல்) வேண்டி, கொலைநாந்தேன் - கொலைசெய்யவுடம்பட
டேன், ஆனால் உம் - ஆயினும், பாவம் இது-பாவமாகிய இச்
செயனக, தேவர்க்கு ஆங்கு இல ஒ (என்னையேயிட) கண்ண
நூத்திக்கு இல்லாதபோமோ, திரிவுஇல ஒ (அவரிடசுத)
செல்லுதலில்லாது எனமேல வந்து தீருமோ, தாங்குஇல ஒ-
(அவரும்) சுமத்தலில்லைபோ, யாவாக்கு ஆம் ஒ-பாவமிடத்த
நாமோ (நான் அறியேன என்று குருதிதேவி மனத்தொடு
சுநித கவலையடைந்தாள்.) எ-று.

பாணி புத்திரா பாண்டவர் இது தத்திதாந்த பதம்
ஆனம் எனனும் பெயொச்சம் ஆளுதல் எனனும் தொழி
பெயரப்பொருளில் வந்தது “நினைமுகவாணுமருத்தினேன்”
என்பதாறகாணக. பார காரணப்பெயா பர வினைப்பகுதி,
முதனீருதல்விசாரம், ராறகரங்கெடுதல் சூந்தி. “விழுவிழ்”
என விழுதினமேல் நிறறல்காணக. விழுதியொடு கூடிநீன்
சுட்டு, பாவத்தினமேல் நிறறலால் பாவமிதுஎனனொதொடா
இருபெயரொடும் பண்புத்தெரகை. தேவா உயாவின கண
வந்த பால்வழுவமைதி. “ஆங்குஅசைநிலை. ஒஐயப்பொருடம்,
யாவாககாம் எனபதனியுதியில் ஓகாரம் தொகுத்தல். (நக)

336. இ-ள். நல் தவத்தின மிககோன (கொடைமுதல்ய)
நல்ல தவத்தில் உயர்ந்தோனாகிய கன்னன், ஆர் அணங்கே-
அரிய தெய்வப்பெண்போலவாய், பாரதத்து உள்பட்டேன்
ஆயில்-பாரதப்போரி லிறந்தேனாகில் (வருதல் இல்லை) புட்டே
ன் ஆயில் - இறவேனானால், பாண்டவர் பால்;- பாணி புத்
திரராகிய தருமன் முதலியோரிடத்து, நான் ஆர்வம் ஒடு

வருவேன் - நான் விருப்பத்தோடுவராதிற்பேன, சீர் மிகுத்த
உன் - சிறப்பு மிகுந்த வுனது, பொன்கமலம் - பொன்னிற
மாகிய தாமரை மலர்போன்ற, பாதம் புரிகின்றேன் - திரு
வடியை வணங்கா நிற்பேன, போம னென்றான் - எழுந்தரு
ளும் என்று கண்ணன் கூறினான். எ-று.

செயநனநியதிதல, சொற்பிறழாமை, குரவர் சொல்
தவற்றமை, வீரத்தினமேம்பாடு, கொடை, கொடுத்ததமற
மை முத்தவிய நற்குணங்களை நற்றவம் என்றார். ஆயில் என
னும் வினையெச்சம் பாரதத்தட்ட்பட்டேன் எனபதனோடு கூட
புதலால் கடைநிலைத்தீவகவணி வருதலில்லை சொல்லெச்சம்
“பொருளசோ புசுழபுரிநதா” எனபதில் புரிநதார் இடை
விடாது சொல்லுதலமேல நிறைவபோல இறுகு வணங்குதல
மேல நின்றது. மிகுத்த அகரவீறு தொகுத்தல். (நஉ)

குந்திதேவிசெயகை.

387 இ - ள. மாயனஉடனநிறகு - கண்ணன்தன்னோடுநிற
றலால், மலையாதோள் - மலயுத்தத்தா லுயாரத தோளையு
டைய, பார்த்தன் - அருச்சுனன், இவனைகொல்லும்என - இக்
கண்ணனைக் கொல்லுவானென்று, குலையா, (மனம்) நிலை
லங்கி, நல்லமலர் - நல்லவாசனையையுடைய மலரை (அணி
நத) கரா ஆரும் - மேகததையொத்த, பூகுழலாள் - பொலி
வையுடைய கூந்தலையுடைய குந்திதேவி, நினைநது (வருங்கெ
யிதியை) நினைந்து, காதல ஓடு (புத்திர)விருப்பத்தால், கண்
இணைகள் - இரண்டுகண்களும், நீர்வாரபோனான்-நீர்சிறந்தப
போயினான். எ-று.

மாயன் மாயையில்வல்லவன். கொல்லும் திணைபாலகட்
குப் பொதுவாகிய வினைமுறது, பார்த்தன் எனனும் சிறப்பு

புப்பெயரால் பொதுமை நீங்கி உயாதினை யான்பானமேல்
நின்றது. காகாரணபடையா கருமைபண்புப பகுதி, ஈறுகெ
டுத்தும் முதலீனாதலும் சந்தி, இது மேசத்தனமேல் நிறை
லால் பண்பாபுபெயா, வாரஎனனும் சினைவினையெச்சம போ
னாள் எனனும் முதலவினைமுற்றின முதலினையோடு முடிந்த
து. வாரபகுதி, குலையாசெய்யா எனனும் வாய்பாட டிறந்த
காலவினையெச்சம். நிறக்காரணப பொருணமேல் நிறைலால்
டிறந்தகாலவினையெச்சம். (நூந)

338. இ-ள். வேயானையதோளாள் - மூங்கிலை யொத்த
தோளையுடைய குந்திதேவி, வெனறி - வெற்றியையுடைய,
நெடுவேல - நெடியவேலை (ஏந்திய) விசயனமேல் - அருச்ச
னனமேல், கணைகள் வேறுஆக - மற்றைப்பாணங்க ளொ
ழிப (அச்சுவசேனன எனனும் பாணத்தை) எனறுஉம - எப
பொழுதும், இருசாலதொடான ஆககி (சன்னன) இரண்டு
தரம் பிரயோகஞ்செய்யாதவனாகச் செயது, அங்குவிரைந்து
சென்று - (கண்ணமூர்த்தி இருங்கும) இடத்திற்கு விரைந்து
போய், கோயில்குறுகி (அவாள்முந்தருளி யிருக்கும்) கோயி
லையடைந்து, குலமாறுககு - சிறந்த கண்ணமூர்த்திக்கு, உற
று உரைத்தாள் - பொருந்த (விடாது) கூறினாள். எ-று.

விசயன வில்லால் வெற்றியை யடைந்தவன். குந்திதே
விவேண்டியது அச்சுவசேன னெனனும் பாம்பை யாதலால்
கணைகள் வேறுகளன்றார். உற்று செயவெனெச்சத்திரிபு. வெ
னறிதொழிற்பெயா வெலபகுதி, தி விசுதி, லகரமுந தகா
மும நகரமாகத்திரிதல் சந்தி, நகரம் நகரமாதல் மெலித
தல விகாரம், கோவில் கோயில இலகண்பபோலி, கோயில

நாறுநீர - மெ - உக - கு அலதிரியாது - நே - உரு - கக -
கு இல “விகாராதியலபும” என்ற வறி பெற்றது. வெங்க
ணைகள் எனவும் பாடம் உண்டு. (௩௪)

கண்ணமூ, திசெயகை.

939 இ - எ. தாராணி மேல - உலகினகண, முன வருகால -
முனடி ஒரு தாலதகல், வலநெம்மபுளவாய - வலியநெடியபற
வையின்வாயை, பிளந்தமால் - பிளந்தகண்ணமூததி, எழில் -
நேற்றந்ததையுடைய, மணிதேர் - மணிகடடியதேராகள், பின்
ஆக - பின்னேவா, தேனேடை (யானேமுதலிய) படைகளே, முன
னேரால் - முன்னேபோருமபடி, பணிதத - ஏவி, ஏனேநடு (முன
உமபின்னம்) ஒழி தடுக்கையில், ஆக - ராணக, வானகாமுன -
தேவாநகரகாண, பன - னை, நெய்நதொழிநுன - நெடியதே
ரில் மேல ஆரோகணிதாரை. எ - னு.

தனனைகநொலகை சொக்கினவடிவமாயவந்த ஒரு அசுர
னதுவாயையபிளந்தார எடைபுராணவரலாறு அவவசுரன
பெயர பகாசுரன். செல்பபண்ணிஎனவுமபாடம். பணித்து
இரந்தகாலவினையெச்சம் பணிபததி, தசந்தி, திஇடைநிலை,
உஎச்சவிததி. ஆகப்பணிததுஎனனும் வினையெச்சங்கள் தனித்த
னியாயஏறினானஎனனும் வினேமுற்றினமுதனிலையெக்கொண
டன. உரப்பிளந்தருமெழிவல்லெழுத்தியல்பாதல ந - மெ -
உக - கு - இல மேல என்றமிகையால். (௩௫)

340 இ - எ. கொடி - கொடிபேரல் (விழும) மாரி - மனழத
தாராணய, தடுத்த - (கோவாந்தநகிரியால்) தடுத்த, மாரிஅணை
யில் - உலகம். பமைத்த ஆகிசேஷனாகிய சாப்பசயன் ததில்

(எழுந்தருளிய) மால் - கண்ணமூர்த்தி, வரி-வரிபொருந்திய திண்-வனமையையடைய, அரவக்கொடியான - சாப்பக்கொடியையுடையவனாகிய துரியோதனன் (செய்த) வஞ்சனையை வென்று - வஞ்சனையைக்கடந்து, பரிவாரம்-சுன்னைச் சூழந் திருக்கும். பாரவேந்தர் - உலகினையாளும அரசர்கள், சூழ-சூழநதுவர, மூரிகொள-பெருமையமைந்த, தீஆல-வேளவிந தீயால், ஒலிமுழங்கு - வேதவொலிமுழங்காநிற்கும், மாநாடு-பெரியஉபப்பிலாவியததை, அணைந்தான்-சேர்ந்தான். ஏ-று.

தரை தறை, பிரிதல் பிரிதல் எனவழங்குதல் போல முறி முறி எனவந்தது எனக்கொண்டு, ஆலிலையாகிய சயனத தில் எனப்பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. துரியோதனனுடையகொடுமையை யுணர்ந்துதற்கு அரவக்கொடியான என்றார். நந்தன்முதலியோர் தனக்கு இடுமபலியைக் கண்ணமூர்த்தியினனுஞ்ஞாயாற்றவிரப்ப, அதுகண்டுதேவேந்திரனமனம் புழுங்குச்சத்த மேகங்களையும் ஏவ, அவற்றற்றுன்பமடைந்த பசுக்கூட்டங்களைக் காதற்ற்பொருட்டிக் கோவாததற்கிரியைக்குடையாக எடுத்தான் எனப்பது புராணவரலாறு. மாரிகொடி எனப்பதற்கு மழையாகிய கொடுஞ்செயல் எனப்பொருள்கொள்ளலும் ஒன்று. கொடி பண்படியாகப்பிறந்தபெயர்ச்சொல் கொடுமைபகுதி, நறுகெடுத்தலும் உகரத்திரிபும சந்தி, இ பெயாவினாதி. வென்று சூழ என்னும் வினையெச்சங் கள்தனித்தனியாய் அணைந்தான் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையைக்கொண்டன. மூரி முரி, தீயால் தியால் குறுக்கல விகாரம் “தீருந்தார் நன்றெனநேன றியேன” எனப்பனல் உறிந்.

341. இ - ள். ஒசை வண்ணன் - கடல்போலும் கரிபநிறமுடைய கண்ணமூர்த்தி, பலநாடிகடந்த - (இடையிலுள்ள) பலநாடு மீள்கடந்தது, நல நெறிசுள் நீங்குபோய் - நல்ல வழிச்சுள்ளின்று நீங்கிப்போய், காடுமமலையும் யாறும் - காடுமலை ஆறும் ஆசிய, கை - இடத்தை, கடந்தபோய் - தாண்டிச் சென்று, கோடாது (நீங்கிலைமயி னின்றும்) தவறாது, செங்கோல் - நீதியை, நடந்தும் - செலுத்தும், தருமனநகா - தருமனது உப்பிலாவிதத்தை, சென்று - அணுகி, அங்கு அடைந்தான் - அங்குச்சேர்ந்தான். எ - று.

செங்கோல் எனனும் உவமைப் பெயர் உவமிக்கப்படுபொருளாகிய நீதியின்மேல் நிறைவால் உவமை யாகுபெயர். கோடாது எதிர்மறைப் பெயரொச்சம்கோடுபகுதி, உகரக்கேள்சுந்தி, ஆ எதிர்மறைவிசுதி, அனைதனும் ஒருபகுதி, துசாரியை, உகரக்கேள்சுந்தி, அ எச்சவிசுதி. இப்பகுதி கொடுமை எனனும் பண்படியாகப்பிறந்தது. நெறிசுண்கி நீக்கப்படுபொருளிலவந்த ஐந்தாமலேபறுமைத் தொகைநிலைத் தொடர். கடந்த நீங்குபோய் கடந்துசென்று எனனும்வினை யெச்சங்கள் அடைந்தான் எனனும் வினைமுற்றின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன. கடவினைப்பகுதி. கை இடம். (ரு௮)

கண்ணமூர்த்தி கூறல்.

342. இ - ள். நாக்ககொடியானைகண்டது உம் - துரியோதனனைப்பார்த்ததும், நல நெய்மீதோ - நல்லநெடிய தேரில் வல்ல, மேகம் கொடியானதன் - மேகக்கொடியை யுடைய விதுரன், தன் வில் இறுப்பு உம் - தனது வில்லைமுறித்ததும் பாகத்து ஆல் - (உறுகளுக்குரிய) பாகமுறையால், ஐந்துஉடா

களவேண்டியது உம் - ஐந்தார்களை (துரியோதன னிடத்த) இரந்ததுவும், வேண்டமுடிந்தது உம் (நான) இரக்க (அவன்) கொட்டென்னென்றதும், நயந்தது - விருமபி, நஞ்சு ஊர் - நஞ்சு பொலதகோபநதலைக்கொள்ள சொன்னான். கூறினான். எ - று

ஐவா ஆநல்லபாகததால் என்றார். கண்டது, வேண்டியது, மறுத்தது, இறுப்பு என்னும்தொழில் பிசுழ்ச்சிபாலவருங்காரியங்களை அத்தொழில் களாறகூறிபது உபசாரவழககு கூறிடோதனன் தீக்குணத்தையம் விந்நானநநிறியையுங் கூறுவார் நாகக்கொடியான மேகக் கொடியான என உடைமை மேல் ஏற்றிககூறினார் கண்டதுவுமமறுத்ததுவும் வருமொழிமுதல உயிரவரக்குற்றியதுரந் கெடாதுமபடு மெய்பெறுதலந - உயி - கசு - சூ - இல ஓநிம் என்றமைபால். கொலுந்தனமையில் இரண்டும் ஒரு ன்மைய ஆநல்லகோபததை நஞ்சு என்றது உவமையாகுபெயர். (நுஅ)

343. இ-ள. கொற்றம் - வெற்றியையுடைய, அரவு உயாத தோன-துரியோதனனது, கொயில் கணநினுமபோய்-கோயில்குதி னினும போய, வெற்றி - வெற்றியையுடைய, விதுரன் அகத்தது - விதுரனவீட்டில், உண்டமை உம்- உண்டமை, பெற்றியிசு-நல்லொழுக்கமிதுநத, மாதாவைகண்டு-குநத்தேவியைக்கண்டு, மனமதேற்றியதுஉம் - (கவலையினீங்கு) மனநதெளியச் செயததும் ஆகிய, அவற்றை - அவைகளை, வேத அதிபன் - வேதங்களுக்குத் தலைவனாகிய கண்ணமூர்த்தி மிகு உரைத்தான் - விளங்கச்சொன்னான். எ - று.

அரவுயாததோன அரவக்கொடியையுயாததுப் பிடித்தவன். அரவுகொடிமேல் நிறறலால் தானியாகுபெயர். கண

இடப்பெயாச்சொல் ஆதலால் நின்று என்னும் நீக்கப்படு பொருளில் வந்த ஐந்தாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு ஏற்று நின்றது. உமமை அசைநிலை. உண்டமை இடைநிலை பெற்று வந்ததொழிற்பெயர் உண்பகுதி, டிறநத்கால விடைநிலை, அசாரிபை, மை தொழிற பெயர் விழுதி. வேதம் தெரிவிப்பது. வேதஅக்பனவேதாதிபன நாககசந்தி. மிகுரு செயவெனெச சததிரிபு. மறறு அசைநிலை.

(௩௯)

344. இ-ள. வாள - ஒளியையுடைய, இரவிமைநதன்-சூரியனபுர்திரருநிய கன்னனது, மணி - இரத்தினம் அமுத்திய, கவசகுண்ட லவகள் - கவசத்தையும் குண்டலத் தையும், கோளஅற - (அவனது) வலிமைகெட, யானஏவ - நானபணிப்ப, மாமறையோன் - பெரிய அநாணை (வழுவ மாகத்தே வந்திரன்சென்று) கொண்டமை உம - பெற்றதுவும், செம்ம உரைத்தது உம - (அத தேவேந்திரன் சிகாம ணியைப்பற) இனியசொற்களைக் கூறியதையும், ஆழியான - சககரமேந்திய கண்ணமூர்த்தி, தோவேந்தனது - தேரையுடைய தருமபுத்திரனுக்கு, ஓரது - ஆராய்ந்து, உளமகிழ - மனமகிழ, உற்று உரைத்தான் - பொருத்தக்கூறினான். எ - று.

ஆழியான உற்று உரைத்தும்பாடம். கவச குண்டலவள்ள “சங்கபடகம்” போலப்பிளவுபடாது நிற்கலால் உமமைத் தொகை, இது அஃறிணையாதலால் கவசகுண்டலம் என ஒரு மையிலுமவரும். செம்மை என்னும் பண்பு இனிமை மேல நின்றது, இது சொல்லையுணராததலால் பண்பாகுபெயர். உளமகிழ்தினை வழுவமைதி. ஓர்ந்து இறநத்கால வினையெச்சம் ஓர்ப்பகுதி, ந சந்தி, த இடைநிலை, உ எச்சவிழுதி. உற்று செய

வெனெச்சுத் திரிபு. கோள்முனிலை திரித்தொழிலாகுபெயர்
அற ஏவ னெனும் வினைபெச்சங்கள் தனித்தனியாய்க்கொண்
டமை எனனநொழிற்பெயரின முசுனிலையோடு முடிந்தன.

345. இ - ள். கொணநவில் - அச்சம் அமைந்த, வேல - ஆயுத
மாகிய, நாகம்கொடி - அச்சவ சேனனாகிய தீயதொன்றை,
தடுப்ப (இரண்டுதரம் எய்யாமல்) தடுக்க, குருதிதனலு - குருதி
தேவியை, கன்னன இடை, கன்னனிடத்து, வீட்டது ஒருகா
ரணம் உம் - அனுப்பியதாகிய ஒருகாரணத்தையும், முன்னி
வருவாரதம்கு - (தன்னை) கருதிவரும் அடியவா களுக்கு,
அருள் - (வேண்டியதொன்றை) அருள்செய்ய, அத்திகிரிமன
னும் - அத்திகிரி பி லெழுந்தருளிய, பெருமான - இறைவனா
கிய கண்ணமூத்தி, பெயாநது உரைத்தான் - மீளவுறுக நி
ன்ன. எ - று.

அத்திகிரி காஞ்சி புரத்திலுள்ள ஒருந்ருப்பதி. கொடி
கொடுமையுடையதுகொடுமைபகுதி, நாம உகரக்கேடுமசந்
இ பெயாப பொருளவிருதி. வீட்டது எனனும் வினைமுறதுப
பெயரொச்சப பொருளிலவந்தது. முன்னி இறந்தகால வினை
யெச்சம் முன்பகுதி, னசநதி, இ எச்சவிருதி. பெருமான பெ
ரியமகான என்பதுபொருள். மன்னும் இடைச்சொல்லடியா
கப்பிறந்த பெயரொச்சம், மன (~~ஆன~~) இடைச்சொற்பகுதி,
இதுபெருமான எனனும் வினைமுதற்பொருளோடு முடிந்தது.
பெயாநது வினையெச்சத்திரிபு பெயர்ப்பகுதி. கொன அச்சப
பொருளிலவருதல் “கொணமுனை” எனப்பதனாகாண்க. ()

தருமன கூறல்.

346. இ - ள். உலகத்து - உலகத்தில், இருள் நீங்கல் உம் -
இருள்நீங்குதலும் ஒளிவருதலும், உனபொருட்டு அன்று ஒ-

உனநிமிதத்தா லல்லவா, நிலனஉம்விசும்புஉம்ஆய் நினரூய-
பிருதிவிமுதல ஆகாயமி நதியாகியபஞ்சபூதங்களுமாகநின்ற
வனே, உலகுககு உம (எல்லா) உலகங்களுக்கும், ஒன்று உரு
ஏ நீ ஆரூய-ஒருமூர்த்திபே நீயானாய், எங்கள் திரு - எங்கள்
செலவம், உன ஆல ஏவந்த திரு அன்று ஒ - உனனூலேவாத
செலவம் அல்லவா (என்றுதருமனசு நினுன) எ - று.

எல்லாவற்றையுமபடைத்தபிரமன என்பான உலகத்திரு
ணிங்கல உனபொருட்டே எனவும், எல்லாவற்றிலு நினறு
காகடும் திருமால எனபான நிலனும் விசும்புமாய் நினரூய
எனவும், மகாபிரளையத்தில் எல்லாததேவனாயும் ஒடுக்கி நிற
கும்உருத்திரமூர்த்தி எனபான உலகுக தருவொன்றேயானாய்
எனவுங்கூறினான். இருள் நீங்கலென்றதனால்ஒளிஉரு தலஎன்ற
துற-பொ-எ-சூ-ஆல. இத்தனைவடநூலாராஉபலககணம் எனபா
நிலனும் விசும்புமாயஎன்னுந் தொடரின இடையில்உள்ளனம்
றைநதுநிறதலமொழிவருவித்தல எனனுமவிதி “இடையிலுள
ளன எல்லாமறைதலால்” இலககணக்கொத்து. எங்கள் திரு
பொருட்டிந்தின் கிழமைப பொருளில் வந்த ஆறாம் வேற்று
த்தொகைநிலைத்தொடா. திரு ஆரியச்சிதைவுதற்பவம், செய
பட்டுபொருளில் வந்த இத்திரு எனனும எழுவாய் உனனூலே
வந்ததிரு எனனுமபயனிலையோடு முடிந்தது. எங்கள்செலவம்
உனனூலே வந்தது எனவுழக்கில் வரும். நிலம் நிலன இறுதி
நிலைப்போலி. நிலம் எனபது நிறதல எனனும பொருளமேல
நிறதலாலகாரணப்பெயாஎனபாரும் உளா. தொழிற்பெயரா
யினபோலிவிதிபெறுது எனபாரும் உளா. உலகுககு எனபத
னிறுதியில் முறறுமமை தொகுத்தல். (சஉ)

சஞ் சயன துது.

காந்தாரிகூறல்.

347. இ-ள். குருகுலத்தாரகோவே - குருகுலத்தாரக உரசனே, மாயன்-சுண்ணமூர்த்தி, எழுந்தருளி வந்தசகால-(இங்கு அடிகளது தவனாக) எழுந்தருளிவரில், மற்றவர்களு - சிருமனமுதலிய ஐவாசுரிய, தாயமகொடுக்கை - பாசுததைக கொடுத்தல், தாம அனறு (நமதப்) நஞ்சியல்லா, ஒருகுலத்தாரகடி - ஒருகுலத்திர பிறந்தவா (தமமுள்) ஒருமித்த, உலகு அளவது அனறு ஒ-உலகினை யாநாடா லல்லவா, குணம (அரசருடியிற்பிறந்தவா) குணம (என்காந்தாரி துரியோதனனே நோக்கிக் கூறினாள்) எ-று.

மாயனமாயயிலவல்லவன். எழுந்தருளி உயர்வின்சுணவந்த இறந்தகால வினையெச்சம எழுந்தருளபகுதி. இ எச்சவிசுதி. கொடுக்கைதொழிற்பெயாகொடுபகுதி, க சந்தி, கை தொழிற்பெயாவிசுதி முனடி தொடங்கியதை முடித்தற்குப் பின்பு உலகியலடி எடுத்துக்கூறியதாலிதுவேறதுபொருள் வைப்பணி “முன்னொன்று தொடங்கி மற்றது முடித்தற்குப் பின்னொருபொருளி னுலகறிபெற்றி - ஏற்றிவைத்துனாபபது வேறதுபொருளவைப்பே” தண்டியலங்காரம். (சுங்)

துரியோதனன் கூறல்.

348. இ - ள். நல்லாளே - நற்குணமுடையவளே, பணவிடா-இசையைப்போதத், மெலமொழிபாய்-தண்ணியசொறகளையுடையாய், எல்லாம் உம இழந்திடின உம-எல்லாச்செல்வதையும் நான் இழப்பினும், இன்று - இப்பொழுது, என உயிர் விடின உம் - எனது உயிராவிட்டாலும், மலஜாதோள -

மறபோர் நிறைந்த தோளையுடைய, மனனள்ளலாம்-அரசா
களெல்லாரும் - மாணடிமுன உம - இரந்ராலும், பாண்ட
வாகரு - பாண்டவாகருடா, யான உன் அரவும - நானவரி
ரோடுள்ளவளவும, மணவிடேன - (அவாகுடாக உரிய) பூரி
யவிடேன, எனருன மறு, து - என்ற மறுதத துரியோ
தனன கூறினான். எ-று.

மெனமை தணமைமேல் நின்றது. பணவிடா என்றமை
யால் ஒத்ததன்றும். எல்லாம் என்பதனினுத்யல் (நேததென
அறிபொருளில் வநமுற்றுமமை தொகுத்தல். எல்லாம் என
னும் பொதுப்பெயர் மணனா எனனும் சிறப்புப் பெயரால்
பொதுமை நீங்கி நின்றது. (சச)

திருகராஷ்டிரனகூறல்.

349. இ-ள. பராவேரதே - உலகினையாளுந் துரியோத
னனே, பஞ்சவாகள பாகம் கொடாய ஆய்ல-பாண்டவாக
ளுகருரிய பாகத்தைக கொடாசொழியில், மாயனஉடன் வச
யன - கண்ணனோடு அருகருன, விஞ்ச - மிகவும், வெமச
மத்து - வெய்யபோரககளத்தில, பொன்றிழி. - (நீ) மாண
டுவிழ, செற்று - கோபித்தலால், இந்தபூமி இடை - இப்பூமி
யிடத்தில், மாளாது, இறவாமல், நனறி உடன் - நடபோடு,
நயநது நலகாய - விருமபித தாராடென்று (திருதராஷ்டிர
ரன கூறினான்) எ-று.

விஞ்ச விழனனும் எசசங்கள் தனித்தனியாய்ச் செற்
றுஎனனும் வினையெசசத்தின முதனிலையையும், மாளாது
எனனும் எதிர்மறை வினையெசசம் நலகாய எனனும் வினை
முற்றின முதனிலையுங் கொண்டன. மாள பகுதி, ஆளதிர

மறை விஞ்சி, அனைத்தும் ஒருபுதுதி, னு சாரியை, உதரகடே
டு சந்தி, உ எச்சவிருத். செறறு செறன்னெம் எச்சத்திரிபு.
இ இந்ந மருஉ. பொன்றி இறந்தகாலவினையெச்சம் பொன்று
பகுதி, உதரகடேடு சந்தி, இ எச்சவிருத். நன்றிஎனனுமபண்
புடபெயா நடின்மேல் நின்றது.

திருதராஷ்டிரன் சஞ்சயனைப்பார்த்துக் கூறுசல்.

350. இ-ள். தருமன கு உம - தருமபு சிரனாகும். தம
பியாககு உம - அவன் தம்பிடராகிய விமன முசலியோர
கும், தாமனாயாள லோககு ம - இலட்சுமி தலைவனாகிய
கண்ணமூத்திகாகும், வருவது னன் - உரும்போகூழ்ப பகு
தியை, காப்பு அரிது ஆமஎன்று - (முன்னறிந்து) காத்தல்
(யாவாகும்) அரிபடுதென்று கூறி, குருபத ன - அததருமபுத
திரனை, (வேறுகநோக்கி) கோளநாகம்-வலியசாப்பகசொடி
யையுடைய, வேந்தனமேல் - துரியோதனனமேல், கோபம்
விடஇ-கோடதனதவிட்டு, காணாதகாட்டில் (எவரும்) னைழ
தற்கரிய காட்டினிடத்தில, கடிதுபோகசொல் - விரைவாகப்
போகச்சொல்லாய். ஏ-று.

துரியோதனன் சனத் சொல்லுழி நிலலாதது தருமன்
முதலியோர் தீவினைபடையன் எனபான் உருவததான் என
வும், இந்நேசத்திடுதல் பிரமன் முதலியோராகும் அரிது என
பான் காப்பரிதாம் எனவும் கூறினான். காணாத காடு கடப்பா
வை செல்லுதற்கு அரியகாடு என்பது பொருள் ஆதலால் எவ
ரும் துழைதற்கரிய என்றும். விடிஎனனும் இறந்தகாலவினை
யெச்சம் விடஇ என விகாரப்பட்டிச சொல்லிசை நிறைக
கும் அளபெடையிலவாசது. கடிது உரிசசொல் லடியாகக்

பதவுரை.

சிறிப்பு வியா முற ந இது வினைமேச்சப் பொருளில் வந்த, கடிபகுதி, அனநவபாய விசதி. உபபு தொழிற் பெயர் காபகுதி, பசுதி, பு தொழிற்பெயர் விசதி. (சுக)

351. இ-ள். ஸூதம் - கடவுள்கண். அரவு அனைமேல்பபசயனசுதுண்மே, பல ஸூழி - பலஹிநாலசுதம், கிடதால - ஓர் இறுதயிலலமேல் அநிதயிலமாநத, வேததது அருமணி ஐ - வேதங்களுள் பெறுதற்கரிய மாணிக்கமபாலபயனாகிய கண்ணமூர்த்தியை, வேறு இறைஞ்சி-வேறாககணயுவணங்கி, பேதததால - வேறு பதிதலோடு. அதருண் - அநதததருமபத்திரன, நம் ஒடு அமாபுரியாவண்ணமமமோடு போரசெய்யாதவகை, அவாசிதம அதுதேற-அவாது இதயநதெளிய, நீ செப்பு-நீ கூறாய என்று (சஞ்சய ஹிக்குத திருதராஷ்டிரன் கூறினான்) எ-று.

திருமாவின் அநிறமல், இருததல், கிடத்தல் எனனுநதொழிலகளுள் இது கிடத்தறொழிவ என்பாரா அரவனைமேற்கிடநத என்றா, சிததமது அதுபகுதிப்பொருள் விசதி. பேதத்தால ஆலுருபு உடனிசழ்ச்சிப்பொருடடு “அங்குகையாலோங்குரடைய” என்பதனால் அதிக. இறைஞ்சி எனனும இறநககாலவினைபெச்சமசெப்பனனுமஏவலவினைமுறறோடு முடிந்தது. இறைஞ்சுபகுதி. (சுஎ)

சஞ்சயன் உப்பபிலாவியத்திறகுச்செல்லுதல்.

352. இ-ள். என்ற - என்று திருதராஷ்டிரன் சொல்ல, நான்மறையோன் - அநதணனாகியசஞ்சயன், நன்றாக என்று உரைத்து - நலமாகுக என்று ஆலோவாதக்கூறி, எழில்-தோற்றததையும், மன-ஆக்கததையும் உடைப. இருசேனைதன் குழ-

பெரியசேனைதனைச் சூழ்ந்துவர, படம்காழ - படங்கலைய
டைய, அரவினயிசை - சர்ப்பசயனத்தினமேல, பா - உருவ
உலகமுழுமையும், கோடு ஆல - தனதுகொம்பினால், இடந
தான (வராகஅவதாரத்தில்) போதத்வனூயகண்ணமூர்த்தி,
இருந்த இடத்து சென்றான்-இருந், உப்பிலா வியத்சு, உப
போனான். எ-து.

இரணியாட்சன் உலகினைப் பாயபோறகருட்டிக் செல்ல,
அவனபினதொடாடூட்டிக வராகவடிவாபபுமி யபயி ந
தாளன்பதுபுராணவரலாறு. எனறுஇடைச்சொல்லடியாகப்
பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம் என இடைச் சொற்றாய்,
ற இடைநிலை, ஆ எச்சவிஞ்சி, இது எனவெனெச்சத் திரிபு.
இடந்தான இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர் இடபந்தி,
ந சந்தி, த இடைநிலை ஆன் உயாதினை யாண்பாற படாகலை
விஞ்சி. இதனடியாக இடத்தல இடந்த இடந்து என வினைவி
கற்பங்கள்வரும். அடங்கல் என்பது அடங்கன வந்தது
“ஊரடங்கவந்தது” என முழுமையும் எனனும் பொருளில்
வழக்கிலுமவரும். உரைத்து சென்றான் எனமுடிக்க. (சஅ)

தனையுணராதவன போலப் பள்ளிகொண்ட

கண்ணமூர்த்தியைச் சஞ்சயனசென்று வணங்கல்.

353. இ - ள். கீழ்நதான - (கண்ண மூர் தியைக்காண)
விருமபினவனாகிய சஞ்சயன, சென்று - போய், கோவர்த்த
நம் - கோவாததநகிரியை, எழுத்த (1௬௧௧ளைநதாரதற பொ
ருட்டுக்குடையாக) முத, சோளரியை - (புள்ளிகொண்ட
ருளிப் சண்ணமூர்த்தியை, இறைநாடு - வணங்கி, ஆபதம்.

(வழிவந்த) வருத்தத்தையும், தயரம் - மனத்தூன்பத்தையும்
அகற்றினான் - நீக்கினான், வைபபு உறமுன - சேமநிதியை
யடைந்தவனபோல, மேவி - அடைந்த, மிக்காழத்தான - மிக
வுமவாழவு கூர்ந்தான், மனமகூர் மெழந்தான் - மனமிகவு
மெழந்தான், விழுந்து எழுந்தான் (மிகத்திலதண்டம்போல)
விழுந்து எழுந்தான், எ - று.

கோளநிசிகமது உவமைப் பாடுபெயராய் நின்றது. தய
ரம் ஆவது எப்போது காண்போம் எனனும்வருதல். அகற்றி
னான் வாழ்ந்தான் மெழந்தான் எனக்கூற்றும் அவ்வினையு
றுகள் அகற்றிவாழ்ந்து மெழந்து என்னசசமாக்கி எழுந்
தான் என்றும் வினைமுற்றின் முன்னிலைபோடி முடிக்க. கோ
வாழ்ந்தம் பசுக்களைக் காட்டலால் அமமேகசுத தொழில்
பற்றிய பெப்பராயவந்தது. ஆபதம் நயதொத்ததல். ஆபதம்
துபரம் இப்பற்றி வினையில என்னுமமை தொகுத்தல். வைப
புதொழிலாதபெயர். வைபபுதி, பசாதி, புதொழிற்பெயர்
விஞ்சி. உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமையுணமைபால்
மெழதல் வினையையுவமைக்குக் கூட்டித் தொழில் உவமை
யாகக்கொள்க.

(சூக)

கண்ணொழுகிறொளபதிகளுக்கூறல்.

354. இ-ள், பார்த்தன தனபாத்ததில் உம - அருச்சுன
னடையகாலிலும், செமகரத்தில் உம-செவந்தகையிலும், பல
இருந்தம் உம - தாமரைமுடியை பலருறிகளும், கொடி-துவ
சக்குறியும், கண்டு (இருந்தலை) கண்டு, இங்கு - இவ்விட
தது, இனி - இனிமேல், ஓபார்த்தனவு - அருச்சுனனொரு
வனை, பார ஆள் - உலகையாள், பார உலகை (ஆளும்)

வேந்தர் எல்லா உம - அரசு ரெல்லானாயும், மாய்த்திடும் எனது - உழிப்பானென்று, தெளிந்திருந்தேன் - தெளிந்த, இருந்தேன் - இருந்தென்தேன், மறந்து-வேறு செயல் (இலலை என்று கண்ணமூர்த்தி திரொளபதியை நோக்கிக் கூறினான்.) எ - று.

துவசத்தை வேறு பிரித்தமையால் பலருநிதர் ஆவனதாமரை, கயல் சங்கு, சக்கரம், தோட்டி. எனக்கொள்க “வரிக்கயற் செங்கமலம் வரிவளை - ஒருநகையால், எனப் பிர புலிங்க லீலையிறகாணக. தெளிந்திருந்தேன் தன்மையொருமை யிறந்தகாலவிளைமுற்று இது எச்சமாய் நின்றது. தெளிபருதி, ந சாதி, து சாரியை, இருபகுதிப்பொருள் விசுதி, உகரக்கேடுசாதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி. இருந்து எனபதை அசைநிலையாகக், த எனபதை இறந்ததால் இடைநிலையாகக் கொள்ளினும் அமைபம். மறந்து பெயாத்தன்மைபட்டி நின்ற இடைச்சொல்லெழுவாயசகு இலலை யெனனும் பயனிலை தொக்கது. எழுவாய் தொக்குநிறறல் வா எனபதனாகாணக. இருந்தேன் விரைவுபற்றி வந்தகாலவழுவமைதி.

சஞ்சயன் கண்ணமூர்த்தியை நோக்கிக்கூறல்.

355. இ-ள். கருதியது எல்லாம் (அடியார) நினைத்த லெல்லாவற்றையும், முடிக்கும் - முடிவுபெறச்செய்யும், காவண்ண - மேகம்போலுங் கரிய நிறமுடைய கண்ணனே, கொல் - கொல்லும், வாள் - ஒளியையுடைய, அரவம் - பாம்பு, கொடிமேல் - கொடியின்மேல், வலன்-வெற்றிமிசு, உயர்ததோன் - உயரவுபெறச் செய்தவனாகிய துரியோதனன், இலவாழ்வோர் - (தனது) இல்லிலவாழும் வீரத்தின முதலி

பதவுரை

யோர், சொல் (சருமபுசதிரன் முகலீடோர்பாகம் கொடுக்க வேண்டிமென்று கூறி) சொலலை, கேளாது - கேட்காமல், ராங்கு இருந்தான - வாளாவிருந்தான, டாங்குகள் - நாங்குகள், செருஇல் - போரில், மடிவது ஒ - வந்திறப்பதா, செப்பு-(ந்) சொல்லாப. எ-று.

எங்கள்மேல் குறையில்லை என்பான் இலவாழ வோர் சொல் எனவும், அவ்விழித்தும் ராங்குகள் மடிவது முகையோ என்பான் செப்பு எனவும் கூறினான். கருதியது இடைநிலை பெறுவதாக சொழிபெயர். முடிந்தும், உயாததோன் என்றும் இவ்விரண்டும் இருவினையுமுதலால் உராத ஒருவினையுள். ராங்கு என்றும் இடைச்சொல் வாளானெனும் பொருள்மேல் நின்றது. (ருக)

ANCIENT NAME.

MODERN NAME.

MAGADHA.

Bahur

ANGA COUNTRY.

அங்கதேசம்.

சுருதிகேததிரா.

Patalipura (பாடலிபுரம்.)

Kurukshètra is the country watered by the upper curso of the Ganges. Hustinapúr, its capital, is 60 miles N. E. of Delhi.

Patna is situated on the Ganges; a little below the junction of the Gunduck (கண்டக.)

PERUNTHEV ANA R.

Hindu mythology says that Saraswathi was, for having offended Brahma, accursed to live out in the lower world in numberless human shapes and that on further prayer on her part it was ordered that she should appear only in forty eight forms corresponding to 48 letters of the 52 that are said to perfect as it were her person. Accordingly there arose in the various countries 48 authors, these authors after attaining mastery of all the branches of learning were all, once, on a visit to Madura. This city was then noted for the many pundits that had settled there and also as a very learned city and the seat of the Pandian kings. Here they floated on the waters of a tank a plank which is said to have been resorted to, by the Pundits to judge of the merit of any literary work. The sign of approval was to give a book room to stand on and its rejection was manifested by its contraction whereby the works sank into the waters. Our author was one of the said visitors. His work Bharatham consisting of 12,000 stanzas was submitted to the judgment of this plank and on success in the trial the work was approved and the author applauded. He lived 3,000 years ago. His contemporaries were நகடுரா, கயிலா and பரணா. He has also contributed to the பாயிரம் of திருக்குறள்.

எப்பொருளமுபாருநிடலினிவிதச்
செபியவளஞ்ஞாநாருநெப்பவரும்—சூப்பாறகுப
பாநாருநீராமக நம மபபணை—மறை
நோவமைதிலலைகிகா.

செய்யுளியற்சுருக்கம்.

செய்யுளானது பலசொல்லாலும் பொருளுக்கிடனாகக் கற்றுணர்ந்த வல்லோரால் அலங்காரம் பெறச் செய்வதாம். செய்யுளெனினும் பா எனினும் ஒக்கும். அசறகு உறுபபா வன எழுதது, அசை, சீர், தலை, அடி, தொடை. என ஆறாம். எழுத்து எழுத்தியலிறகாண்க.

அசை - நேர், நிரா என இரண்டிவகைப்படும்.

நேரசை குறிலேனும் நெடி டிலேனும் தனித்தம், ஒற்ற திதும் வருவது உ-ம் அ, ஆ, அம், ஆம்.	நிராயசை குறிலிணந்தம் கு றினெடிவிணந்தம் ஒற்றதி தும் வருவது உ-ம், கட, கடா, கடம், கடாம்.
---	--

சீர் அவ்வசை தம்முளியைந்துகோகொள நிறபது.

அச்சீர் ஓரசைச்சீர், ஈரசைச்சீர், மூவசைச்சீர், நால
சைச்சீர் என நான்கு வகைப்படும். அவைமுறையே அசைச
சீர், இயற்சீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர் எனவும் பெயாபெறும்.
ஓரசைச்சீர், நோ, நிரா உ-ம். நாள, மலா.

இயற்சீர் நேர், நேர்.நிரா, இது அகவற்சீர் எனவும்
நேர். நேர்.நிரா.நிரா,நிரா. பெயா பெறும்.

உம. தேமா, புனிமா, கூவிளம், கருவிளம்.

உரிச்சீர் வெண்பா உரிச்சீர் எனவும் வஞ்சியுரிச்சீர் என
வும் இருவகைப்படும். இவைமுறையே இயற்சீரிறுதியில் நே
ரசைபெற்றும், நிராயசைபெற்றும் வரம்.

செய்யுளியற்சுருக்கம்.

வெண்பா வுரிச்சீர் நேர்நேர், நோ. | இதகாய்ச்சீர் எ
நினாநோ, நேர். நோநினா, நோ. நினா | னவும் வெண்சீர் எ
நினா, நோ.உ-ம். தேமாங்காய், புளிமா | னவும் பெயா பெ
ங்காய், கூவிளங்காய், சூவிளங்காய். | தும்.

வஞ்சியுரிச்சீரும் பொதுச்சீரும் வெண்பாவினுள்வாரா.
தளை அச்சீர் இறுதியுமுதலும் தம்முளதளைபட்டு நடப்பது.
தளைகட்டு அது எழுவகைப்படும். அவற்றுள் வெண்சீர்வெண்
டளையும், இடறசீர் வெண்டளையும் வெண்பாவினுள்வரும்.

அடி அத்தளையடுத்துநடப்பது.

அது ஐந்தாவகைப்படும். அவற்றுள் சிந்தடியும் அளவடி
யும் முச்சீராலும் நாறசீராலும் அமைந்த நடக்கும்.

வெண்பாமுதல் மூன்றடியும் அளவடியாயும், நாறடி
சிந்தடியாயுமடக்கும்.

தொடை அவ்வடிதொடுக்கப்பட்டு நடப்பது.

அது பலவாம் - அவற்றுள் எதுகைத்தொடையும் மோ
னைத்தொடையும் அறியவேண்டிதலால் கூறுகின்றனம்.

எதுகைத்தொடை ஐந்தாவகைப்படும் அவற்றுள்முதலெ
ழுத்துத்தம்முள் ஒத்தநிற்ப இரண்டாமெழுத்து ஒன்றிவரத்
தொடுப்பதும், இனவெழுத்து ஒன்றிவரத்தொடுப்பதும் என
இரண்டு.

முதலெழுத்துத்தம்முள்ஒத்த
நிற்ப இரண்டாமெழுத்து ஒன்றி
வரத்தொடுப்பதற்கு உ-ம். இகழி
னிகழ்நதாங்கிறமக னென்றுபு
சுழினும்.

இனவெழுத்து ஒன்றிவ
ரத்தொடுப்பதற்கு உ - ம்
மைத தடங்கண்மா தேவி
வார் துகிலையான் பிடிப்ப
அற்றுவிமுந்த.

செய்யுளியற்சுருக்கம்.

மோனைத்தொடை ஓரடியினமுதற்சீரமுதலெழுத்துமற்ற
றைச்சீராகளின் முதலில் வரத்தொடுப்பது, அது எழுவகைப
படும.

அ, ஆ, ஐ, ஒள, இவை, தம்முள் இனமாம்.	இ, ஈ, எ, ஏ, இவை . தம்முள் இனமாம்.	உ, ஊ, ஒ, ஓ, இவை தம்முள் இனமாம்.	ஞ, ந, ம, வ, ஈ, த, தம்முள் இனமாம்.
--	--	--	--

அததொடை பாவிநடத்தலாலாகியபா வெண்பா, அகவ
றபா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா எனநான்கு வகைப்படும்.

வெண்பா குறளவெண்பாமுதல் எழுவகைப்படும அவற
றுள் இந்நூல் நேரிசைவெண்பாவால் நடக்கும்.

நேரிசைவெண்பா இரண்டு குறளாய நடுவே எதுகைக
கேற்ற தனிச்சொல்லால் அடிநிரம் பிஆசுபெற்றும் பெருநும்
செப்ப லோசைத்தாய ஒருவிகற்பமாயும், இருவிகற்பமாயும்,
நாள், மலர், காசு, பிறப்பு எனனும வாய்பாடுகளுள் ஒன்று
பெற்றுவரும்.

ஆசிடையிட்டுவருதல் ஆவது-முதற் குறட்பாவி னிறுதி
யும் தனிச்சொல்லும் விட்டிசைத்துநிற்பின ஒற்றுமைப்பட்டு
நடக்க ஓரசையேனும் ஈரசையேனுங் கூட்டி யுச்சரிக்கப்
படுவது.

ஓரசைகூட்டி யுச்சரிக்கப்படுதலால் ஓராசிடையிட்டுச்
செப்பலோசைத்தாய் நாள் எனனும் வாய்பாடு இறுதியிற்
பெற்றுமுடிந்த இருகுறளிருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா “எனை
த்துணையவேனும்”

செய்யுளியற்சுருக்கம்.

ஈரசைகூட்டி யுச்சரிக்கப் படுதலால் ஈராசிடையிட்டுச் செப்ப் லோசைத்தாய் மலாஎனனும் வாய்பாடு இறுதியிற பெற்றுமுடிந்த இருகுறளிருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா “பா ராளுமபாண்டவாக காப்பாவினே”

ஈரசைகூட்டி யுச்சரிக்கப்படுதலால் ஈராசிடையிட்டுச் செப்பலோசைத் தாய்ப்பிறப்பு என்னும்வாய்பாடு இறுதியிற பெற்றுமுடிந்த இருகுறளொரு விகற்ப நேரிசைவெண்பா “தன்னுடைய முன்னேபடாம் போர்ப்ப”

செப்பலோசை.

ஏந்திசைச்செப்பல், தூங்கிசைச் செப்பல். ஒழுகிசைச் செப்பலென மூன்றுவகைப்படும், ஏந்திசைச்செப்பல் வெண்சீர்வெண்டனை யால்வருவது, தூங்கிசைச்செப்பல் இயற்சீர் வெண்டனையால் வருவது. ஒழுகிசைச் செப்பல் வெண்சீர் வெண்டனையாலும் இயற்சீர் வெண்டனையாலும் வருவது. ஒழுகிசைச்செப்பல் பெரும்பாலும் இச்செய்யுள்களில் வருதல் காண்க.

செய்யுளியற்சுருக்கம் முற்றியது.

பெருந்தேவனார் பாரதத்திற்கும் ராவிலிஸ் கதைக்கும் இங்கிலீஷ் மொழி பெயர்ப்பும் அரும்பதப் பொருளும் 80௭௭ மார்ச்சுமாதத்தில் அனுப்பப்படும்.

சிலப்பதிகாரம் உரையோடு அச்சிட்டுவருகின்றோம்.

புகார்காண்டம் க - இ நூ - க - அனா - கஉ.